

பல்சுவை

துமிழ்நெஞ்சல்

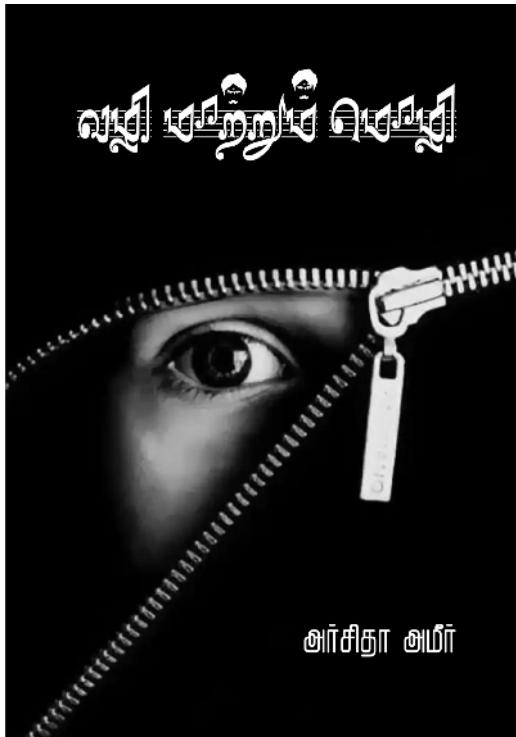
www.tamilnenjam.com

அக்டோபர் 2023

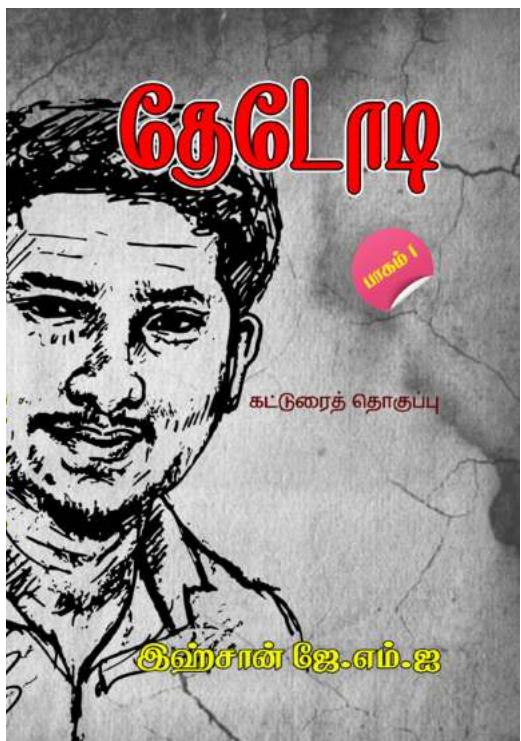

பெண்ணே நீ வேந்யற்ற பெருவெள்
உன் முன்னே ஊழ என்பது சீறுதுள்

பக்கம் 10

**அக்டோபர் மாத
வெர்யீடு...**

பல்சுதைவ

தமிழ்நெங்கி®

இதயம் 1972 - அக்டோபர் 2023

ஆசிரியர் / வெளியிடுவார் :

அமின் மொஹமேட்

இதையாசிரியர் :

முனைவர் பெண்ணியம் செல்வக்குமாரி

நிர்வாக ஆசிரியர் :

சஃபி மொஹமேட்

ஆசிரியர் குழு :

ஹிப்ஸீர் ரஹ்மான்

பாவேந்தல் பாலமுனை பாஹாக்

கவிஞர் நெல்லை உலகம்மாள்

பாவலர்மணி இராம வேல்முருகன்

பாவலர் தென்றல் கவி

வெண்பா வேந்தர் ஏடி வரதராசன்

கவிஞர் பொன்மணிதாசன்

கவிஞர் ஈழபாரதி

ஆலோசகர்கள் :

பாட்டரசர் கி. பாரதிதாசன்

கவிதாயினி சக்தி ஜோதி

622

நன்மக்கள் உள்ளமௌம்
நல்லொளியால் நீரம்பட்டும்,
நன்னெறிபால் எல்லோரும்
ஒருங்கிணைந்து தீரும்பட்டும்!

எழுத்தாளர்கள், நன்கொடையாளர்கள்,
புரவலர்கள் மற்றும் நூல்கள் விமர்சனம்,
மதிப்புரை, அறிமுகத்திற்கு நூல்கள் அனுப்ப
மற்றும் அஞ்சல் தொடர்புகளுக்கு...

இராம வேல்முருகன்

எண் 12 புங்கஞ்சேரி முதன்மைச் சாலை
வலங்கைமாண் 612804

திருவாழூர் மாவட்டம்

தமிழ்நாடு, இந்தியா

தொடர்பு எண்

+91 9952529619 (கட்செவி)

web : tamilnenjam.com

email : editor@tamilnenjam.com

புதிய ஆக்கங்களும், விமர்சனங்களும்
எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. படைப்பின் கீழ் படைப்
பாளர்கள் தமிழில் பெயரையும், மின்னஞ்சல்
மற்றும் தொடர்புக்கான தகவல்களையும் ஆக்கம்
தங்களால் எழுதப்பட்டது எனும் உறுதியையும்
தருதல் அவசியம்.

நூல் விமர்சனம் செய்திட நூலின் இரண்டு
பிரதிகளை அனுப்ப வேண்டும். படைப்புகளுக்கு
ஆசிரியர் பொறுப்பல்ல. படைப்பாளிகளே
பொறுப்பாவார்கள். ஆக்கங்களை
செவ்வைப் படுத்த ஆசிரியர் குழுவுக்கு
உரிமையுண்டு.

இலங்கையில் இவ்விதமை தபாலில் பெற்றுக் கொள்ள அனுகவும் ... 07710 20030

நெஞ்சோடு நெஞ்சம்

அன்பார்ந்த தமிழ்நெஞ்சங்களே வணக்கம்!

“அல்லாஹ்” என்றொரு நாமத்தில், ஓரிடறவனை, கொள்கையை உலகத்திற்கு எடுத்தியம்பிய முன்னோடி, நபி முஹமேட் (ஸல்...) ஆவார்கள். அவர் திருநாமம் போற்ற உலகைங்கிலும் பெரும்பான்மை இஸ்லாமியர்களால் மிலாதுந்நபி விழா வெகு சிறப்பாக கொண்டாடப்படுகிறது. இது நபியவர்களுக்கு செய்யப்படும் பிறந்தநாள் விழாவாக கொண்டாடப்படவில்லை. அவர்களுக்கு செய்யப்படும் நன்றி சொல்லும் விழாவாக நினைவுக்கறும் விழாவாகவே கொண்டாடப்படுகிறது. நம்பிக்கைபானவர்களுக்கு நன்மை கீட்டுமாக...

இம்மாதத்தில் நாமெல்லாம் போற்றி மகிழும் அண்ணல் காந்தியடிகள், டாக்டர் அப்துல்கலாம் போன்றோர் தோன்றி நம்மிடையே வாழ்ந்து மறைந்திருக்கிறார்கள். இவர்களைல்லாம் நல்லதைவகளையே போதித்து சென்றிருக்கிறார்கள்.

ஓவ்வொரு தனி மனிதனும் கல்வியில் தேர்ச்சியுடன், நற்பண்புடன் நல்லதை செய்து, வாழ்வில் வழி கோல் பாதையமைத்தவர்கள்.

இதுபோன்ற உத்தமர்களிகளீன் பாதையில் பயணித்து பொயோர்களைப்பேணி அவர்களுக்கு நற்பணிவிடை செய்து, நம்மை நாம் உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டிய அவசியத்தை உணர்வோம்.

நல்லதைச்செய்வோம், வல்லமைப் பெறுவோம்!,
உழைப்போம், உயர்ந்து நீற்போம்!

இன்றும் பல அம்சங்களை உள்ளடக்கி தமிழ்நெஞ்சம் வெளிவந்திருக்கிறது. படித்துவிட்டு உங்கள் மேலான கருத்தைப் பகிருங்கள்! அனைவருக்கும் நல்வாழ்த்துகள்!

என்றென்றும் அன்புடன்

ஆச்சியூத்தம் அடுத்து

(ஆசிரியர்)

பட விநயம் : கூகுள்

மெளன மொழிகள்

அந்தோ எனதுயிரின்
அம்வருகைக் கண்முன்னே
பந்தாய்க் கனவில்
பயிர்விளைக்க - சிந்தாமல்

நாக்கச்சும் ஏதோ
நவிலுமிதழ் ஆனாலும்
கேக்காமல் காதீல்
இசைபடிக்கும் - பூக்கும்பு

முன்னே வரப்போகும்
முக்கனியாள் பேரழகைப்
பண்ணால் உரைத்தேன்
பசித்தீர - விண்ணாஞும்

காய்ச்சருகாய் மாற
கனிந்தே தவங்கீட்கும்
பாய்ச்சிதரும் ஓசைப்
பகருமொழி - வேய்க்குழலில்

வெண்ணீலவே நீயும்
விரைந்தீங்கு வந்துவிட்டால்
உன்னருமைச் சொல்லி
உளம்வியப்பேன் - பின்னிரவில்

தேங்கீயே நிற்கும்
திசைத்தேடும் நால்விழியும்
தூங்கிவீ மூமல்
துவங்கவே - ஏங்கிநிற்கும்

காணவும் நேரமில்லைக்
கண்டே கவிபாட
வானத்தைப் பார்ப்பதற்கும்
வாய்ப்பில்லை - நாணக்

மீண்டும் துவங்காதா
என்றே மிரள்கிரவை
வேண்டுமெனக் கேட்கும்
விரலொன்று - ஆண்டுவத்த

கதைசொல்லக் கேட்டுக்
கனியமுத்தம் தந்து
அதைபயிலப் போய்விட்டால்
அங்கே - விதைபோட்டார்

யாக்கைஆடு டைகள்
எனையும்பார் என்றபடி
தேக்கை நிகரத்தவுடல்
தன்னிடத்தில் - கேக்கும்பின்

போல்வளரும் மோகம்
புதையலெனுந் தேகத்தின்
மேல்வளரும் என்றன்
மிகைக்காதல் - கால்ஒதுங்கி

கோளை முடித்தபடிக்
கொஞ்சிக் குழைந்தபடிக்
காலை திறக்குமோ
கண்?

நிற்கும்;கேட டென்னை
நகரும் மருங்குவரப்
பற்றும் அணைவிலக்கிப்
பார்க்கும்தேன் - முற்றிலுமே

ஏ டி. வரதராசன்

பூர்ணா

Dr. பஜிலா ஆசாத்
சர்வதேச வாழ்வியல் மூலோசகர்

கல்அடிப்பட்டாலும் கண்அடிப்படக்கூடாது என்று முன்னோர் சொல்லக் கேட்டிருப்பிர்கள். சிலர் அதெல்லாம் மூட நம்பிக்கை என்று ஒதுக்கினாலும், பெரும்பாலோனோர், தாங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதை வெளிப்படுத்தினால் மற்றவர்களுடைய கண் பட்டு விடுமோ என்ற அச்சுத்தினாலேயே சிடுசிடு என்ற ஒரு குணத்தை தங்களுக்கு ஒரு கவசமாக தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், காலப்போக்கில் அந்த சிடுசிடுப்பே அவர்களுக்குள் ஒரு நிம்மதி இல்லாத மகிழ்ச்சியற்ற மன நிலையை விடைத்து விடுகிறது.

ஒரு சம்பவத்தை பாருங்கள். பல நேரங்களில் சிலர், தங்கள் நிலையில் மகிழ்ச்சியாக இருந்தாலும் கூட, உறவினர்கள், தெரிந்தவர்கள் யாராவது சந்திக்க வந்து விட்டால் அவர்கள் பார்வைக்கு ஆட்பட்டு விடக் கூடாது என்பதற்காக தங்கள் சிறு சிறு குறைகளையும் பெரிது படுத்தி வந்தவர்களிடம் சொல்ல ஆரம்பித்து விடுவார்கள். அப்படிச் சொல்லும் போது, அவர்கள் சொல்வதை அவர்கள் ஆழ்மனது உண்மையிலேயே ஒரு பெரும் பிரச்னையாகத் தனக்குள் உருவகப் படுத்த ஆரம்பித்து விடும். வந்தவர் சென்ற பின்பு, அதுவரை ஒரு பெரிய விசயமாகத் தெரியாமல் இருந்த அந்த சிறு குறையே இப்போது, ஒரு தீர்க்க முடியாத விசயமாக அவர்கள் கண் முன் தோன்றுத் தொடங்கி விடும். அதனால் ஏற்படும் பயமே மனதிற்குள் ஒரு உணைச்சலை ஏற்படுத்து நிம்மதியைத் தொலைத்து விடும். உடனே,

வந்தவர்களால்தான் தங்கள் மகிழ்ச்சியின்மீது கண் பட்டு விட்டது என்று மற்றவர்கள் மீது இனம் புரியாத எரிச்சல் ஏற்பட தன் மீது, தான் இன்னும் கொஞ்சம் கவனமாக மகிழ்ச்சியற்ற தோற்றத்தில் இருந்திருக்க வேண்டுமோ என வலிந்து கவலை கொள்ளத் தொடங்கி விடும் மனம்.

இரண்டாவது ஒரு சம்பவத்தைப்பாருங்கள். சில நேரங்களில் நீங்கள் செய்த ஏதேனும் ஒரு செயல் நல்லபடி நடந்து பலராலும் பாராட்டப் பட்டிருக்கும். நீங்களும் மகிழ்ச்சியாக அந்த பாராட்டுக்களையும் வாழ்த்துக்களையும் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பீர்கள். அந்த சமயத்தில் உங்களைப் பாராட்டுபவர்களில் ஒருவர், நல்ல விசயங்களைச் சொல்லி விட்டு இறுதி யாக ஏதேனும் ஒரு குறையைச் சொல்லி முடிப்பார்கள். அதுவரை மகிழ்ச்சியில் இறகு போல் மிதந்த மனது சட்டெனக் கருகி

உதிர்ந்து விடும். அத்தனை பாராட்டுக்களும் மறந்துபோக அந்த ஒற்றைக் குறை வார்த்தை எண்ணம் முழுவதையும் ஆக்ரமித்துக் கொள்ளும்.

இந்த இரு சம்பவங்களிலும் பொதுவானது என்ன என்று யோசித்துப் பாருங்கள். முதல் சம்பவத்தில் திருஷ்டி பட்டு விடுமோ என பயந்து தாங்களே நெகடில் எண்ணங்களை தங்கள் ஆழ்மனதிற்குள் தங்களையும் அறியாமல் செலுத்துகிறார்கள். இரண்டாவது சம்பவத்தில் உங்களை பாராட்டுவதுபோல வந்து ஒருவர் எதிர்மறை எண்ணங்களை உங்கள் ஆழ் மனதிற்குள் செலுத்த அனுமதிக்கிறீர்கள்.

இதில் எதிர்மறை எண்ணங்கள் உங்களை பாதிக்க விடுவது வந்தவர்கள் கையில் இல்லை, உங்கள் கைகளில்தான் இருக்கிறது என்பது தான் நீங்கள் கவனிக்க வேண்டியது.

அதேபோல், புகழ்வதுபோல் ஆரம்பித்து குறை கூறி முடிப்பவர்கள் புறந்தள்ள வேண்டியவர்கள் என்பதை புரிந்து கொள்ளுங்கள். அவர்களின் தாழ்வு மனப் பாண்மையே அவர்களை அவ்வாறு பேச்சு செய்கிறது. தன்னம்பிக்கை உள்ளவர்கள் ஏந்த ஒரு விசயத்தைப் பற்றிப் பேசும்போதும், பாராட்டுக்களை முன்வைத்து பின் அதே தொனியில் 'அதோடு' என்று தொடர் வைத்து திருத்தங்களை சொல்வார்கள். பாராட்டு போல் ஆரம்பித்து 'ஆணால்' என்று வாஸ்போல் நீட்டி குறைகளை சுட்டிக் காட்ட மாட்டார்கள்.

சில நேரம் பார்த்திருப்பீர்கள் ஒரு பாத்திரத்தில் சில பொருட்களை போட்ட வுடன் அது நிறைந்தாற்போல் இருக்கும் உடன் அந்த பாத்திரத்தை கொஞ்சம் குலுக்கியவுடன் அந்த பொருட்கள் அடியில் நகர அதன் மேல்பகுதி வெற்றிடமாகி விடும். அது போல் சிலர் ஏதாவது பாராட்டி விட்டு, அதனால் பாராட்டப் பட்டவர்கள் ரொம்ப மகிழ்ந்து விடுவார்களோ, தன்னைப் பற்றி கர்வமாக நினைத்து அவர்களுக்கு தலைக்கனம் வந்து விடுமோ என ஒரு தாழ்வு மனப்பான்மை மனதில் ஓட உடனே ஏதாவது தலையை தட்டி விடுவது போல் நெகடிவாக அவர்களைப் பற்றி சொல்வார்கள். அப்போது தான் அவர்கள்

பாலிடிவாக சில வார்த்தைகள் பேசி கொஞ்சம் உணர்ச்சி வேகத்தில் வைத்திருப்பதால் இந்த நெகடிவான வார்த்தைகள் அதிகம் அவர்கள் மனதை பாதிக்கும்.

அதனால் ஒருவர் பாராட்டியவுடன் அதை மனதின் ஆழத்தில் உடனே எடுக்காமல் அந்த சம்பாஷணை முடியும் வரை ஒரு temporary folder or draft இல் போட்டு வைப்பது போல் மனதின் surface level இல் போட்டு வைத்துக் கொள்ளுங்கள். பின் அமைதியாக அதில் ஆக்க பூர்வமான வகையில் எதை எடுக்க வேண்டும் எதை விட வேண்டும் என உணர்ச்சி வசப்படாமல் லாஜிக்கலாக யோசித்து அதை ஆழ்மனதில் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

பொதுவாக, நம்முடைய மகிழ்ச்சியும் வருத்தமும் பிறரையே சார்ந்திருக்கிறது என்றே நம்புகிறோம் அல்லது அது போல் ஒரு நம்பிக்கையை உருவாக்கிக் கொள்கிறோம். மற்றவர்கள் உங்களை எப்படி நடத்தினாலும் அது எல்லாமே உங்களை விட்டும் வெளியே நடக்கக் கூடிய ஒன்று. அதே நேரம் உங்களை உண்மையில் பாதிக்க கூடியது உங்கள் உள்ளுக்குள் நிகழும் மாற்றமே. உங்கள் எண்ணங்கள் உங்கள் சிந்தனைகள் நீங்கள் அதை எப்படிக் கையாள்கிறீர்கள் என்பதே.

கதவு இடித்து விட்டது, அவன் என்ன அவமானப் படுத்தி விட்டான், கோபம் எனக்கு வருகிறது என்று அஃறினையாகிய கதவாகட்டும், உணர்வு பூர்வமான கோபம் ஆகட்டும், சகமனிதராகட்டும், அவர்கள் அல்லது அது உங்களுக்கு தீங்கு இழைத்து விட்டதாகச் சொல்லவே உங்கள் மனதைப் பழக்கி இருக்கி

றீர்கள். அதனாலேயே பிரச்னைகளைத் தடுப்பதற்கு அல்லது தவிர்ப்பதற்கு தேவையான முயற்சி செய்யாமலும் அதிலிருந்து வெளிவர முடியாமலும் தினறிப் போய் விடுகிறீர்கள்.

அவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும். சூழல் எந்த மாதிரி சமூன்றாலும் சரி! நான் என் கால்களை திடமாக ஊன்றிக் கொள்கிறேன், என சூழல் எப்படி இருந்தாலும், அது போகிற போக்கில் தன்னை தாக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள முடியும், என்று எண்ணக் கூடியவர்களால்தான் எந்தப் பிரச்னையிலிருந்தும் தங்களைத் தற்காத்துக் கொள்ள முடியும். அதுபோல் நீங்கள் உனரத் தொடங்கும் போது பிறருடைய செயல்கள் உங்களை எந்த விதத்திலும் பாதிக்காது.

மனப் பயிற்சி :-

ஓவ்வொரு நாளும் காலையில் விழித்த வுடன்யார் எப்படி இருந்தாலும் இன்று எப்படி உனரப் போகிறேன், இந்த நாளை எப்படிக் கொண்டு செலுத்தப் போகிறேன் என்று முடிவு செய்து கொள்ளுங்கள். அதிக்கிற காற்றில் இலக்கு இல்லாமல் பறக்கும் சிறு இறகாக பிறருடைய செய்கைகளுக்கேற்ப சமூன்று இயலாமையில் தவிக்கப் போகிறீர்களா? அல்லது திடமாக இருந்து மகிழ்வாக உங்கள் தினத்தைக் கொண்டு செலுத்தப் போகிறீர்களா?

உங்களுடைய செய்கைகள் பற்றி மற்றவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் அதை எந்த மாதிரி மதிப்பீடு செய்கிறார்கள் என்பது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். நீங்கள் உங்கள் செய்கைகளைப் பற்றி, உங்களுக்குள் வரும் சிந்தனைகளைப்பற்றி என்னினைக்கிறீர்கள்... உங்களுக்கு அது திருப்தியாக இருக்கிறதா, உங்களுக்கு அது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறதா, என்ற கேள்வியை உங்களுக்கு நீங்களே கேட்டுப் பாருங்கள். உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தராத எந்த செயலும், சிந்தனையும் உங்களுக்கானது அல்ல. உங்களுடன் இயைந்து போகாதவற்றை உங்களை விட்டும் விலக்கி விடுங்கள், மகிழ்ச்சி தானே மலரும்.

பட்டம்

எல்லோரிடமும் ஏமாந்தான்
ஏமாற்றியவர்கள் எல்லாம்
அவனுக்கு கொடுத்தப் பட்டம்
பிழைக்கத் தெரியாதவன்

எல்லோரையும் நேசித்தான்
எல்லோரின் நலனுக்காக
வேண்டிய அவனுக்கு
கொடுத்தப் பட்டம்
பைத்தியக்காரன்

பிறரை ஏமாற்றி வாழ்பவன்
உழைக்கத் தெரிந்தவனுக்கு
கொடுத்தப் பட்டம்
உருப்படாதவன்

தன்னைப் போல இல்லாதவனை
தன்னைவிட தாழ்த்திட
முனையும் வீணார்கள்
தாங்களுக்கு கொடுத்து கொள்ளும்
பட்டம் இதுதான்
ஆகச்சிறந்த நல்லவன்

செ. இலட்சுமணனக்குமார்
ஈரோடு

குதற்கு பேர் என்ன...

கண்ணில் உறக்கமில்லை காலிரண்டும் நீற்கவில்லை
எண்ணைம் எதையும் இயம்பவில்லை - தண்ணீர்க்
குடித்தாலும் தாகம் குறையவில்லை ஜயோ
நடிப்பில் நகர்கிறது நாள்.

பூக்கள் வினவப் பொழுதும் வினவஅமர்
ாக்கள் வினவ இரைவினவ - நாக்கிருந்து
எந்த பதில்களுமே இன்றி கடக்கிறது
இந்த மனத்தின் இயல்பு.

தென்றலுக்கோர் பேர்வைத்து தேனாய் ரசிக்கின்றேன்
என்றன் பெயரின் இனம்மறந்தேன் - மன்றாடி
ஒவ்வான்றாய் ஞாபகத்தின் உள்ளே நுழைக்கின்றேன்
ஒவ்வாத வாழ்வில் உயிர்த்து.

பேரார்க்கு நான்போக பேருந்தில் உடகார்ந்து
தேரூர் இறங்கித் திரிகின்றேன் - ஊரூராய்ச்
சுற்றிவந்து நாளெல்லாம் சோர்கின்றேன் மோகத்தீ
பற்றிவர நாளும் படர்ந்து.

இப்படியே நானிருந்தால் என்னாவேன்; என்னிழயைத்
தப்பிவைத்து விட்டால் தனியாவேன் - முப்போழ்தும்
மாங்கா நினைவில் மனமினைத்து வாழ்கின்றேன்
எங்கு விடைகிடைக்கும் என்று.

- தமிழ்நெஞ்சம் அமின்

பெண்ணே நீ வேல்யற் ற பெருவெளி உன் ஞுண்ணே ஊழ என்பது சீறுதுளி

நேர்காணல் நர்மதா

சென்னை

நர்மதா. சென்னை போரூரில் உள்ள சன் பீம்ஸ் பள்ளியின் தாளாளர்.

'நல்ல பெண்மணி' என்ற பத்திரிகையை 15 ஆண்டுகள் ஆசிரியராக இருந்து நடத்தி வருகிறார்

உடுமலை இவரது தாய்வீடு. தீருப்பூர் புகுந்தவீடு. நாற்புது ஆண்டுகளாக சென்னையில் வசிக்கிறார்.

இதுவரை 10 கவிதை நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. விவரால் பெண் அமைப்பு தொடர்க்கப்பட்டு நான்கு ஆண்டுகள் ஆகின்றன.

சென்னைப் பெண்களால் 3/3/2019..ல் பெண்கள் அமைப்பு தொடர்க்கப்பட்டது.. நமது பெண் அமைப்பு. இப்போது மிக வெற்றிகரமாக பல நூறு பெண்களுடன் இயங்கி வருகிறது. அதன் நிறுவனராக நர்மதா செயலாற்றி வருகிறார்.

நர்மதாவை நேர்கண்டவர்
பெண்ணியம் சௌல்வக்குமாரி

1. நீங்கள் பெண் அமைப்பை ஏற்படுத்தும் நோக்கம் ஏற்பட்டதற்கான பின்னணி என்ன?

பெண் அமைப்பை நான் உருவாக்குவதற்கான காரணங்கள் நிறைய உள்ளன. முதலாவதாக நான் ஒரு பெண். அதுவும் ஆணாதிக்க செயல்பாடுகளினால் பாதிக்கப்பட்ட பெண். சிறுவயதிலேயே அதற்கு எதிர்வினையாற்றி தொடங்கிவிட்ட பெண். எனது 16 வயதில் எங்கள் பக்கத்து வீட்டில் மனைவியை அடித்துக் கொண்டிருந்த கணவனை ஓடிச்சென்று நான் தாக்கியதாக என் குடும்பத்தார் பின்னாளில் சொல்லிப் பாராட்டியதைக் கேட்டிருக்கிறேன்.

பெண்கள் மீது எனக்கு சிறு வயது முதலே அலாதியான நம்பிக்கையும் மதிப்பும் உண்டு. நான் பார்த்த எல்லாப் பெண்களுமே குடும்பம் விளங்கிட தங்களை மறந்து பணி செய்வார்களாக இருந்தார்கள். தன்னலம் அற்றவார்களாக இருந்தார்கள்.

சமீப காலமாக இந்த அரசியலை உற்று நோக்க தொடங்கியபோதுதான் இந்த அரசியலின் ஆண் முகம் துல்லியமாகத் தெரியத் தொடங்கியது. ஆண்களைப் போலவே ஆணின் குண நலன்களுடன் இருக்கும் இந்த ஆண் அரசியல் மாற, பெண்கள் தங்களுடைய நல்ல பல குணங்களுடன், அசல் பெண்களாக அரசியலுக்கு வரவேண்டும் என்று தோன்றத் தொடங்கியது.

காலமும் சூழலும் வாய்த்த போது பெண் அரசியலை முன்னெடுக்க அந்த எண்ணங்கள் தூண்டுதலாக இருந்தன என்று நினைக்கிறேன்.

2. உங்கள் கவிதைகள் பெரும்பாலும் பெண் குறித்து இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

பெண்ணின் வலிகளை ஒரு பெண்ணாக உணரும் வாய்ப்பு சிறுவயதிலேயே எனக்கு வாய்த்தது. 17 வயதிலேயே திருமணம் ஆனது. ஆனால் அன்றைய திருமணங்கள் பெண் மீது ஏற்றி வைத்த அர்த்தமற்ற பொறுப்புக்கள், அடிமைத்தனம், மூச்ச முட்ட வைக்கும் கட்டுப்பாடுகள் போன்றவை என்னை பெரும் கொதி நிலைக்கு ஆளாக்கின. அதனால் ஏற்பட்ட குழந்தைகளை வெளிப்படுத்த,

கல்வியறிஞர் வசந்தி தேவி அவர்களுடன்

பெண் அமைப்பின் பொது நூலகத்தில் ஒரு கலந்துரையாடலுக்குப் பிறகு...

2016.ல் 3 கவிதை நூல்கள் வெளியீட்டு விழாவில் பிரபஞ்சன் சிறப்புறை

கவிதைகள் எனக்கு வடிகாலாக அமைந்தன.

இள வயதில் எனது கவிதைகள்
அத்தனையும் புண்பட்ட எனது
மனதின் வெளிப்பாடுகளாக, பெண்
பற்றிய கவிதைகளாக இருந்தன. சமூக
அவலங்கள் குறித்தும் நிறைய கவிதைகள்
எழுதியிருக்கிறேன். 'திண்ணைகளற்ற
பெருநகரங்களில்' என்ற கவிதைத்
தொகுப்பு முழுக்க முழுக்க சமூகம் சார்ந்த
கவிதைகளைக் கொண்டிருக்கும்.

3. இதுவரை உங்கள் படைப்புகள் எத்தனை வெளிவந்திருக்கின்றன?

நான் ஒரு எழுத்துச் சோம்பேறி என்று
ஏற்கனவே என்னுடைய ஒரு பேட்டியில்
சொல்லியிருக்கிறேன். என் வாழ்க்கை
நிறைய சவாரஸ்யங்களும், அவலங்களும்
நிறைந்து எழுதுவதற்கான நிறைய உள்ளீடுகள்
கொண்டதாக இருந்தது. ஆனால் நிறைய
எழுதவோ, நிறைய பேசவோ எப்போதும்
எனக்குப் பிடிப்பதில்லை. ஆனால்
உள்ளத்து அவஸ்தைகளைச் சொல்ல
வேண்டிய கட்டாயம் நேரும்போது எழுதித்
தீரவேண்டி இருந்தது. அதனால்தான் கவிதை
என்ற சுருக்கமான எழுத்து வடிவத்தை
எனதாக்கிக்கொண்டேன். அந்த வகையில்
இதுவரையில் எனது 10 கவிதை நூல்கள்
வெளிவந்துள்ளன.

உ. வாசகி அவர்களுடன்

4. உங்கள் இளமைக்கால மறக்கவியலாத நினைவுகளைப் பகிருங்கள்.

எனது இளமைக்கால நினைவுகளில் என் பெற்றோரோடு நான் வாழ்ந்த அந்த 17 வயது வரையிலான காலம் மட்டுமே நிறைய சந்தோஷங்கள் நிறைந்த காலமாக இருந்தது. திருமணத்திற்கு பிறகான வாழ்க்கை, தப்பிக்க முடியாத ஒரு கொடுங்கனவாகவே என்னுள் படிந்திருக்கிறது. அவற்றை திரும்பிப் பார்க்க இப்போதும் நான் அஞ்சுகிறேன். திரும்பிப் பார்க்க விரும்புவதும் இல்லை.

அதற்காக நான் ஏதோ ஒரு பரிதாபத்துக்குரிய பெண்ணாக இருந்தேன் என்று அர்த்தமில்லை. எனது குடும்பம் எப்போதும் என்னுடன் இருந்தது. ஒரு போராளியாக, மிகுந்த சயமரியாதை உடையவளாக, கட்டுப்பாடுகளுக்குள் அடங்க மறுப்பவளாக, இருந்ததுதான் என்னுடைய பிரச்சனை என்று நினைக்கிறேன்.

இது அடிமைத்தனத்தை வெறுத்து மறுக்கும் அன்றைய ஒவ்வொரு பெண்ணின் வாழ்விலும் நிகழ்ந்ததுதான்.

5. நீங்கள் பெரிய குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்துள்ளீர்கள். அதைப் பற்றி விளக்கமாகக் கூறுங்கள்.

மூன்று சகோதரர்களும் மூன்று சகோதரிகளுமாக ஒரு பெரிய குடும்பம் என்னுடையது. எனது அப்பா அந்தக் காலத்திலேயே ஆணாதிக்கம் கொண்டு என் அம்மாவை அடக்குவராக இருக்கவில்லை. என் அம்மாவும் சயமரியாதை விட்டுவிட்டு அடிமைத்தனம் கொண்டவராக இருந்ததில்லை. இடதுசாரி சிந்தனையும் மனிதாபிமானம் சார்ந்த செயல்களுமாக என் குடும்பமும் பெற்றோரும் இருந்திருப்பதை இப்போது நான் உணர்கிறேன். அது என்னுள்ளும் தாக்கத்தை உருவாக்கி இருக்க வேண்டும்.

6. உங்கள் குடும்பம் அரசியல் பின்னணி கொண்டதா?

நான்காமாண்டு பெண் அமைப்பு தொடக்க விழாவில்

எங்கள் குடும்பத்துக்கு அரசியல் பின்னணி ஏதும் இல்லை.

7. நீங்கள் பயின்ற கல்லூரிக் காலங்களை நினைவுகூர முடியுமா?

எனக்கு கல்லூரியில் படிக்கும் வாய்ப்பு வாய்க்கவில்லை. பள்ளிப்படிப்பு முடிந்த அடுத்த ஆண்டே திருமணம் செய்து வைக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு கல்லூரி செல்ல பிடிவாதம் பிடித்தேன். ஆசிரியர் பயிற்சியில் சேர்த்தார்கள். படிப்பதில் எனக்கு இருந்த தீராத ஆர்வம் காரணமாக 50 + வயதில் தமிழ் எம் ஏ எழுதி தேர்ச்சி பெற்றேன்.

8. உங்களைப் பாதித்த நிகழ்வுகள் ஏதேனும் உண்டா?

சமூக சிந்தனையுடன் வளர்ந்த காரணத்தால் வாழ்க்கை முழுக்க பாதிப்புகள் நிறைந்ததாகவே இருந்தது. இந்த

மனிதர்களின் எந்த போலித்தனங்களோடும் ஒட்ட முடியாமல் ஒரு விரக்தியில்தான் வாழ்ந்திருக்கிறேன். இரண்டு குழந்தைகளை ஆளாக்க வேண்டிய பொறுப்பு எனதாக மட்டுமே இருந்தது. எதையும் நினைக்க விடாமல் எதற்குமே நேரமற்ற மனுஷியாக எனது காலங்கள் பறந்தன.

கடமைகள் முடிந்த, பரபரப்புகள் குறைந்த இந்தக் காலகட்டத்தில், சமூக சிந்தனைகள் மீண்டும் என்னிடம் வந்துசேர்ந்தன. பெண் அமைப்பை உருவாக்கி பணிகள் செய்ய முடிவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியை உணர்கிறேன் இப்போது!

9. இந்தக்கால பெண்களின் நிலை. அக்காலத்தில் பெண்களின் நிலை. எந்தவுக்கு மாற்றம் அடைந்திருக்கிறது என என்னுகிறீர்கள்

இன்றைய பெண்கள் அந்த காலத்து பெண்களைப் போல இல்லை என்பது

மிகப்பெரிய உண்மை. ஆனால், மிகச்சிறிய அளவிலான எண்ணிக்கையில்தான் விழிப்புணர்வு பெற்ற பெண்கள் இருக்கிறார்கள். பெரும்பான்மைப் பெண்கள் இன்னும் அதே அடிமைத்தனத்தின் நகத்தடியில் வலியுடன்தான் வாழ்ந்துவருகிறார்கள்.

10. உங்கள் பெண் அமைப்பின் பணிகள் குறித்து..

பெண் அமைப்பைப் பொறுத்தமட்டில் இரண்டு முக்கியமான கடமைகள் உள்ளன. ஒன்று பெண்களை அவர்களின் தாழ்வு மனப்பான்மையினின்றும் மீட்டெடுத்து அவர்களின் பேராற்றலை அவர்களுக்கு அவர்கள் உணரவைப்பது. மற்றொன்று பெண்களை ஒருங்கிணைத்து நல்ல அரசியல் ஒன்றை முன்னெடுத்து அரசியலில் ஒரு புதிய திருப்புமுனையை உருவாக்குவது.

11. பெண்கள் உதவும் மனப்பான்மையை ஏன் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்?

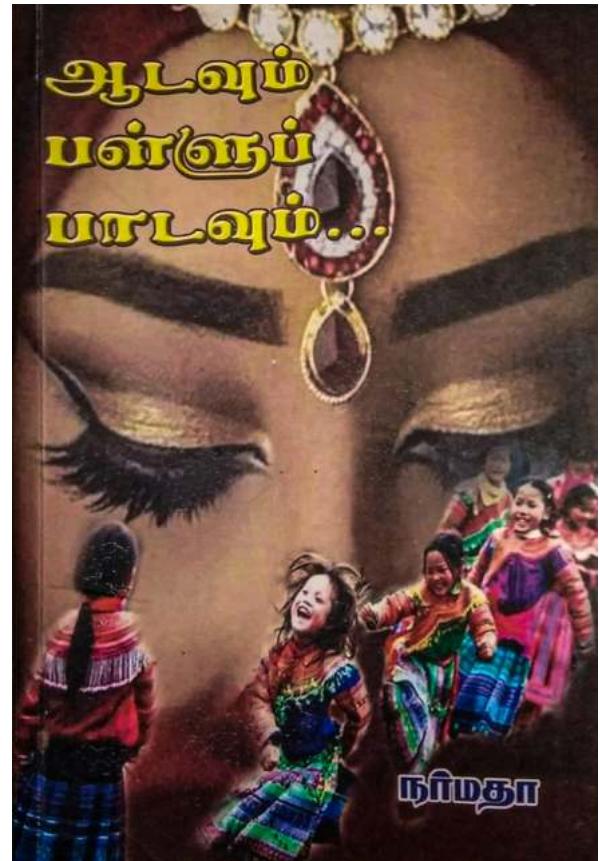
உதவும் மனப்பான்மை என்பது மனிதாபிமானத்தின் வெளிப்பாடு ஆற்றிவின் சாட்சி. இது ஆண் பெண் இருவருமே கொள்ளவேண்டிய ஒரு நல்ல பண்பு என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

பெண் அமைப்பு பற்றிய முழு விவரங்கள் அறிய Penn Womanity யூட்யுப் சேணலைப் பார்க்கவும்.

உடுமலை ஸ்ரீ ஜி. வி.ஜி. விசாலாட்சி மகளிர் கல்லூரியின் தமிழ்ப் பாடத்திட்டத்தில் எனது 'நாங்கள் அவர்கள்லல்' நூலின் கவிதை.. ஒன்று சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. இதுதான் அது. சற்றே பெரிய கவிதை.. பெண்கள் படிக்கவேண்டிய கவிதை.

சா..வி..உ..எ..ன்..கை...யி..ல்

இல்லத்தரசியே
என் இனிய தோழியே

சாவி உன் கையிலிருக்க
உன் மகளை
சம்மட்டி தேட வைக்காதே

உன் மறு பதிப்பான அவளை
பூட்டிப்பூட்டி அடைத்து வைத்து
குட்டிக் குட்டிக்
குனிய வைத்ததனால்தானே
அறியாமையும் அடிமைத்தனமும்
கண்ணீரும் கம்பலையும்
பெண்ணினத்தின்
கவச குண்டலங்களாகிப் போயின

ஆண் தொட்டாலே கருத்தரித்த
அந்தக் காலமா இது
குழந்தைப் பேறும் திருமணமே கூட

தேவைதானா என்று
பெண்ணே முடிவு செய்யும்
நவீன யுகமல்லவா இது

கற்காலக் கண்ணோட்டத்தில்
அவளை வளர்ப்பது
இலை தழையை
உடுத்தச் சொல்லி
இழிவு படுத்துவதாகாதா!

புகுந்த வீடு சென்று
அடுக்களைச் சுமை சுமக்கவும் அதிகார
அடக்குமுறைக்கு
பணிந்து ஒடுங்கவும்
தன்னைத்தானே பூட்டிக் கொள்ளும்
திருமணம்தான்
அவளின் குறிக்கோளா
உன்று லட்சியமா?

இங்கு
மாமனார் மாமியார் உறவிலும்
பேதங்கள் பார்த்தாயா

பெண்ணுக்கு அவர்கள்
தெய்வங்கள்
ஆணுக்கோ அவர்கள்
பஸ்யம் காட்டும் பக்த கோடிகள்

உத்தியோகம் புருஷலட்சணம்....சரி
பெண் லட்சணம்தான் என்ன
அலங்கார ஜோடனைகளும்
கல்யாணக் கனவுகளும் மட்டும்தானா

அழகிகள் கூடு.. இங்கு
அவசரமாய் ஆண் தேடிப்
பிடிக்க வேண்டும்
கல்யாண வியாபாரத்தில்
இறைச்சிக் கடை போல
இளசுகளுக்கே முன்னுரிமை.

சிந்தித்துப் பார் தோழி
உன் தாயன்பின் எல்லையிலும்
எத்தனை பேதங்கள்
ஆண் பெண்ணென்று!

பூச்சுட்டி பொட்டு வைத்து

மை தீட்டி மயிர் வளர்த்து
புற அழகு மட்டும் பேணி
பொம்மை ஆக்குகிறாய் அவளை.
பொம்மை கூட விலை போகும்
விலையும் கொடுத்து விற்க வேண்டும்
பெண்ணை .. அடிமையாக.

பிறந்த வீட்டின் உன்
அடிமைப் பயிற்சியையும் தாண்டி
புகுந்த வீட்டில் தன்மானம்
சாட்டையடி வாங்க
ஓடி வரும் அவளை
ஓடு ஓடென்று ஓடவைப்பாய்
தற்கொலை முடிவைத் தேட வைப்பாய்

எந்த நிலையையும்
எதிர் கொள்ளும் துணிவை
எதிர்நீச்சல் போடும் ஆற்றலை
தன்னம்பிக்கையை
துணை நிற்கும் தோழிநீ
எனும் உறுதியை
ஊட்டத் தவறுவது உன்
கடுமையான சூற்றுமல்லவா

சகோதரி..

அடிமட்ட அடிமை ஆடம்பர அடிமை
நெனிவு சுளிவுகளால் வலை விரிக்கும்
வஞ்சக அடிமை
அதிகாரம் செய்யும் அடிமை
ஆணவும் பிடித்த அடிமை

பிரிவுகள் பலவான போதும்
அடிமை சாதி நாமானோம்
அவளாவது மீளட்டும்.

நீ வந்த வழி வேண்டாம்
உன் சொந்த வழி வேண்டாம்
எந்த வழி அவளைத்
தலை நிமிரச் செய்யுமோ
அதை நீ அவளுக்கு
அறிமுகப்படுத்து

அடிமை விலங்கைத் திறந்தெடுக்க அதுதான்
சாவி.

சாவி உன் கையிலிருக்க
அவனை
சம்மட்டி தேட வைக்காதே.

நர்மதா

பெண் அமைப்பு தொடங்கப்பட்ட ஆரம்ப
நிலையில் எழுந்து அடங்கிய சிறு சில
சலப்பின் மன வேதனையின்போது எழுதியது

..

எங்கிருந்தோ வீசிய
மென் காற்றில்
என் அருகில்
மிதந்து வந்திருக்க வேண்டும்
அவை.

ஓன்று
தன்னுள் வானத்தை வைத்திருந்தது.

மற்றொன்று
ஏழு வண்ணங்களை.

பிறிதொன்று
சூரியக் கதிர்களை சுருட்டிப்
பிரதிபலித்துக்கொண்டிருந்தது.

குட்டியாய் ஓன்று
வட்டமாய் ஓன்று
நீள் வட்டத்தில் நீந்தியபடியே ஓன்று
ஒட்டிப் பிறந்தவை போல்
தொட்டுக் குழைந்தபடியே சில!

சுற்றிச் சுற்றி வந்தன.

நீண்ட உரையாடல்கள்
நெகிழ்வின் சந்திப்புகள்
மகிழ்வின் தலையாட்டல்கள்
சம்மதம் என்றே சொல்லும்
சமதளப் புன்னகைகள் ..

அழுர்வமானதோர்
அரங்கேற்றக் களம் அது!

குழந்தைகளுக்கேயான கொண்டாட்டத்

திருவிழா போல
கும்மாளங்களின் குதாகலங்களின்
ஆனந்தக் கூத்தாடல்கள் அமர்க்களமாய்
அரங்கேறின.

இனி
ஓற்றுமையின்
ஓன்றுபடுதலின்
பிரம்மாண்ட நன்மைகளை
ஊருக்கு உணர்த்த வேண்டுமல்லவா?

கைகோர்க்க நெருங்குகிறேன்
விரல் பட்டவுடன்
வெடித்துச் சிதறுகின்றன.

திவலைகளாகி
திசைக்கொன்றாய்க்
காணாமல் போகின்றன.

கனவாயிருந்தால்
நல்லதென்று தோன்றுகிறது.

கனவில்லை என்ற உண்மை
உறைக்கிறது.

கவலைகள் சூழ்ந்து
நெஞ்சை அரிக்கின்றன.

பார்த்துக் கொண்டிருந்த
பக்கத்து தேவதைகள்
எப்போதும் போல
இயல்பாய்ச் சிரிக்கின்றன
ஆறுதல் சொல்லி அணைக்கின்றன.

‘அதோ பார்’ என்று
ஆகாயத்தைக் கை காட்டுகின்றன.

புள்ளிகளாய்த் தெரியும்
ஒரு பறவைக் கூட்டத்தைக் காண்பித்து
‘இவை நீர்க்குமிழிகள் அல்ல’ என்கின்றன!

புது நம்பிக்கையைத் தருகின்றன.

நர்மதா

பெண் அமைப்பைக் கட்டமைத்தல்

பெண் அமைப்பை, சென்னை போலவே மற்ற மாவட்டங்களிலும் கட்டமைப்பதற்காக நம் பெண் அமைப்பின் உறுப்பினர்கள் சிலரை அழைத்தோம். அவர்களும் ஆர்வத்துடன் முன் வந்திருக்கிறார்கள்.

அமுதா, கீழச்சிவல்பட்டி .. இவர் சிவகங்கை மாவட்டத்தினுடைய பொறுப்புகளை எடுத்துக் கொள்வார்.

கிருஷ்ணவேணி, பிரியா, தேவி திருப்பூர் மாவட்டம்

திருவள்ளூர் மாவட்டத்தின் பொறுப்பை சாந்தகுமாரி மற்றும் சாந்தி

புதுச்சேரி பெண்ணியம் செல்வகுமாரி, ஜெயந்தி, ஷர்மிளா

மகாலட்சுமி, உமா மகேஸ்வரி பால்ராஜ், கிருஷ்ணகுமாரி, புஷ்பவல்லி, வர்ஷா ஆகியோர் மணப்பாறை, திருச்சி, தஞ்சாவூர், கரூர் பகுதிகள்

கிதா, நீலா புதுக்கோட்டை மாவட்டம்

காஞ்சி விஜயா.. காஞ்சிபுரம்

அம்சவேணி.. திருவண்ணாமலை

தமிழ்செல்வி.. திண்டிவனம், விழுப்புரம்..

ராமலக்ஷ்மி ராமநாதபுரம்

சேலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் சௌபர்ணிகா, வெண்ணிலா மற்றும் அமுதா மு. இணைந்து செயல்படுவார்கள்.

மாவட்ட வாரியாக ஒவ்வொருவரும் முதலில் ஒரு 10 பேரை இணைத்து அந்த 10 பேர்

வாயிலாக இந்த மாதத்திற்குள் ஒரு 50 பேரை இணைத்தாலே போதுமானது. அப்படி யே ஒருவர் வாயிலாக மற்றவர்கள் என்று உறுப்பினர் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும்.

முதலில் 50 பேர் இணைந்து ஒரு குழுவாக செயல்படலாம். பிறகு இந்தக் குழுக்களின் அட்மின்ஸ் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு குழு உருவாக்கி, கருத்துகள் செயல் திட்டங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டு செயல் படலாம்.

முதலில் ஆரம்பிப்போம். ஆரம்பித்த பிறகு தனக்கான வழியை கண்டெடுத்து அழகாக நடை போடும் பெண் அமைப்பின் குழுக்கள் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை.

அந்தந்த பகுதியில் உள்ள நமது மற்ற பெண் உறுப்பினர்களும் இவர்களுடன் இணைய முன்வர வேண்டும். பெயர் கொடுக்கவேண்டும்.

எல்லோருக்கும் நன்றி.

உள்பேசுட் மீடாஷு

7

நெல்லை க. சோமசுந்தரி

(கவிஞர், எழுத்தாளர் & தொல்லியல் ஆர்வவரர்),
சென்னை, தமிழ்நாடு

கலை என்பது மனிதர்களின் வாழ்வியலின் உணர்வோடு கலந்து அவர்களுடன் காலம் காலமாக பயணப்பட்டு வருகிறது. உளவியல் சார்ந்ததோ, அறிவியல் சார்ந்ததோ இதற்கு ஏதேனும் தொடர்பு உள்ளதா? பெரும்பாலும், ஆலயங்களில் இக்கலைகள் ஒலியங்களாகவோ, சிற்பங்களாகவோ செதுக்கப்பட காரணங்கள் இருக்கின்றதா...? எனும் பல வினாக்களுக்கு விடைத் தேடி இத்தொடரில் நாம் தொடர்ந்து பயணப்படுவோம்.

‘ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கு’ என்ற சொல்வடைக்கு ஏற்ப நம் முன்னோர்கள் அறுபத்து நான்கு வகையான கலைகளை உருவாக்கியது மட்டுமன்றி அதனைப் பல் வேறு நிலைகளில் பல விதமான மக்களிடையே பயிற்றுவித்து அனைவரது வாழ்க்கை யிலும் அக்கலைகளின் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி யுள்ளனர்.

நீங்கள் யோசிக்கலாம்! ஒரு கலையானது மனித வாழ்வில் எவ்வாறு ஒரு தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தி விட முடியும்?

ஓவ் வொரு கலையும் இந்த மானுட சமூகத்தின் வாழ்வியலின் அழியல்களை நுட்பமான முறையில் வெளிப்படும் விதத்தில் அமையப் பெற்றுள்ளன. இன்றைய காலகட்டத்தில் நமக்கு தெரிந்தவரை கலை என்பது பொதுவாக இசை, பாட்டு, நடனம், எழுத்து, பேச்சு, நாடகம், ஒலியம், சிற்பம் என்ற குறுகிய எண்ணிக்கையில் அடங்கிவிடுகிறது. மேலும், சில கலைகள் நம் அன்றாட வாழ்வில் கலந்து இருந்தாலும், அவைகள் ஆயகலைகள் அறுபத்தினான்கில் உள்ளடக்கியுள்ளது என்பதனை பெரும்பாலானோர் அறிந்துக் கொள்ளவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. அவ்வகையில் கணிதம், கணியம் (சோதிடசாத்திரம்), மருத்துவநூல், போன்ற கலைகள் நம் அன்றாட வாழ்வில் அவ்வப்போது பயன்படுத்தப்பட்டாலும், அவைகளை நாம் கலைகள் என்ற கட்டுக்குள் நினைப்பதில்லை.

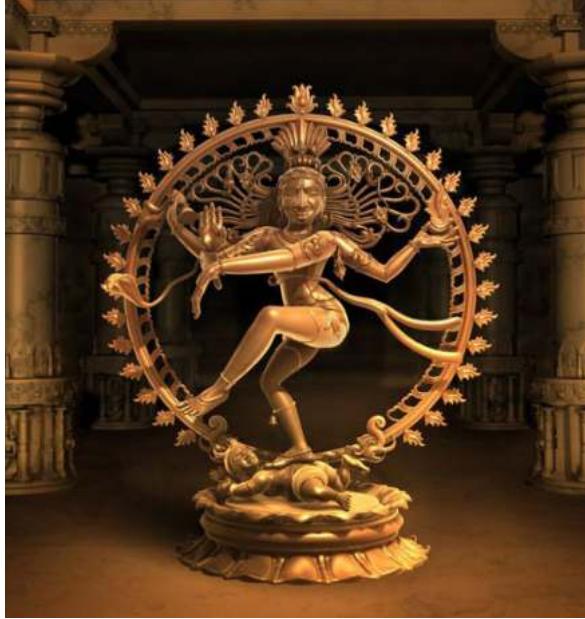
ஆய கலைகளில் இன்றும் தமிழகத்தில் மட்டுமின்றி மற்ற பூகோள் பரப்புகளிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, பலதரப்பட்ட

மக்களாலும் பார்த்து பரவசத்துடன் மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் கலை ஒன்று உண்டென்றால் அது நடனம். நடனத்தில் சிறப்பு வாய்ந்ததும், பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே தோன்றி இன்றும் அதன் தாக்கம் சிறிதும் குறையாமல், இன்றைய சமூககட்டமைப்பிற்கு ஏற்றவாறு தொடர்ந்து அந்நடனமானது பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. அந்நடனமே நமது தமிழகம் மட்டுமன்றி இந்தியக் கலாசார பிரதிபிம்பத்தில் ஒன்றாக வலம் வந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதுவே, ‘பரதநாட்டியம்’ என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இதுவே, ஆயக்கலைகளில் நிருத்தம் என்று அழைக்கப்பட்டது.

நிருத்தம் என்பது பரதநாட்டியத்தில் சுத்தநடனம் ஆகும். பரதநாட்டியம் என்பது ஒரு மொழியாகும் ஆம்! அது மனதின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் உடல் மொழி. இக்கலையின் மூலம் மனித உடலில் உள்ள அனைத்து அங்கங்களும் இசை மற்றும் தாளங்களுக்கேற்ப, பாடு பொருளின் அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் அசைத்து ஆடப்படுகிறது. அதில் பங்கு பெறும் முக்கியமான அங்கமாக முகம் மற்றும்

முகத்தில் உள்ள முதன்மையான இருவிழிகளின் அசைவுகள் மற்றும் நளினங்கள் இந்த நடனத்தில் ஆதாரமாக விளங்குகிறது. இக்கலையின் முதன்மையான அம்சமானது, இசைக் கருவிகள் முழங்க பாடப்பெறும் பாடலின் உட்பொருளை உள்வாங்கி கிரகித்து அகணை மற்றவர்கள் உணரும் வகையில் ஆடப்பெற வேண்டும்.

இப்படி எவர் ஒருவரால் இந்தனம் சிறப்பாக ஆடப்பெறுகிறதோ அவரையே இக்கலையின் நாட்டிய வல்லுநராகக் கொள்ளலாம். அவ்வகையில் இந்த நடனத்தை ஆடுவதற்கு உடல் மற்றும் மன ஆரோக்கியத்துடன் இருப்பது மட்டுமன்றி, நுட்ப அறிவுடனும், அழகிய உணர்வுடனும் இக்கலையை கற்றுத் தேர்தல் வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால், இக்கலையை உண்மையிலே பயில்வது என்பது ஒரு வித தவம்.

ஒரு தவத்திற்கு இன்றியமையாதது யாதெனில் மனதினை ஒருமுகப் படுத்துவதாகும். மனதிலீவராசிகளின் சிந்தனையானது, ஒருமுகப்படுத்தப் படுமேயாயின் அதிலிருந்து வெளிப்படும் வலிமையானது இப்பிரபஞ்சம் உயிர்ப்புடன் இருக்க ஆதாரமாக விளங்கும் சக்திக்கு இணையானதாகும்.

அப்படிப்பட்ட பிரபஞ்சத்தின் இயக்கத்திற்கு ஆதாரமாக விளங்கும் ஒரு சக்தியினை ஒரு ஆலயத்திற்குள் உள்ளடக்க முடியுமா? என்ற கேள்வியை மனதிற்குள் கேட்டுக்கொண்டே

இத்தொடரில் பயணம் செய்யுங்கள்.

அப்படிப்பட்ட சக்தியினை தன்னுள் பொதிந்து பல நூற்றாண்டு காலமாக இப்பிரபஞ்சத்தில் உள்ள அனைத்து அண்டம் மற்றும் பேரண்டங்களின் இயக்கத்திற்கு அடிநாதமாக விளங்கும் ஒரு ஆலயமானது நமது தமிழகத்தில் எழுப்பப்பட்டுள்ளது என்பதை அறியும் போது, நமக்கு ஆக்சரியமாக உள்ளதல்லவா?

இதுவே, அந்த ஆலயத்தின் ரகசியமாகும். இரகசியத்தில் மிகப் பெரிய ரகசியமான, அனைவரும் அறிந்த அல்லது அறிய முற்படுகின்ற ரகசியமது. ஆம்! அதுதான் ‘சிதம்பர ரகசியம்’.

இப்பொழுது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும் எந்த ஆலயத்தை பற்றி உள்ள பேசிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்திருப்பீர்கள்.

தாங்கள் நினைப்பது சரியே! அகண்டு நீண்ட எல்லையற்ற வான்வெளியை உருவாக்க கொண்டு எழுப்பப்பட்ட, கலைகளை தனித்துவமாக்க தன்னுள் உள்ளடக்கிய ஆடல் வல்லான்! தில்லை அம்பலத்தான்! என்று வணங்கக்கூடிய சிதம்பரம் நடராசர் பெருமான் ஆலயத்தைப்பற்றிய அதிசயங்களையும் அங்குக் குடிகொண்டிருக்கும் கலைகளைப் பற்றியும் வரும் தொடரில் அறிந்துகொள்ள உளியின் மொழியினை தொடர்ந்து கேளுங்கள்.

(உளியின் மொழி - தொடரும்)

ஜெனி கதை

கோடைகாலத்தில் தெற்கு கைலாயம் என்று அழைக்கப்படும் வெள்ளியங்கிரி மலைக்குத் துறவி ஒருவர் நடை பயணமாக சென்று கொண்டு இருந்தார்.

அவர் கோயம்புத்தூர் பேரூர் வழி செல்கையில் ஆட்டோ ஓட்டுனர் ஒருவர் வெள்ளியங்கிரி மலையடிவாரம் என்று கூவிக்கொண்டும், சினிமாப் பாடல்களை ஒலிக்கச் செய்தும், ஊதுகுழலினால் தொடர்ந்து சுத்தம் எழுப்பிக் கொண்டும் சென்றவர்

துறவியிடம் ஆட்டோ வேண்டுமா ஐயா? என்றும் எங்கு செல்லவேண்டும்? ஐயா என்றும் கேட்டார். அதற்கு அவர், 'நான் ஆட்டோவில் வரவில்லை' என்று சொல்லிவிட்டு நடக்க ஆரம்பித்தார். பணம் குறைத்துக் கூட வாங்கி கொள்கிறேன் ஐயா என்று சொன்னதற்கு அவர் பதிலும் சொல்லவில்லை. ஆட்டோவிலும் ஏறவில்லை. ஆட்டோ ஓட்டுனர் கோயம்புத்தூர்காரர் அல்லவா பணம் எதுவும் கொடுக்க வேண்டாம் சும்மா கூட ஏறுங்கள் இறங்கி விடுகிறேன் ஐயா என்று நக்கலாய் பேசிய அவரைப் பார்த்து சிரித்தார் துறவி.

என் ஐயா சிரிக்கிறீர்கள் என்று அவர் கேட்டதும் துறவி வெள்ளியங்கிரி அடிவாரத்தை நோக்கிப் பறந்து கொண்டு இருந்த ஒரு வண்ணத்துப் பூச்சியைக் காண்பித்து

'இந்த வண்ணத்துப்பூச்சியும்
வூரிடத்தில் இருந்து
இன்னொரு கிடத்திற்குப் பயணிக்கிறது
இந்தப் பிரபஞ்சத்தின்
நிசுப்தம் நிசுப்தமாகவே '

என்று கூறினார்.

அவனைப் பார்த்து 'உன்னாலும் இப்படி வெள்ளியங்கிரி மலை அடிவாரத்தை அடைய முடியா? என்பதை நினைத்தேன் சிரித்தேன்' என்றார் துறவி.

ஆட்டோ ஓட்டுனரும் இப்பொழுது வண்ணத்துப்பூச்சியாய் வெள்ளியங்கிரி மலைஅடிவாரத்தை அடைய முயற்சி செய்கிறார்.....

- ஸ்ரீவி. முத்துவேல்
சென்னை

தற்கூடு

(*)

புப்பிய கதவு
 தற்கும்வரை அங்கேயே ஒருக்கறது .
 கதவுஞ்சுக்கல் சுக்கிய பல்ல!!

(*)

வண்ணம்கள் உத்ருத்துக்
 கொண்டோயிருக்கறது
 சிறகை அசைக்கும் போதல்லாம்
 யடைய்புச்சி.....!!

(*)

ஸ்ரீஷுமி நூவு
 நடுங்க கொண்டிருக்கறது
 சுப்பில் பறவை!!

(*)

ஸ்ருதி வைத்த நாற்று
 பக்கத்தலே ஊர்ந்து செல்கறது
 யம்பு!!

(*)

சாரல் மழை
 வெல்ல கறைய துவங்கியது
 கறையான் புற்று

ச. குராஜ்குமார்
திருப்பத்தூர்

போலி மனிதர்கள்

போலி நடிப்பு மனிதர்கள்
 பொய்யில் சிறந்த மனிதர்கள்
 காலிக் குடமாய் வாழ்பவர்கள்
 கனிந்து பேசி நடிப்பவர்கள்
 பாலை வனமாய் வறண்டிருக்கும்
 பார்க்கும் போதோ இனித்திடுவர்
 காலை மாலை எந்நேரம்
 காத்துக் கிடப்பர் கவிழ்த்திடவே!

தேவை யற்ற மொழிகளுமே
 தேடி மனத்தில் வைத்திட்டே
 நாவை அடக்கி நனிநவின்று
 நலமா என்றே வஞ்சகீப்பர்
 பாவை போல அமைதியுடன்
 பாங்காய் நம்முன் செவிசாய்ப்பர்
 நோவைக் கண்டாற் போலவேதான்
 நன்கு நடித்து நலம்பெறுவர்!

கள்ள உள்ளாம் கொண்டவர்கள்
 கருத்துக் கூறிக் கதைப்பவர்கள்
 வெள்ளை மனத்தை வதைத்திடுவர்
 வேண்டா மிந்தப் போலிகளே!
 தள்ளி நின்று நகைத்திடுவர்
 தாமே உயர்வாய் நினைத்திடுவர்
 துள்ளும் உள்ளாம் துடிக்கவைத்துத்
 தொடர்ந்து வம்பும் செய்திடுவர்!

தென்றல் கவி

கலாபுஷ்ணம்

**நூருல் அயின் நஜ்முல் ஹாசைன் எழுதிய
'பூஞ்செண்டு' கவிதை நூல் பற்றிய
சிறப்புக் கண்ணோட்டம்**

- ரி.ம்.ஸா.முஹம்மதி

1975 ஆம் ஆண்டு இலங்கை வாளொவி தமிழ்ச் சேவையில் 'பூவும் பொட்டும்-மங்கையர் மஞ்சரி' என்ற நிகழ்ச்சி மூலம் எழுத்துலகில் பிரவேசித்தவரே கலாபுஷ்ணம் நூருல் அயின் நஜ்முல் ஹாசைன் அவர்கள். 1977 ஆம் ஆண்டளவில் பன்னாலாசிரியர் மாணா மக்கின் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியான 'உதயம்' பத்திரிகையில்தான் இவருடைய கன்னிக் கவிதையான 'பாவி நான் என்ன செய்வேன்?' என்ற தலைப்பில் அமைந்த கவிதை பிரசுரமாகியது.

துமிடிநெஞ்சம் 2023 அக்டோபர்

பூஞ்செண்டு

(கவிதைத் தொகுதி)

நூருல் அயின் நஜ்முல் ஹாசைன்

இவர் 1980 முதல் 1990 வரையான காலப் பகுதியில் தினபதி - சிந்தாமணி பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர் பிட்டதில் பத்திரிகையாளராகவும் உதவி ஆசிரியராகவும் அத்துடன் 'ஜனனி' என்ற ஜனரஞ்சகப் பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியராகவும் இருந்துள்ளார். ஜனனி பத்திரிகையில் 'அரிவையர் அரங்கம்' என்ற மாதர் பகுதியின் பொறுப்பாளராகவும் இருந்து வந்துள்ளார்.

1994 இல் அரசாங்கத் தகவல் தினைக் களத்தின் தகவல் அதிகாரியாக (PRESS OFFICER) நியமனம் பெற்ற இவர், 2000 ஆம் வருடத்தில் அரசாங்கத் தகவல் அதிகாரியாக (INFORMATION OFFICER) பதவி உயர்வு பெற்றார். அக்காலப் பகுதியில் 'திங்கள்' என்ற மாதாந்த சஞ்சிகையின் இணை ஆசிரியராகவும், 'புத்தொளி' என்ற சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார்.

தவிர, அத் தினைக்களத்தினால் 40 வருட காலமாக தொடர்ச்சியாக வெளிவரும் 'தெசத்திய' என்ற சிங்களச் சஞ்சிகையில் இவரால் சிங்கள மொழி மூலம் எழுதப்பட்ட அரசியல் தலைவர்களின் நேர்காணல் தொடருக்காக 'இன ஐக்கியத்திற்கான ஊடகப் பங்களிப்பு' செய்தவர் என்ற வகையில்

அரசு கரும் மொழித் தினைக்களத்தினால் விருதும் பொற்கிழியும் வழங்கி கெளரவிக்கப் பட்டுள்ளார்.

சுமார் ஐந்து தசாப்தங்களாக இலக்கியப் பணிபுரிந்து வரும் திருமதி. நூரூல் அயின் நஜ்முல் ஹாசைன் அவர்கள் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த தனது கட்டுரைகள் சிலவற்றையும் அத்துடன் இலங்கை வானோலி முஸ்லிம் சேவையில் ஒலிபரப்பான நிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றையும் ஒன்று திரட்டி, 1997 இல் தனது தலைப் பிரசவ நூலாக ‘பண்பாடும் பெண்’என்ற நூலை வெளியிட்டார்.

பின்னர் இலங்கை வாழ் முஸ்லிம் பெண் எழுத்தாளர்கள் பலரின் தகவல்களை ஒன்று திரட்டி மின்னும் தாரகைகள் என்ற பெயரில் கனதியான ஆய்வு நூலை 2018 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். 2020 ஆம் ஆண்டு திதுலன தாரக்கா என்ற பெயரில் மின்னும் தாரகைகள் நூலை சிங்கள மொழியில் மொழி பெயர்ப்புச் செய்து வெளியீடு செய்தார். இந்த நூல் வெளியீடானது சிங்கள மொழியில் இவருக்கிருந்த ஈடுபாடு மற்றும் புலமையினால் மட்டுமே சாத்தியமானது என்று குறிப்பிட்டுக் கூறலாம்.

கவிதை மீது இவர் கொண்ட ஆர்வத்தின் காரணமாக பூஞ்செண்டு என்ற கவிதை நூல் வெளிவந்திருக்கின்றமை மிகவும் மகிழ்ச்சியளிக்கின்றது. கவிதைப் பிரியர்களுக்கு இந்த பூஞ்செண்டு நூல் ஒரு விசேட பரிசாக அமையும் என்றே நினைக்கின்றேன்.

பத்திரிகைகளில் மலர்ந்து வெளியான கவிதைப் பூக்களை ஒன்று திரட்டி வெளியிடப்படும் ‘பூஞ்செண்டு’ என்ற கவிதை நூல் நானிலமெங்கும் நறுமணம் பரப்பி, இலக்கியவாதிகளின் இதயங்களைக் கவர்ந்திமுக்கும் என நம்பலாம்.

இந்த நூலில் நூலாசிரியர் தனதுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். கவிதைக் கோடு எனக்கு ஏற்பட்ட நட்புக்கு சுமார் 40 ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகின்றன. “உன்னிடத்தில் கவிதை என்னும் பொன் இருந்தால் வாழ்க்கை

என்னும் உரைகல்லில் தேய்த்துப்பார்” என்கிறார் உலக மகாகவி அல்லாமா இக்பால் அவர்கள்.

இந்த மாபெரும் உலகக் கவிஞரின் கூற்றுக் கிணங்க இந்த 40 ஆண்டுகளில் அதாவது 1975 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அவ்வப்போது கவிதை என்றுநான்கிறுக்கியவைகள் ஏராளம்தாராளம். அவற்றில் பெரும் எண்ணிக்கையானவை தினசரி நாளேடுகளிலும் வாராந்த, மாதாந்த பத்திரிகைகள் மற்றும் சஞ்சிகைகளிலும் பிரசர மாகியுள்ளன. இலங்கை வானோலி தமிழ்ச் சேவை, முஸ்லிம் சேவை நிகழ்ச்சிகளிலும் இவை ஒலிபரப்பாகியுள்ளன. 1980 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் எனது கவிதைகளை செப்பனிட்டது நான் கடமை புரிந்த தினபதி - சிந்தாமணி பத்திரிகைகள்தாம். படிப்படியாக பெரிய கவிதைகளை எழுத ஆரம்பித்தேன். அக் கவிதைகள் எனது பத்திரிகையுலகத் தந்தை எஸ்.டி. சிவநாயகம் ஐயாவின் நேரடி பார்வையுடன் பிரசரமாகும் என்று தனதுரையில் கவிதைக்கும் தனக்குமான நெருங்கிய தொடர்பைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அத்துடன் என்னுயிர் பெற்றோருக்காகவும் மேலும் பலருக்காகவும் என்னால் பாடப்பட்ட கவிதைகள், நூல் வெளியீட்டு விழாக்களில் நான் பாடிய வாழ்த்துக் கவிதைகள், வானோலி யிலும் தொலைகாட்சியிலும் சமீப காலமாக நான் பாடிய கவிதைகள் போன்றவைகளே இந்த பூஞ்செண்டை அலங்கரிக்கும் கவிப் பூக்களாகும் என்று நூலில் இடம் பிடித்துள்ள தனது 31 கவிதைகள் பற்றியும் அவர் கூறி நிற்கின்றார்.

பத்திரிகைகள், வானோலி, தொலைக் காட்சி நிகழ்ச்சிகளுக்காக மட்டும் நம் கவிஞர் கவிதைகளை எழுதவில்லை. சில கவிதைகளைப் போட்டிகளுக்காகவும் எழுதி பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளார்.

இனி இந்த நூலில் இடம் பிடித்துள்ள சில கவிதைகளை வாசகர்களுக்காக எடுத்து நோக்குவது பொருத்தமாக அமையும் என்று நினைக்கிறேன்.

‘அல்லாஹ்வின் அருள் மழை’ என்ற தலைப்பில் அமைந்த முதலாவது கவிதை உலகத்தை படைத்து பரிபாலிக்கும் வல்லவன் அல்லாஹ்வைப் பற்றிப் பேசுகிறது.

நடப்பவையாவும் இறைவனின் நாட்டம் என்ற எண்ணப்பாட்டில் வாழ்ந்து வருபவர்கள் எதிலும் இறைவனின் திருப் பொருத்தத்தைத்தான் தேடுவார்கள். இன்பங்களுக்கு நன்றி கூறியும் துன்பங்களுக்கு பாவ மன்னிப்பு கேட்டும் தம் மனதை சமநிலைப்படுத்திக் கொள்ளும் வாய்ப்பு இறைநம்பிக்கையாளர்களுக்கு காணப்படுகிறது. அந்த ஏகனைப் பற்றி பாடிய கவிதையின் சில வரிகள் இதோ:-

இல்லார்க் கிரங்கிடுவோன் அல்லாஹ்
இன்னல்களை போக்குபவன் அல்லாஹ்
கல்லார்க்கும் இரங்குவோன் அல்லாஹ்
கல்லாமையைப் போக்குபவனும் அல்லாஹ்

அன்பை வளர்ப்பவன் அல்லாஹ் - நல்ல
அறத்தினைக் காப்பவன் அல்லாஹ்
தீமையை வெறுப்பவன் அல்லாஹ் - நல்ல
தீர்வினை உடையவன் அல்லாஹ்

2001.06.05 இல் இலங்கை வானோலி முஸ்லிம் சேவையில் மீலாத் தின் விசேட கவியரங்கக் கவிதையாக ஒலிபரப்பான மாதருக்கு விடுதலை வாங்கித் தந்த மாநபிகள் என்ற தலைப்பில் அமந்த கவிதை பூஞ்செண்டை அலங்கரித்துள்ள மற்றுமொரு கவிதையாகும்.

உலகத்தாருக்கு ஓர் அருட்கொடையாக வந்தவர்தான் நம் பெருமானார் முஹம்மது நபி ஸல்லவ்லாஹ் அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள். இல்லாமிய மார்க்கம் தழைத்தோங்குவதற்கு தன்னாலான சகல தியாகங்களையும் செய்தவர் நம் நபியவர்கள். ஜாஹரிலிய்யாக் காலக் கொள்கைகளை விட்டும் மக்களை நல்வழி யின்பால் மாற்றியவர். மறுமை நாளிலும்கூட எல்லா நபிமார்களும் யா நப்பி என தன்னைப் பற்றி எண்ணும் போது யா உம்மத்து என தன் கூட்டத்தாரைப் பற்றி மாத்திரம் எண்ணுகின்ற உத்தமர் நபியவர்கள்.

அத்தகைய நபி ஸல்லவ்லாஹ் அலைஹி வஸல்லம் அவர்களை பற்றிய கவிதையின் வரிகள் இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றன

உலகத்தை உய்விக்க வந்த எங்கள் உயர்வு நபி நாயகமே உரிமைத் தந்தார் உலகத்து மாந்தருக்கு: அதனால் இன்று உவகையுடன் வாழுகின்றார் பெண்கள் இங்கு கலகத்தை உருவாக்கி மாந்தர் கூட்டம் கவலையுடன் வாழ்ந்திருந்த அந்த நாளில் நிலவோத்து குளிர்ச்சியுடன் வந்த அண்ணல் நிலமெங்கும் பெண் பெருமை கூறி நின்றார்

ஜோலிக்கின்ற விண் மீனாய் மாதர் கூட்டம் ஜசுத்தினிலே இருக்கின்றார் அவர்கள் பெருமை ஒலிக்கின்ற வேளைதான் உலகம் கூட ஒப்பற்ற விடுதலையைக் கண்டு நிற்கும் பலிக்கின்ற பயன் காண்பார் கனவு எல்லாம் பெண்ணினத்தை பெருமையுறச் செய்தா ரெந்றால்

சிலிர்க்கின்ற வழியினிலே செம்மல் நபியும் சீரான கருத்துக்கள் சொல்லி வைத்தார்

த மிழ் நாடு வளரி கவிதை இதழும் தென்மார்க் சிவமீரா அறக்கட்டளையும் 2016 ஆண்டு நடத்திய சிவமீரா கவிதைப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்ற கவிதையாக

வலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத்

மலையகப் பெண்கள் மனம் மகிழ்வதெப் போது? என்ற கவிதை அமைந்துள்ளது.

மலையக மக்களின் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசாத கவிஞர்கள் இல்லை எனலாம். நாட்டின் அந்நியச்செலாவனிக்கு பெரும் துணைபுரிகின்ற மலையகத்துப் பெண்கள் என்றும் கொரவித்துக் கொண்டாடப்பட வேண்டியவர்கள். ஆனால் அவர்கள் அடக்கப்பட்டும் ஒடுக்கப்பட்டும் சிலவேளைகளில் தேயிலைபறிக்கும் ஓர் இயந்திர மாகவும் மாத்திரமே பார்க்கப் படுகின்றார்கள் என்பது பெருங் கவலையாகும். மழை, வெயில் என்று பாராது உழைக்கும் அவர்களை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். முன்னைய காலத்தைவிட தற்காலத்தில் ஒப்பிடும்போது மலையக மக்கள் இன்று தம்மளவில் முன்னேறி வந்திருக்கிறார்கள் என்பது மனதுக்கு மிகவும் மகிழ்வான ஒரு விடயமாக அமைகின்றது. அவர்களைப் பற்றி எழுதப்பட்ட கவிதையின் சில வரிகள் இதோ:-

மழை பெய்தால் மலையகத்தில் மண் சரிவாம்
தெரிந்த கதைதானிது? தீர்வுதான் எப்போது?
மண் சரிவால் ஒரு கிராமமே புதையுண்டது
கிராமம் மட்டுமா புதைந்தது?
கிராமத்தில் வாழ்ந்த மக்களுமல்லவா
புதையுண்டு போனார்கள்?
விருட்சமாய் வளர வேண்டியவர்கள்
வெறும் விதையாகிப் போனார்களே?
ஐயகோ பொறுக்குதில்லையே
எந்தன் நெஞ்சம்?
சொத்தில்லை சுகமில்லை
சொந்தங்களும் இல்லை
இனி யாருக்கு நிவாரணம்?
யாருக்கு நஷ்ட ஈடு?
கண் கெட்ட பின்னரா சூரிய நமஸ்காரம்?

என்று அந்தக் கவிதை மலையக மக்களின் சோகங்களைத் தாங்கி நிற்கின்றது.

அடுத்து 2007.10.30 இல் காலமான தனது தந்தையின் நினைவாக தந்தைக்கோர் கண்ணீர்க் கவிதை! என்ற தலைப்பில் நெஞ்சத்தை உருக்கும் ஒரு கவிதையை நூலாசிரியர் முன்வைத்துள்ளார். இந்தக் கவிதை 2008.02.24 ஆம் திகதி நவமணிப் பத்திரிகையிலும் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

தொடர்ந்து 1999.02.05 இல் கொழும்பு கொம்பனித் தெரு தாருஸ்ஸலாம் தலைமை யகத்தில் நடைபெற்ற தமிழ்மணி மானா மக்கின் அவர்களின் 'இலங்கை கீழ்க்கரை இனிய தொடர்புகள்' என்ற ஆய்வு நூல் அறிமுக விழாவின் போது நூலாசிரியரினால் பாடப்பட்ட மானா நானா கஸ்தூரி மானா? என்ற தலைப்பில் அமைந்த கவிதையொன்றையும் வாசகர்கள் தரிசிக்க வழி செய்துள்ளார் நூலாசிரியர்.

அடுத்து 2015.04.19 ஆம் திகதியன்று இறையடி எய்தியதனதுதாயாரான மர்ஹுமா ஹாஜியானி உம்மு சல்மா ரஷீத் அவர்களின் நினைவாகவும் உம்மாவுக்கோர் கண்ணீர் கவிதை என்ற தலைப்பில் கவிதையொன்றை எழுதியுள்ளார். இந்தக் கவிதை தினகரன் பத்திரிகையின் புதுப்புனல் பகுதியிலும் பிரசுரமாகியுள்ளது.

உதிரத்தைப் பாலாக்கி
சரீரத்தைச் சாறாக்கித்தானே - எமை
ஆளாக்கினீர்கள் உம்மா!
நாம் சூரியனாய்ப் பிரகாசிப்புதற்காய்
சந்திரனாய் தேய்ந்து போனீர்களே நீங்கள்..

பசித்திருந்து, விழித்திருந்து
உம்மா நீங்கள் எமக்காக
பட்ட கஷ்டம் ஒன்றா? இரண்டா?
நாம் எடுத்துச் சொல்ல?

வறுமை எனும் முன்
உம்மைக் குத்திய போதும்
மலராய் எமை
மணக்கச் செய்தீர்கள்!

என்றுதாங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்ட நிலையிலும் தும்மைச் சிற்பாக வளங்கு ஆளாக்கியமை பற்றி நன்றியோடும் கண்ணீர் ரோடும் நினைவுசூருகின்றார் நூருல் அயின் அவர்கள்.

இந்தக் கவிதைக்கும் எனக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. இது போன்றேதான் எனது தாயாரைப் பிரிந்த சோகம் எனது தொண்டையை இந்த நிமிடம் வரை அடைத்து நிற்கிறது.

மீளாத் துயரில் எமை ஆழ்த்தி விட்டு - நீங்கள்
மீளாத் துயில் கொண்டதேன் உம்மா!

என்றே எனக்கும் சுத்தமிட்டுக் கேட்கக்
தோன்றுகின்றது.

பத்திரிகைத் துறையில் தனக்கு வழிகாட்டி
யாக இருந்த இரத்தின சிங்கம் ஜயா மற்றும்
பத்திரிகை ஜாம்பவான் எஸ்.டி. சிவநாயகம்
ஜயா ஆகியோர் பற்றியும் இருவர் நாமமும்
வாழும்! என்ற தலைப்பில் கவிதையொன்றை
எழுதியுள்ளார்.

தனது எல்லாக் காரியங்களுக்கும்
தன்னுடன் கைகோர்க்கும் தனது பாசமிகு
கணவர் நஜ்முல் ஹாசைன் அவர்களுக்காகவும்
என் சுவாசமே நீதான்! என்ற தலைப்பில் ஒரு
கவிதையை நூலாசிரியர் எழுதியிருக்கிறார்.

என் வாழ்க்கைக்கு வரமானவரே
என் எழுத்துக்கு உரமானவரே
உள்ளத்தால் உயர்ந்தவரே
உம்மாவில் உள்ரோ யாரும்?
எறும்புக்கும் கருணை காட்டும்
கரும்புள்ளம் கொண்டவரே - உமை
கரம் பிடித்ததில் நானும்
கனிப்புற்றேன் தினம் தினம்

என் உயிருக்கு உயிரானவரே!
உள்ளமெல்லாம் நிறைந்தவரே - என்
உதிரத்தில் கலந்தவரே - புவி
அதிரக் கூறுகிறேன்..
நீ தானே! எந்தன் உலகம்
நினைவெல்லாம் நீயே தான்
கனவெல்லாம் நீயே தான்!
மனமெல்லாம் நீயே தான்!

என்று தனது பாசக் கணவருக்காக கவிதை
வரிகளில் மிகவும் உருகி நிற்கின்றார்.

2013.09.11 இல் இறையழைப்பை ஏற்றுக்
கொண்ட தனது தம்பி மெளவி அல்ஹாஜ்
ரசீத் எம். ராஸிக் அவர்களுக்காகவும்
மறுமையில் எங்களின் முதலீடு நீதான் தம்பி!
என்ற ஒரு கவிதையை எழுதி கண் கலங்கி
நிற்கின்றார் நம் நூலாசிரியர்.

ஒரு தாய்ப் பிள்ளையாக பிறந்தவர் நாம்
ஒரே கருப்பையில் உதித்தவர் நாம்
ஈருடலானாலும் ஒருயிராய் வாழ்ந்தவர் நாம்
இன்று உம் உயிர் பிரிந்ததனால்
வெறும் உயிரற்ற ஜடமாய் நான்

2016.03.20 இல் எனது நண்பி தியத்தலாவை
எச்.எப். ரிஸ்னாவின் மெல்லிசைத் தூறல்கள்
நால் வெளியீட்டில் பாடிய வாழ்த்துக்
கவிதையையும் இந்த நாலில் சேர்த்துள்ளார்
நூலாசிரியர்.

ஊடகத் துறையில் உயர் பதவியில் நீண்ட
காலம் பணிபுரிந்த ஒரேயொரு முஸ்லிம்
பெண் என நூலாசிரியரைக் கூறுவதில் நம்
சமூகம் பெருமைப்பட முடியும். அந்தளவுக்கு
ஊடகத் துறைக்கும் இவருக்குமான தொடர்பு
மிக நெருங்கியதாகக் காணப்படுகிறது.
இவரது இலக்கியப் பயணமும் ஊடகப்
பயணமும் மேலும் சிறப்பாகத் தொடர எனது
வாழ்த்துக்கள்!!!

வெங்கம் ரம்ஸா முஹம்மத்
இலங்கை

ப்ரச்சனை

திண்ணை இருட்டில்
எவரோ கேட்டார்
தலையை எங்கே
வைப்பதாம் என்று
எவனோ
ஒருவன் சொன்னான்
களவு போகாமல்
கையருகே வை

ஞானக்கூத்தன்

காலத்தை வென்ற கவிஞர்கள்!

கவிஞர்ன்பான் அழகைமட்டும் பாடுகீன்றா ணன்ற
கருத்தினையே பதித்திடவே நினைத்திடாதீர்! மாறாய்ப்
புவிசெழிக்கப் புரட்சிசெய்து கவிபடைத்தார் பாரீர்!
புகழுக்காய் பாடியவர் புலவனல்ல என்பீர்!
குவிகின்ற விருதுகளும் பொருட்டில்லை காணீர்!
குவலயத்தில் மாற்றமதைக் கொண்டுவரக் காண்பீர்!
தவிக்கின்ற மானிடரின் துயர்தீர்க்கப் பாடித்
தடம்பதித்தார் வரலாற்றில் தீமைகளைச் சாடி!

வரலாற்றைப் புரட்டனாலே கவிஞரவர் பங்கு
வருங்காலத் தலைமுறைக்கும் பாடமென்றும் சொல்லும்!
உரமாகும் கருத்துகளை விதையாக ஊன்றி
உணர்வுகளை உயிர்ப்பித்த நிகழ்வுகளே சான்று!
வரமெனவே கவிஞர்கள் தீற்மைதனைப் போற்றி
வழிகாட்டும் மேன்மைக்கு வாழ்த்துகள் சூட்டி
கரங்குவிப்போம் படைப்பாளி ஏந்நாளும் வாழ்வான்!
காலத்தை மாற்றுகின்ற மூலமவன் வாழி!

அறம்பாடி அழிப்பதற்கும் கவிஞர்னால்தான் கூடும்!
அரசினையே ஆட்டிவைத்த வரலாறும் கண்டோம்!
தீற்னுடனே உரைத்திட்டால் தீர்ப்புகளும் மாறும்!
தீர்முடன் எதிர்த்திடுமே அவனைமுத்தின் சாரம்!
நிறபேதக் கொடுமைகளை உலகறியச் செய்வான்!
நெஞ்சமதை நிமிர்த்தித்தன் நேர்மையாலே வெல்வான்!
பிறந்திட்டால் கவிஞர்னாகப் பிறந்திடவே வேண்டும்!
பீநுடை போட்டிங்கே நாடுகாக்க வேண்டும்!

ஓசூர் மணிமேகலை

உலுக்குளையும்
உணர்வுக்குளையும்
(ஏதானால்) வாக்டும்
(ஆனால்) பேசு...

சப்தர் முஜாஹித்கான்
இவுவில்

மனிதனின் தொடர்பாடல் மற்றும் நாகரிக வளர்ச்சியை எடுத்து நோக்கும் போது அவன் இன்று அதன் உச்சத்தை தொட்டு விட்டான் என்று கூறலாம்.

ஒரு காலத்தில் நாம் பாட்டி வடை சுடும் நிலவு என்று கதை படித்த அந்த நிலவிலேயே இன்று ஆராய்ச்சிகள் செய்யும் அளவுக்கு விஞ்ஞானத்திலும் தொடர்பாடலிலும் அசர வளர்ச்சியை அடைந்து கொண்டிருக்கிறான்.

அப்படி மனிதனின் அறிவியல் உச்சத்தின் பெறுபேறாக உருவானதே தொ(ல்)லைபேசி. தூரத்தில் இருப்பவர்களோடு எம்முடைய தகவல்களை பரிமாறிக் கொள்ள, உரையாடல்களை மேற்கொள்ள என தகவல் பரிமாற்றத்தை இலகுவாக்கித் தந்ததே அலைபேசி.

ஆரம்ப காலங்களில் குரல்வழி அழைப்புகளை மட்டும் மேற்கொள்ளக் கூடியதாக இருந்த தொலைபேசி பாவனை, பிற்காலத்தில் குறுஞ்செய்திகளை அனுப்பக்கூடிய வசதிகளோடு மேம்படுத்தப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து இன்று நவீன தொழிலாக மேம்பாட்டின் காரணமாக தொடர்பாடலை மேற்கொள்ளும் சாதனம் என்பதையும் கடந்து ஒரு கணினியாக, திசைகாட்டும் கருவியாக, ஒரு தொலைக்காட்சியாக என தன்னுள் பல பரிமாணங்களை கொண்டுள்ளது.

இன்று குரல்வழி அழைப்புகள் (Voice calls) குறுஞ்செய்திகள் (Sms) என்பதையும் தாண்டி காணொளி அழைப்புகள் (Video calls) காணொளி மாநாடு (Video conference) என பல்வேறுபட்ட மேம்பட்ட வசதிகளை கொண்டுள்ளது. இவை அனைத்தும் மனிதனின் தொடர்பாடல் வசதிகளை மேம்படுத்தவே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆனால் இன்று எல்லாம் தலைகீழாக

மாறிப்போய் இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் ஒரு ஊரில் ஒரு சில குறிப்பிட்ட வீடுகளிலேயே தொலைபேசிகள் காணப்படும். நாம் தொடர்பு கொள்ள விரும்புவார்களை, குறிப்பிட்ட அந்த வீடுகளுக்கு சென்றே தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொள்ள முடியும். அதன் பின்னரான கையடக்க அலைபேசிகளின் பாவனை அதிகரித்த பின்னர், ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒரு தொலைபேசி என்ற நிலை காணப்பட்டது.

ஆனால் இன்று ஒரு வீட்டில் உள்ள சிறியவர்கள் முதல் பெரியவர்கள் வரை ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனி ஸ்மார்ட் போன்கள் என்ற நிலைக்கு சமுகம் மாறி விட்டது. ஒவ்வொருவருக்கும் என்று தனித்தனி ஸ்மார்ட் போன்கள் இருந்தாலும், அதன் மூலம் எதிர்பார்க்கப்படும் பிற மனித தொடர்பாடல்கள் குன்றி போய் காணப்படுகின்றன.

இன்று நாகரிக வளர்ச்சியின் காரணமாக, ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனி அறை களும் தனித்தனி ஸ்மார்ட் போன்களும் என்ற நிலைக்குமாறி வீட்டில் உள்ளவர்களுக்கிடையிலான தொடர் பாடல்கள் கூட சரி வர நடைபெறாத மிக ஆபத்தான நிலை காணப்படுகிறது. தொலைபேசியே உலகமென அதில் முற்றுமுழுதாக மூழ்கிப்போய், உணர்வு களற்ற ஜடமாக இன்றைய மனித சமுகம் மாறி

வருகிறது என்பது கசப்பான உண்மையாகும்.

இன்றைய காலம் காலை விடிந்ததிலிருந்து இரவு தூங்கச் செல்லும் வரைக்கும் அதிக நேரங்கள் ஸ்மார்ட்போன்களோடு செலவழிக் கப்படுகின்றன. இதனால் உடல் சார்ந்த பிரச்சினைகள் ஏற்படுவதோடு உளம் சார்ந்த பிரச்சினைகளும் அதிகரித்துச் செல்கிறது.

Facebook என்றும் whatsapp என்றும் tiktok என்றும் YouTube என்றும் இன்னும் பிற Social media களிலேயே இன்று அதிகமானோரின் கால நேரங்கள் வீணாடிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு மனிதன் Social me ia களில் மூழ்கி இன்று மனதோயாளி போன்று மாறிவிட்டான்.

Facebook இல் யாரோ முகம் தெரியாத ஒருத்தனுக்கு மெசேஜ் அனுப்புகிறான், ஆனால் வீட்டிலுள்ள சகோதர சகோதரிகளோடு பேசுவதற்கு நேரமில்லை...

Facebook யாரோ ஒருத்தர் போடும் Photo கு Super என்று கமெண்ட் பண்ணுகிறான், ஆனால் தனக்கு முன் அழகாக ஆடை உடுத்து காட்சி தரும் தன் மனைவியிடம் அவன் அழகை வர்ணிக்க தவறி விடுகிறான்...

பேஸ்புக்கிலும், வாட்ஸ் அப்பிலும் தன் உணர்வுகளை ஸ்டேட்டஸாக பகிர்கிறான், ஆனால் வீட்டிலுள்ள தன் துணையிடம் தன் உணர்வுகளை கூற மறுக்கிறான்...

பேஸ்புக்கில் யாரோ ஒருத்தரின் போஸ் கூக்கு வைக் பண்ணுகிறான், ஆனால் தன் பின்னை செய்யக்கூடிய சிறு சிறு குறும்புகளை விரும்ப மறந்து விடுகிறான்...

பேஸ்புக்கில் மட்டும் friend ஆக இருக்கிறான், ஆனால் நேரில் காணும் போது யாரென்றே தெரியாத ஒருவன் போல் கடந்து செல்கிறான்...

வாட்ஸ் அப்பில் ‘my dad is my hero’ என்று ஸ்டேட்டஸ் வைக்கிறான், ஆனால் ஒரு நாள் கூட தகப்பனோடு அமர்ந்து உணவு உண்டிருக்கமாட்டான்...

Whatsapp ல் ‘my mom is my world’ என்று ஸ்டேட்டஸ் வைக்கிறான். ஆனால் ஒரு நாள் கூட தாயின் பக்கத்தில் அமர்ந்து அவரின் சுக துக்கங்களை விசாரித்திருக்க மாட்டான்...

‘I love you my dear’ என்று கூறி தன் கணவனுக்கும், மனைவிக்கும் வாட்ஸ்அப்பில் ஸ்டேட்டஸ் பகிர்கிறார்கள், ஆனால் ஒரு நாள் கூட தன் துணையின் முகம் பார்த்து ‘நான் உன்னை மிகவும் நேசிக்கிறேன்’ என்று கூறியிருக்க மாட்டான்...

இப்படி உணர்வுபூர்வமான எந்த விதமான விடயங்களிலும் தன்னை ஈடுபடுத்தாது, பிறரின் Comments காகவும், likes காகவும், views காகவும் தன்னுடைய உணர்வு களை வெறும் ஸ்டேட்டஸில் மட்டும் பகிரும் மனநோய் பிடித்தலைமாக இன்றைய மனிதன் மாறிவிட்டான்.

முன்னைய காலங்களில் குடும்பமாக, நண்பர்களாக வெளியில் சென்றால் அனைவரும் ஒன்றாக இருந்து நிறைய கதை பேசி தங்களின் சுக துக்கங்களை பகிர்ந்து அந்த நிமிடங்களை மிகவும் சந்தோஷமாக கழித்தார்கள். ஆனால் இன்று ஒரு குடும்பமாக, நண்பர்களாக ஓரிடத்தில் கூடினால் ஆளுக்கொரு ஸ்மார்ட்போன்களை நோன்டிக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள்.

தகப்பனுக்கு ஒரு ஸ்மார்ட்போன், தாய்க்கு ஒரு ஸ்மார்ட்போன், மகனுக்கு ஒரு ஸ்மார்ட்போன், மகனுக்கு ஒரு ஸ்மார்ட்போன் என்று அந்த நொடியின் மகிழ்ச்சியை தொலைத்து அதிலேயே மூழ்கிப்போய் கிடக்கி றார்கள். இப்படி ஆளுக்கு ஒரு ஸ்மார்ட்போனை வைத்துக் கொண்டு பித்துபிடித்ததுபோல் இருப்பதற்கு என் குடும்பமாக வெளியில் வரவேண்டும்?

இதில் அடுத்த ஆபத் தான் விடயம் என்ன வென்றால், இன்றைய காலம் சிறுவர்களும்

சர்வசாதாரணமாக ஸ்மார்ட்போன்களை பாவிக்க தொடங்கியுள்ளதால் அதில் Mobile games விளையாடுதல் போன்ற விடயங்களுக்கு அடிமையாகி உள்ளதால் அதன் மூலம் அவர்களின் பார்வைத் திறனிலும், மூனை வளர்ச்சி சம்பந்தமான விடயங்களிலும், உளநல் விடயங்களிலும் பெரிதும் பாதிப்பை எதிர்நோக்குகிறார்கள்.

தொலைத் தொடர்பு சாதனங்கள் என்பது நமக்கு நன்மை பயக்கவே உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் அதுவே இன்று நம் உணர்வுகளிலும், உறவுகளிலும் விரிசலையும் பாதிப்பையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. எந்த விடயத் திலும் நல்லது கெட்டது என்ற இரு பாகங்கள் உண்டு. அதில் நல்லதையும் தீயதையும் பிரித்தறிந்து, நல்லதை எடுத்து தீயதை தவிர்த்து வாழ்வதே பகுத்தறிவு உள்ள மனிதனுக்கு லட்சணமாகும்.

எனவே, அருகிலுள்ள நலவுகளை மறந்து விட்டு, தூரத்தில் உள்ள கெடுதியை தேடாமல், உங்களின் உறவுகளையும், உணர்வுகளையும் விரிசலையச் செய்யும் தொலைத் தொடர்பு சாதனங்களை கொஞ்சம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு உங்களை சுற்றி உள்ள உறவுகளுக்காகவும், அவர்களின் உணர்வுகளுக்காகவும் சிறிது நேரத்தை ஒதுக்குங்கள்!

உங்களை சுற்றியுள்ளவர்களின் தொடர்பு களை துண்டிக்க செய்யும் தொடர்பு சாதனங்களின் தொடர்புகளை நீங்களும் துண்டியுங்கள்!

ஒருமுறை மட்டுமே வாழக்கூடிய இந்த வாழ்க்கையை உறவுகளோடு, உணர்வு பூர்வ மாக வாழுங்கள்!

நல்லவற்றை தேடுவோம்...

பிறருக்கும்
நல்லவற்றையே நாடுவோம்...

வீழ்ந்தது ஏனோடி

சீரற்ற வாழ்வு
சீர்மையற்றுப் போகும்....

மாதுவும் மதுவில்
மயக்கம் கொண்டதே

பண்பாடு யாவும்
மறந்தனரோ இவர்கள்

மேனிதனை மூடும்
ஆடையும் பாதியானதே

போதையில் வீழ்ந்திங்கு
பாதை மாறியதே

காட்சிப் பொருளானது
பெண்ணின் அவயங்களே

அழிவின் விளிம்பில்
அத்துமீறிய செயல்களே

கேளிக்கைகள் வரம்புமீறி
போனது இங்கே

குலவிளக்குகள் குடியில்
கும்மாளம் போடுகிறதே

சீரற்ற வாழ்வு
சீர்மையற்றுப் போனதே

மாறிவிடு மாங்கையே
மாற்றமதைத் தந்துவிடு....

கூண்டுக் கிளி

காற்றின் விசை தொலைத்து
சிறகின் பயன் இழந்து
பறத்தலின் வானத்தைத் தூறந்து
எல்லையற்ற வெளி காணும்
விழிகளை ஒடுக்கி
புழுபுச்சி தேடாத அலகு கொண்டு
அடுக்கப்பட்ட அட்டைகளுக்குள்
அடுத்தவர் எதிர்காலத்தை
ஒற்றை தானிய அசைவிற்கேற்ப
அலசிப் போடுகிறது
கூண்டுக்குள் ஓளியும் கிளி

சிவநானம் கி

பெ.வெங்கட லட்சுமி காந்தன்

ஏதிர்ப்பாக முத்தமிழ்

குணமா வாயால சொல்லனும்? ?!!

- ஏந்வெஷாங் கான். வி

கிருஷ்ணா விளையாட்டாய் செய்யபோய் இப்படி விபரீதம் ஆகும்னு அவன் நினைச்சுகூட பார்க்கலை... எப்போதுமே தன்னை வெளியே பசங்க முன்னாடி பெரிய பிளே பாயாக காட்டிக் கொண்டிருக்கும் அவன் மனசுக்கு மட்டுமே தெரியும் தான் ஒரு டம்மி பீச் என்று... சின்ன வயசல் இருந்தே கவர்ன்மெண்ட் பாய்ஸ் ஸ்கூல்ல படிச்சவன், அம்மாவைதவிர வெளியே எந்த பெண்களிடமும் பேசாதவன், கோ-எஜ்-கேஷன் காலேஜ் லைப்ல பெண்களிடத்தில் பேசவும்- பழகவும் ரொம்பவும் சிரமப் பட்டான் ஆனால், தன் குறையை எப்போதுமே வெளியே காட்டி கொள்ள மாட்டான்...

குனா-பானா உன் கெளரவத்துக்கு எதுவும் ஆகலைடா, கடைசிவரைக்கும் இதையே மெயின்டைன் பண்ணுன்னு தனக்கு தானே அடிக்கடி சொல்லிக்குவான்.

கல்லூரி படிப்பை முடிச்சதும் அவன் திறமைக்கு வேலையும் கிடைக்கிடுக்க. கல்லூரி காலத்துல இருந்தே வெண்பாவை அவனுக்கு ரொம்ப பிடிக்கும். ரொம்ப அழகானவ, எந்தளவுக்கு அழகு அவகிட்ட இருந்துச்சோ அந்தளவுக்கு திமிரும் அளவுக்கதிகமா இருந்துச்ச. நிறைய பெண்ணியம் பேசவா. ஆனாக்கு பெண் சரிசமம்னு வாயால சொல்லாம வாழ்க்கையில் வாழ்ந்து காட்டுபவன். எவனாவது அவகிட்ட வால் ஆடினா ஓட்ட நறுக்கிடுவா. ரொம்ப

தெரியமான பொன்னு அவனை பார்த்தாலே பல பசங்க பயந்து நடுங்குவானங்க. என்னான்னு தெரியலை உள்ளுக்குள்ள பயந்தாங்கொலியா அவன் இருந்தாலும், அவனை ரொம்ப பிடிச்சு இருந்தது...

அதிர்ஷ்டமோ என்னவோ தெரியலை இவன் வேலை பார்க்குற ஆபிஸ்லேயே அவனும் வேலை பார்த்தாள்.

கல்யாணம்னு ஒன்னு பண்ணா... இவனை தான் பண்ணனும்னு முடிவு பண்ணான். எப்படி இருந்தாலும் ஒரு வேளை கல்யாணம் ஆனாலும் அவ எனக்கு பொண்டாட்டியா இருக்க போற்றில்லை. இருந்தாலும் அவனுக்கு புருஷனா மாறிடலாம்னு முடிவு பண்ணிட தேன்...

வீட்டில் வேற கல்யாணம் பண்ணு, கல்யாணம் பண்ணுன்னு தொல்லை கொடுக்க ஆரம்பிச்சுட்டாங்க. எனக்கோ காதல் பண்ணி தான் கல்யாணம் பண்ணனும்னு ஆசை. அதுவும் அவனை தான் கல்யாணம் பண்ணனும்னு ஆசை. ஒரு வேளை காதலை சொல்லும் போது மறுப்பு சொன்னா கூட பரவாயில்லை. ஆனா அதை விட்டிட்டு மூஞ்சி, மொகரையெல்லாம் வீங்குற அளவுக்கு அடிவாங்காத அளவுக்கு அவ என்னை மன்னிச்சு விடனும் ஆண்டவரே என மனதார வேண்டி கொண்டேன்.

என்ன தான் கடவுள்கிட்ட வேண்டிக் கிட்டாலும் உள்ளுக்குள்ளே ஒரு வித பயம் இருக்கத் தான் செய்தது. காதலை சொல்லவே இப்படி பயப்படுறியே கிருஷ்ணா அவகூட எப்படி காலம் முழுதும் குப்பை கொட்ட போற்யோ என தனக்கு தானே கேள்வி கேட்டுக் கொண்டான்.

என்ன தான் நம்ம அறிவு நல்லதை ஒரு புறம் சொன்னாலும் இந்த பாழாய் போன சபலப் பட்ட மனச ஒரு போதும் கேட்காது. இங்கே என்ன சொல்லுது வெண்பா, வெண்பான்னு சொல்லுதா என கவுதம் வாசுதேவ் மேனன்

பட டயலாக்குகளை எல்லாம் எனக்காக மாற்றி கொண்டேன்.

அவளிடத்தில் காதலை சொல்லவும் ஆசை. அடி வாங்காமல் இருக்கவும் ஆசை. ஏண்டா நாயே கூழ் குடிக்கணும்னு ஆசைபடுறே... மீசையில் ஓட்டாம எப்படிடா?? என்று நீங்க கேட்குறது நல்லாவே காதுல விழுது. என்ன பண்ணுறது என் வயசும் - மனசும் அப்படி!!

வெளியே சூனா-பானா பில்டப். ஆனா உள்ளே இதயம் முரளி. எப்படி இருந்தாலும் அவ தான் என் பொண்டாட்டி என்ற முடிவோடு அவள் லிப்ட்-டில் ஏறும் போது கதவு மூடும் சமயத்தில் ஜ லவ் யூ என்று சொல்லி விட்டு வேக வேகமாக அவனை திரும்பி கூட பார்க்காமல் ஒரு மைல் தாரம் ஒடி வந்த பிறகு முச்சு கூட விட்டேன்...

என்ன தான் இத்தனை நாள் மனசுக்குள்ள வச்சு இருந்த காதலை சொல்லியிருந்தாலும், ஒரு வித பய உணர்வு மனசுக்குள்ளே இருந்தது. என்னையும் அறியாமல் கை, கால் எல்லாம் நடுங்கியது. அன்று இரவு ஏனோ தூக்கமே வரவில்லை...

மறுநாள் அவள் அடிப்பாளோ என்ற பயத்தோடு ஒரு வித நடுக்கத்தோடு ஆபிஸ் சென்றேன். அப்போது நான் லிப்ட்-டில் போகும் சமயத்தில், கதவு மூடும் போது திடீரென லிப்ட் கதவு மீண்டும் திறந்தது. அவளே தான், கதவின் அருகே இருப்பதால் வெளியே ஒடவும் முடியாது ஒளியவும் முடியாது.

அடிப்பாளோ என்ற பயத்தோடு உள்ளுக்குள் நடுங்கி போய் நின்றேன் லிப்ட் கதவு மூடியது... நான் சற்றும் எதிர்பாராத சமயத்தில் அவளிடத்திலிருந்து எதிர்பாராத முத்தம் இதழின் மூலம் இதயம் வரை சென்றது...

அவ அடிக்காம, மிதிக்காம, கொல்லாம குணமா வாயால கிஸ் அடிச்சு சொன்ன காதல் இப்ப கல்யாணம் வரைக்கும் வந்து நிக்குது...

என்னை அவருக்கு ரொம்ப பிடிக்குமாம். எனக்காக தான் இந்த ஆபிஸ் வேலைக்கே வந்தாளாம். இத்தனை நாள் நானே காதலை சொல்லணும்னு தான் காத்துக்கிட்டு இருந்தா ளாம்.

இது பத்தாதுன்னு உன்னை எனக்கு ரொம்ப பிடிக்கும்டான்னு பருத்தி வீரன் பிரியாமணி போல உருகி சொன்னா பாருங்க... அங்கேயே நான் விழுந்திட்டேன் தரையில அல்ல அவ காதலில்!!

அவ மத்த பசங்ககிட்ட மட்டும் தான் அப்படி முரட்டுத் தனமா கோபமா நடந்துக்கு வாளாம். என்கிட்டே நிச்சயமா கல்யா ணத்துக்கு அப்புறம் ரொம்ப, ரொம்ப பாசமா நடந்துக்குவாளாம்.

யார் சொன்னான்னு நீங்க கேட்குறது என் காதுல விழுது.

அது சுத்தியமா அவளே தான் சொன்னாள் (இது எப்படி தெரியுமா இருக்கிது நாதஸ் திருந்திட்டான்?? யார் சொன்னா?? அவனே தான் சொன்னான்னு கரகாட்டக்காரன் படத்துல செந்தில் சொன்ன மாதிரி இருக்கி துன்னு நீங்க சொல்லுறது சுத்தியமா என் காதுக்கு விழுலை)

கற்பை விடப் புனிதமாகும்...

வளர்பிறை நிலவாகும்
தேயாத நிறைவாகும்
வேதத்தில் சிறப்பாகும்
விளையாடத் துணையாகும்

ஒருமரத்தின் பலகிளைகள்
ஒலியெழுப்பும் கிள்ளைகள்
ஓயாதே என்றும் தொல்லைகள்
ஒன்றானதே மலர்முல்லைகள்

ஒன்றுசேர்ந்தால் சேட்டைகள்
உத்தமமான பல சாட்டைகள்
அந்நியத்தை அறுத்தெறிந்து
புண்ணியத்தை வளர்ப்பவர்கள்

உயிர்வாயு போன்றவர்கள்
உதவுவதில் வல்லவர்கள்
வரையறை இல்லாதவர்கள்
வானமென இருப்பவர்கள்

கலகலப்பில் கண்கலங்கும்
கண்ணசைவில் காரியமாகும்
காலத்தை வென்றுவிடும்
கற்பை விடப் புனிதமாகும்

உடன்பிறவா உறவாகும்
உணர்வுகளோ ஒன்றாகும்
உண்மையான பேரன்பு
உலகினிலே நட்பன்றோ?

தோள் கொடுக்கும்
தோழர் குழாம்
தோல்வியே காணார்
தேன்வதைபோலானார்

Dr ஜெல்லா முஸம்மில்
ஏறாவூர், இலங்கை

பத்தும் செய்யும் பணநாயகம்

(நேரிஜ வெண்பா)

1.

ஜந்துஞ்சா தந்தார்கள் அன்றறைபத் தேழினிலே!
ஜந்துபத் தாயிரமாய் ஆனதின்றோ - நெந்தேன்நான்
ஜந்தாறு சாமான், அரிபருப்பும் தான்சேர்த்தார்
மைந்தாபார் தேர்தலின் மாண்பு!

2.

பட்டியில் வைத்தே பிரியாணி தான்கொடுத்தார்,
கட்டிவைத்த கள்வனைப்போல் காவலிட்டார் - கட்டிய
சோறும், கறிகாயும், சாராயம், சேர்த்துபணம்
ஆறுபோல ஓழியதாம் ஆங்கு!

3.

பெண்களுக்கு முன்னுரிமை பேர்பேறாய்த்
தான்கொடுத்தார்
கண்கவரும் வெள்ளியிலே காகொலுசும் - நுண்மைமிகு
அட்டு, அடுக்கம் பலதந்தே நின்றார்காண்
கெட்டியாய்க் கைகூப்பிக் கொண்டு!

4.

பாத்திரத்தை தேய்த்தார்கள், பார்த்துத் துணிகளை
நேத்திரமாய் நின்றேதான் நேர்செய்தார் - ஆத்திரம்
கொண்டிடாமல் தான்அலசிக் காண்பித்தார்,
பிள்ளைகளைக் கண்டே குழைந்தார் குனிந்து!

5.

ஆட்டுக் கறியுடன் அப்படியே கோழியொன்றும்
வீட்டுக்குச் சென்றே வினியோகம் - தோட்டத்துள்
பார்பார்க்கப் பந்தலிட்டே பார்விருந்து ஆயிரம்மேல்,
பேர்காது குத்தென்றே கூறு!

6.

ஆடவர்க்கோ கையில் அலைபேசி தந்திட்டார்
கூடவே *எண்ணிலக்கக் கைக்கழிகை - ஆடை
பொருட்கள் பலவிதமாய் பெட்டிகளில் இட்டே
அருள்மழையில் முக்கினார் ஆங்கு!

* எண்ணிலக்கக் கைக்கழிகை =
Digital / smart wristwatch

7.

புதிய திரைப்படங்கள் போட்டார்கள், மக்கள்
அதிகம் விரும்பியதும் அஃதே - சதீயாலே
மக்களை மாக்களாய் மாற்றியே, தேர்தலை
நக்கலாக்கி விட்டாரே நன்கு!

8.

வேட்டிசேலை யைத்துவைத்தே வண்ணாராய் மாறிவோர்,
தோட்டியாகிக் கூட்டமிகத் தூய்மைசெய்வார் - போட்டிபோட்டு
சேர்வையோடு ரொட்டிசூட்டு சோறுவைப்பார், மொத்தத்தில்
பார்க்கந்து பச்சோந்தி பார்!

9.

தந்தை பெரியார் பிறந்தநம் நல்லூரில்
எந்தை அவர்க்கே இழிசெய்தார் - விந்தை
இதுதான் பகுத்தறிவா ஓர்,தாம் செயிக்க,
எதுவுமே செய்வார்கான் இங்கு!

10.

தமிழ்தமிழ் என்றுபேசி தாம்வாழ நன்றாய்
இமிழ்தாய் கடல்போல் இரைந்தார் - அமிழ்தான
நம்மொழியைத் தாழ்த்தினார் நாசுக்காய், நாமிவரை
எம்மினத்தார் என்னல் இழிவு!

கவிஞர். சுந்தரராசன் தயாளன், பொங்களூர்.

காலம் 01 - 10 செப்டெம்பர் 2023

சந்திராயன் 3

சந்திரனைத் தொட்டுச் சரித்திரமும் பெற்றாலும்
சிந்தையிலே நிற்கும் சிறுகுழப்பம் விந்தையே
முந்தையர்கள் யாரெவரே முன்னெடுப்பு செய்திருந்தும்
பிந்தியதன் காரணம் ஏன் ?

எழுத்தாளர் நாகா

பல்லாண்டு காலமாய்ப் பாட்டி ஒருத்தியாய்
எல்லோரும் காணவே இந்நிலவில் - நல்ல
வடைசூட்டு விற்பவள் வந்த உமக்கும்
சுட்சுட்டத் தந்தாளோ சூட்டு ?

அ. முத்துசாமி தாரமங்கலம்

மலந்தின்னும் பன்றிகள் மாநிலத்தில் இங்கே
வலம்வந்து) எடுக்கிறதே வாந்தி- கலத்தில்
அனுப்பவா? உன்னை விழுங்குமாமே பாம்பு
தினந்தின்ன நீங்குதற்கு தா

ஞால ரவிச்சந்திரன்

எந்தவிதம் ஆகும் இனியில் வுவமையெல்லாம்
சந்திரயான் செய்திட்ட சாதனையில் - தந்திரமாய்
ஆண்பெயர் கொண்ட அவனையும் பெண்ணாக்கிக்
காண்பதற்கு வைத்தார் கவி.

காண்பதற்கு வைத்த கவிதைகளில் பெண்ணுக்கு
மாண்புவமை செய்தோம் மதிமுகத்தை - வீணவிடுத்துச்
சந்திரனைக் காதலியர் சாற்றட்டும் ஆணுக்கே
எந்திரன் கண்ட எழில்.

எந்திரன் கண்ட எழிலென்ன என்றாலோ
சந்திரனில் மேடுபள்ளச் சான்றுகளே - இந்தவிதம்
அந்தப் பருமகமும் ஆணுக்கே உண்டென்று
சந்திரயான் சொன்னார் சரி.

சந்திரயான் சொன்னால் சரிதானோ இந்நிலவில்
எந்தெந்த மாழைகள் உண்டென்று - தந்தனுப்பும்
காட்சிகளைத் தேடாக் கவிஞருளம் தன்போக்கில்
பாட்டுக்கு) உவமைப் பயன்.

பக்ருதீன் இபு ஹம்துன்

வெண்ணிலா வுன்னை விழரந்துநான் காணவேண்டும்
கண்ணெத்திரே வாராயோ கண்மணி - வண்ணமுகில்
தாண்மிநான் வந்துண்ணை தாலாட்டும் காலமிது
வேண்டுவேன் சந்திராயன் வின்!

விண்கலம் ஏறியுனை விண்வெளியில் கண்டிட
எண்ணிடும் வேளையில் ஏற்றமிருங்கு- வண்ணவுருத்
தாரகையே உன்னுருவில் தங்கிட ஆசைகாண்டேன்
பேரழுகே என்னுடன் பேசு

ரூபா அன்றன்

காதல் இளரிலவே கண்டுரைத்தான் சந்திராயன்
மோதல் பலநிகழ்ந்து முத்தமிட்ட.... காதலரால்
காணக் குழிகள் கரும்புள்ளி நின்முகத்தில்
நாணத்தை விட்டு நவில்.

ஆண்டு பலவாக அன்புயர்ந்த காதலர்கள்
வேண்டிப் புகழ்ந்தார்கள் வீறுடனே... காண்பதற்கு
மண்ணில் அழகாக மாண்புயர்ந்த காட்சியற்றாய்
பெண்ணவே பேசாயோ பேசு.

என்னாடி நின்னுடலில் எங்கிலும் தீக்குழிகள் என்னவன் சுந்திராயன் எப்படியோ - உன்னுடலைக் கண்டுதான் கூறுகின்றான் காட்டாமல் ஏன்மறைத்தாம் கொண்டவளே சொல்க உடன்.

கால நெடுங்கணக்கில் கண்டபல நற்கவிஞர் ஞாலம் புகழ்ந்திடவே நல்நிலவே - காலமதில் போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள் புன்னகைச் செல்வியென்றார் ஏற்றும் நீ பேசவில்லை ஏன்?

ஒட்டி உறவாடி உனவழியாய்ச் சூரியனும் கொட்டிய வெப்பம் குளிராக்கி - கட்டடுகி நல்ல ஒளிடத்தாம் நாளொன்றில் போய்மறைவாய் வல்லவளே ஏனோ விளம்பு

தாழை ந.இளவழகன், மணப்பாறை.

எம்புவியின் சுந்திரயான் ஏகி உனைத்தீண்ட அம்புவியே அப்போ தகத்தீனிலே - வம்புவியாய் வந்துதித்த சிந்தையெதோ? வாய்த்திறவாய்ப் பெண்ணமெலாம் செந்தமிழில் நீயெமக்குச் செப்பு!

சுந்தர ராசன்

எத்தனையோ பேருன்னை இங்கீருந்தே பார்த்திருக்க சுத்தியமாய் வந்துன்மேல் தன்கொடியைக் - குத்தியதார்? நீல்வூம்ஸ்ட்ராங் மட்டும்தான் நின்மேல்கால் வைப்பானோ? பால்நிலவே நான்வைப்பேன் பார்!

செ. இராசா

வாய்பேசித் தாக்க வலிமையில்லா ஊமையாய்த் தாய்பள்ளை வானில் தவிக்கவிட்டாள் - ஆய்வாக எத்தனைபேர் கூடியின்னும் என்னுடலில் நாணமின்ற முத்திரைதான் வைப்பாரோ மொய்த்து...?

ஐ.க.நாகப்பன்

சுந்திராயன் கால்பதீக்க சக்திதனைத் தற்தவளே எந்திரமாய் நீயிருந்தும் எட்டியுஞ் - சொந்தமெனச் சுந்தரமாய் மாறிச் சுகமாய் மதிமகளைக் கந்தனவன் காத்திடக் காப்பு .

தண்ணோளியைத் தந்திடுந் தாபத்தைத் தந்திடும் வெண்ணீலவே உன்னையின்று வேடைகயுடன் - கண்ணேறிரில் பெண்மகளாய்ச் சுந்திரயான் பேருலகம் பேருவகைக் கொண்டிடவே கால்வைத்தா னே .

ஏனின்று வெண்ணீலவே ஏகாந்தம் உன்றனுக்கு தேனின்றும் உண்டாயா தேனிலவே - வானிலவு வானிலையின் ஆராய்ச்சி வந்துவந்து சொல்லிடவே நானிங்குத் துள்ளிடு வேன் .

வெல்லுகிளின்ற பாங்கினிலே வெண்ணீலவே உன்றனையே நல்லபடி ஆய்ந்தறிய நற்கலமாய்த் - தொல்லுலகில் அல்லவைகள் நீங்கிட ஆய்விற்காய்ச் சுந்திராயன் மெல்லமெல்ல தொட்டானே மேடு .

மேடுமாய்ப் பள்ளமாய் மேலே முழுமதியும் காடுமலைப் பாறைகளும் காப்புடன் - ஓடுபோல் ஏடுடன் ஒட்டிய எல்லையில்லா மாவளங்கள் நாடும் மனிதயினம் நன்று .

நன்றெனச் செய்தாய் நலம்பல இந்தியாவை வெண்றிடச் செய்தாய் விரைவாக - பொன்மணியே பன்மடங்கு ஆற்றல் பரவசமாய்க் கூடியது உன்னால் அகிலத்தில் உண்டு .

உண்டிங்கு வெற்றியும் உள்ளத்தீல் இன்பமும் பண்ணீசைத்துப் பாட்டுவேன் பாரினில் - உண்மையை வெண்ணீலவே பெண்மகளாய் வேகமாய் வாயிறங்கி மண்ணுலகம் கூப்பிடுதே மாறு .

மாறுகிள்ற மாற்றமெல்லாம் மண்ணுலகம் மட்டுமில்லை தேறுகின்ற வாழ்க்கையிற் தேய்பிறையாம் - சேறுகண்டுச் சோறுசெய்ய நாங்களைல்லாகு சொந்தமுடன் வந்திடுநாள் ஏறுநடைப் போடுகீர் தீங்கு .

ஈாங்கே அழைத்திடும் ஈடில்லாக் காதலர்கள் வாங்கிவந்த அற்புதமோ வெண்ணீலவே - ஏங்குகிறார் தாங்கீப் பிழிக் தரணிக்கு வாராயோ தூங்காமற் காத்தற் துணை .

துணையாக நீயிருக்க தூண்டும் கவிஞர் இணையாக உன்னை இணைத்துக் - கணையாய்ப் பிணைத்துக் கவிபாடப் பித்தமும் ஏறி துணையினைத் தேடுத் தூண்டு .

தூண்டும் உணர்வினைத் தூக்கி யெறிந்திடவும் மீண்டும் முயலுகின்றேன் மிக்குடனே - ஆண்டவா யாண்டுமேன் சோதிக்க யாங்கணும் சந்திராயன் தீண்டிடும் பாதையைத் தாங்கு .

சரஸ்வதி பாஸ்கரன்

உன்னிடத்தில் ஓர்பாட்டி உள்ளாள் எனச்சொன்ன என்பாட்டி இப்போ திறந்துவிட்டாள் - உன்பாட்டி என்னானாள்? உன்னழகை எங்களும் பாவலர்கள் சொன்னதெல்லாம் பொய்யோ?நீ சொல்.

ஜாய் சத்தியா

சாதிமதம் இல்லாச் சமத்துவமும் ஆட்சிகளின் ஆதிக்கம் இல்லா அரவணைப்பும் - நீதியையும் தந்திடுமா சந்திரன்தான் தாஞன்றி நின்றிருக்கும் சந்திரயான் கேட்டுநீ சாற்று !

கருமலைத்தமிழாழன், தமிழ் நாடு.

பருந்தாப் பிருந்தால் பறந்து வருவேன் விருந்தாப் பலநாள் விரும்பித் தங்கி இரும்புதன் காந்தமாய் என்றும் இணைந்து கரும்பாய்க் கழக்கக் களிப்பு

தூரத்தில் கண்டிடும் தூய்மையான வெண்ணீலவே ஆரம் அணிந்து அழகாய் இருக்கிறாய் மாசுகள் இல்லா மரகத மாமணியே காசுகள் இல்லாக் களிப்பு

ஊரெல்லாம் கொள்ளள உலகைங்கும் சொத்துக்கள் பாரொங்கும் ஆண்டு பதுக்கலில் கீல்லாடி உன்னையும் கொள்ளளயிட உள்ளத்தில் ஏக்கங்கள் பொன்னைநீ காப்பாய் புரிந்து

இந்திரன் என்பவன் என்னைவிட ஏற்றவனா சந்திராயன் கேட்டு சுந்தி ரமுகீயும் வந்தவன் காட்டினாள் வட்ட உருவத்தை புந்தமவன் பார்த்தான் பயந்து

கண்ணன் நடராஜன்

(ஒரு விகற்ப நேரிசை வெண்பா) தட்டிலே பால்சோறு தம்ளாில் நீருடன் கிட்டவா என்றுனைக் கெஞ்சினோம் - திட்டமாய் எடுப்பே போனாய்நீ ஏனோ முயற்சியை விட்டோமா வந்தோம் விழை.

கு. கமலசரஸ்வதி

(ஒரு விகற்பநேரிசை வெண்பா) உந்தன் மனதில் உவப்புடன் ஏறிய சந்திராயன் சுற்றுகிறான் சௌக்கியமாய் - சுந்தரியே விந்தையாய் மக்கள் வியப்புடன் பார்த்தீட மொந்தை மதுதானோ கூறு?

சோ. சுந்தரேசுவரி.

கவிதைகள் யாத்திடும் காந்தர்வ வேளை புவியிலென் உள்ளத்தில் பூப்போல் - கவிழ்வாய் அவிழ்ந்ததே நின்னெழுபில் ஆய்வால் நிலவே தவிடு பொழியாய் தகர்ந்து.

வானதி சந்திரசேகரன்

விண்ணீல் ஒளிரும் வியப்பின் அழகாக மண்ணீல் இருந்து மகத்துவப் - பண்புகள் கண்ணீல் பருக்கிடுங் கற்பனை காட்சிகள் பண்ணாய் இசைக்கும் தொலைவு

திலகவதி பாஸ்கர்

ஒப்பனை செய்தவ ரோங்குதரு சுற்றியே
செப்பிய காதலில் சேர்ந்திருக்கத் - தப்பாமல்
அப்போதே பாடினாரே அம்புலியே உன்னாழகைத்
தப்பென் பதுவோ தரம்

நிறங்களில் சித்திரம் நீங்கா துறையும்
சிறப்பை அறிவாயோ சிந்தை - துறவா
உறவென ஓரிதழ் உன்பே ருரைக்க
மறவோம் மதியே மகிழ்ந்து

ஆனந்த சுந்தரராமன்

நிலவுந்தன் மீதிலேன் நீங்கா களங்கம்
சிலவுள தென்பதன் சேதி - கலத்தீனில்
சுந்திர யான்வருவான் சாற்றி அவனிடம்
தந்துவி(ு) அந்தத் தரவு!

தரவின்றி யிங்குள்ளோர் சுந்திரன் உன்னை
அரவம் விழுங்கும் அதுவே - கிரகணம்
என்றே பலகதைகள் ஏட்டில் எழுதிவைத்தார்
இன்றேல் அதைநீ இயம்பு!

இயம்பிடுமே காதல் இலக்கியங்கள் உன்னை
உயர்சிறப் புள்ள உவமை - நயமாய்;
முயங்கிடும் காதலர்க்கேன் மோகமும் உன்மேல்?
பயக்கும் நலத்தைப் பகர்!

கோவை லிங்கா.

சுந்திரனில் கால்வைத்த சங்கதி கேட்டதும்
மந்திரம் போன்று மயங்கினேன் - விந்தையே
சுந்திரயான்! ஏவியனைச் சுந்தித்தால் தாய்வழி
பந்தம் தமிழுன்பில் பார்

பார்த்தால் துயில்வரும் பாசமிகு வெண்ணீலா
சேர்த்தாயே விண்கலத்தை சேயாக! - வார்த்தைப்
பிறக்கவில்லை! வாகாய்ப் பிழையின்றி உன்னி
விறங்கிடவே உள்ளாம் மினித்து

இனிமை பொழியு மிரவின் நிலவும்
தனிமையைக் கண்டு தகிக்கு - மினியும்
வருந்தாதே சுந்திராயன் வாகனாழும் தோதாய்
வருவானே காயாமல் வா

வே.சுந்தில்குமரன்

தருவான்னு பாத்தா தரலயே தண்ணை
கிருக்கான்னு பாக்கத்தான் இங்கே - வருகிற
சுந்திராயன் கிட்டகொஞ்சம் சாம்பின் கொடுத்தனுப்பு
மந்திரிகண் ணுக்கு மறைத்து

மலர்மைந்தன்

நிலவே மயக்கி நீணனந்துருக வைத்தாய்
புலவர் பெருமான் பதிகம் - பலவாய்
விலகியே நிற்கிறாய் வில்லங்கம் ஏதோ?
கலக்கமும் தீர்த்திடுவேன் காண

பாண்டிச்சல்வி கருப்பசாமி கோவை

நிலவே கவிஞர்கள் நெஞ்சைப் பிளந்தாய்!
பலவாய் அழகுணைப் பாடி - உலகில்
அணியணியாய்க் கற்பனை அத்துணையு(ம்) ஈந்தார்
இனியென்ன செய்வார் இயம்பு.

ஒகூர் மணிமேகலை

விண்ணகம் எங்கிலும் வீதிவுலா சென்றிட
மண்ணில் நாங்கள் மகிழ்ந்திருந்தோம் - தீண்ணமாய்
சுந்திராயன் வந்தான் சரித்திர மாக்கிட
விந்தையும் கண்டாய் விளம்பு.

நிறைமதி நீலமேகம், பெண்ணாடம்.

பஞ்சமெத்தை உண்டா பழரசம் ஏதுமுண்டா
மஞ்சம் மணமணக்க மல்லியுண்டா - வஞ்சியொடு
தேனிலவு கொண்டாட தேழயங்கு நான்வந்தால்
வானிலவில் உண்டோ வழி...!

வள்ளி முத்து

கவிஞர் பலருன்னைக் காலமெலாம் பாடு
புவியில் பெருமை புரிந்தார் !- கவியின்
பொருள்போலே நானில்லை போ..போ வென்றீ
விரும்பா திருந்தால் விளம்பு !

நா. பாண்டியராசா

ஷப்புமைத் தேழனேன் உன்னைத்தான் வெண்ணீலவே
தப்பினேன் கேட்டுநானும் தள்ளாத் - தப்புதப்பு
என்மனம் இன்றுடன் எப்போதும் தேடாதே
என்றுமுன்னை போப்பா இனி.

வா.சண்முகம்

தலை(முறை)

- வாசிக்க ஒரு புத்தகம்
எண்ணாங்களை வடிக்க எழுதுகோல்
இவை போதும் எனக்கு
என் நாட்கள் இனிதாக
- எங்கு சென்றாலும்
விழிப்புணர்வுடன் இருங்கள்
இது உங்களை
எப்போதும் பாதுகாக்கும்

தேயாமல் நீயிருந்தும் தேய்க்கிறாய் காலின்றி
ஓயாமல் நீநடந்தும் ஓய்க்கிறாய் - மாயாவி
இன்றியே மாயாய் இழைக்கிறாய் வெண்ணீலவே
ஒன்றியே என்றும் ஒளிர்

க.சங்கரபாண்டியன்

வெள்ளிரிலா என்றார்கள், வெண்மதியே என்றார்கள்
பள்ளமேடில் லாதவோர் பண்முகம்போல் - தள்ளியே
நிற்கும் இலாண்டரே நீபோய் அவரிடம்
முற்றும்பொய் என்றே முழுங்கு!

சுந்தரராசன் தயாளன், பொங்களூர்.

அழகின் ரேதானே அண்பே நீணைத்தேன்
பழகிட வந்தாலோ பள்ளம் - கழங்கென
உள்ளம் சுழல உலகும் சுழல்கிறதே
துள்ளல் துவண்டதேன் சொல்

வட்ட நீலவே வழவழகி என்றேனே
கிட்டே வருவேன் கிறுகிறுப்பேன் - விட்டு
விடமாட்டேன் என்றால்... வெறும்வெத்து வேட்டா
அட்டான மாந்தேன் அழகு?

தென்றல் கவி

- தனியாக நடக்கிறேன்
வந்து கைகோர்க்கிறது
உன்னை என்னோடு
சௌத்து வைத்த காதல்
-

- ஒரு குவளை தேநீர் தருகிறாய்
நிறைய காதலைக் கலக்கி
என் விழியல் உன்னோடு
ஆரம்பித்து இரவும் தொடரும்
-

- என்னைச் சுற்றி ஒளிவட்டம்
ஞானம் பெற்றதால் அல்ல
என்னை ஒளிர் வைக்கும்
மனதீன் நல்ல எண்ணாங்கள்

- பனி விழும் சோலைகளில்
பகலவனாய் நான் வருவேன்
வெயில் விழும் சாலைகளில்
தென்றலாய் உனைத் தொடுவேன்

வஃபீரா வஃபி

வெண்பா போட்டி (யணம்) - 22

போட்டியின் கால அளவு : 01 - 11 அக்டோபர் 2023

வணக்கம் பாவலர்களே

இம்மாத போட்டியின் விதிகள்

ஒருவரிடம் பணம் கொடுத்துக் கடையில் ஏதோ ஒரு பொருளை வாங்கிவரச் சொல்லிவிட்டு காத்திருக்கின்றீர் .

அவர் வாங்கிவர தாமதம் ஆகிறது... கடைக்குச் சென்றவனை இன்னும் காணவில்லையே என்று புலம்பும் படியாக ஒரு வெண்பா எழுத வேண்டும்.

என்ன வாங்கிவரச் சொன்னீர்கள் என்பது உங்கள் கற்பனைக்கு ஏற்றவாறு அமைத்துக் கொள்ளலாம்....

இதோ எ-கா வெண்பா.....

மண்ணச்ச நல்லூர் மணியரிசி வாங்கிவர
அண்ணன் மகன அனுப்பிவச்சேன் - இன்னும்நான்
ஆக்கி எல்போட அந்தியே சாஞ்சிடுமா
சீக்கிரமா வாயேண்டா ச்சீ.

பொதுவான விதிகள் : -

நேரிசை வெண்பா மட்டுமே எழுதவேண்டும், பல வெண்பாக்கள் எழுதினாலும் அதில் ஒன்று மட்டுமே தேர்வு செய்யப் படும், முடிந்த அளவு ஒருவர் பயன்படுத்திய பாடுபொருளை இன்னொருவர் பயன்படுத்த வேண்டாம். வெண்பாவிற்குக் கீழ் எழுதியவர்கள் தங்கள் பெயரினை தமிழில் எழுதுதல் அவசியம்.

அசத்துங்கள் கவிஞர்களே....

வழக்கம் போல் களம் முழுவதும் கவிஞர்களின் கற்பனைக்கு. மனதில் பட்டதை பட்டென்று போட்டு உடையுங்கள் வெண்டளையில். எல்லாம் கற்பனைக்கே...அது நகைச்சவையானாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். உங்கள் மனம் சொல்வதை சரியான இலக்கணத்தோடு பகிருங்கள் போதும்.

காலத்தை கவிஞர்கள் கையில் ஓப்படைக்கிறோம்....

தளர்வுகள் : - தனித்தமிழில் தான் பாடல் அமையவேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. வாசித்தால் புரியும்படி இயல்பான வார்த்தைகளோ, அல்லது வட்டார வழக்குச் சொற்களோ பயன்படுத்தலாம். தனை தட்டாமல், புனர்ச்சி இல்லாமல், பிழையின்றி எழுதினாலே சிறப்பு.

என்றும் தமிழுடன்....

ஆசிரியர் தமிழ் நெஞ்சம் , மற்றும் ஆசிரியர் குழு.

கார்காலப் புலர்வுகள்

வேலனையூர் ரஜிந்தன்

நல் அறிஞதீ

புத்தகம் : கார்காலப் புலர்வுகள்

உசிரியர் : வேலனையூர் ரஜிந்தன்

பக்கங்கள் : 80 **விலை :** 299/- இலங்கை ரூபாய்

சொற்களை நேர்த்தியாக அணிவகுத்து தான் கானும் காட்சியை எழுத்துக்களின் ஜாலங் களில் வர்ணித்து, சொற்களில் ஏற்றி சொற் களின் உணர்வோடு வாசிப்பவர்களை வருட வைக்கின்றார் கவிஞர் வேலனையூர் ரஜிந்தன்.

‘கார்காலப் புலர்வுகள்’ நாலில் மொத்தம் 55 கவிதைகளை தமிழுணர்வுடன் நேர்த்தியாக செய்திருக்கின்றார்.

பூமித்தாயின் பசுமை ஆடைகள்
களவாடப் பட்டிருக்கின்றன
நவீனத்து மனிதர்களால்...

புத்துயிர் பெற்ற சில பூச்செடிகள்
இன்று தான் புன்னகை தூவுகின்றன...

என் தனிமை நிரப்பப்படுகிறது

வீதியோரச் சிறு தருவில் ஒரு குருவி பேசாத மொழியொன்று புதியதாய் அசைவுகளில் மொழிபெயர்ப்பினால்...

பச்சைப் புல்வெளிகளில்
மஞ்சள் பட்டாம்பூச்சியாக
உந்தன் விழிகளிரண்டும்
என்னைத்தான் வட்டமிடுகின்றன...

முடிவற்ற பயணங்கள்
விடையற்றுத் தொடர்கின்றன
திசை காண ஓடங்கள்
கரை தேடி நகர்கின்றன...

பற்றி எரியும் பருவங்கள்
பல பக்குவம் மறந்து பலதும் செய்யும்
பட்டுத் தெளிந்தே நிலைமை உணரும்
பருவ மாற்றங்களும் படிப்பினையாகும்...

விரைகின்ற கால ஓட்டத்தில்
விரைந்திடும் பருவ மாற்றங்கள்
விரையமாரும் பொழுதுகளில்
வேதனைகள் விழியோரத்தில்...

வலிகளைத் தாங்கிடும்
விழிகளுக்கே தெரியும்
கண்ணீரும் அவ்வப்போது
துயர் தீர்க்கும் மருந்தென்று!

என் தேடல், கல்லாய் போன மனிதர்கள், பேரமைதி, அம்பன்புயலும் காக்க்கூடும், திருந்திய பிறகு திருத்து, வேர், கடிகாரமே கதை கேளு, என் தேடல், அந்த நிமிடங்களில் கரைகிடேன், நிச்ப்தங்களின் மீதாறும் உள்ளணர்வுகள், கவி தையே உன்னை காதலிக்கிடேன் போன்ற தலைப்புகளில் வரும் அழகிய உணர்வுகளோடு கூடிய தேன் சொட்டும் தமிழ் சொற்களால் ஆன கவிதைகள் சிறப்பானவை. மேலும் எனக்கு மிகவும் பிடித்தவையாக இருந்தது.

இந்த அருமையான “கார்காலப் புலர்வுகள்” தொகுப்பில் என்னைப் பயணிக்க வைத்த கவிஞர் வேலனையூர் ரஜிந்தன் அவர்களுக்கு எனது மனம் மகிழ்ந்த நன்றிகள்.

G. சாஷ்கிரு
தமிழ்நாடு -

கொஞ்சம் நேரம்

இரு அன்பே...

என் மெளனாங்கலை மொழிபெயர்க்க
வழிதேடிக் கொண்டிருக்கின்றேன்.
கொஞ்சம் நேரம் இரு

நேசித்துக் காயப்பட்ட இதயத்திற்கு
மருந்திட்டுக் கொண்டிருக்கின்றேன்
கொஞ்சம் நேரம் இரு

இந்த நம்பிக்கைத் துரோகத்தினைக்
குழி தோண்டிப் புதைத்துக்
கொண்டிருக்கின்றேன்
கொஞ்சம் நேரம் இரு

ஏமாற்றங்களின் வலியினை
தகனம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்
கொஞ்சம் நேரம் இரு

கன்னத்தில் வழியுமிந்தக்
கன்னீரைத் துடைக்க கைக்குட்டையொன்று
தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன்
கொஞ்சம் நேரம் இரு

பத்திரப்படுத்தியிருந்த நினைவுகளை
அப்புறப்படுத்த
பிரயத்தனப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றேன்
கொஞ்சம் நேரம் இரு

அமுகையினை சிரிப்பாக மாற்றிட
பயிற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்
கொஞ்சம் நேரம் இரு

நேசிப்பின் ஞாபகப் பிரதிகளை
மூட்டை கட்டிக் கொண்டிருக்கின்றேன்
கொஞ்சம் நேரம் இரு

கடந்தகாலத்தை காற்றில் கலந்துவிட
முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்
கொஞ்சம் நேரம் இரு

உன் விடைபெறுதலைத் தாங்குவதற்காய்
இன்னும் என்னவெல்லாம்
செய்ய வேண்டியிருக்குமோ...
ஆதலினால் இன்னும்
கொஞ்சம் நேரம் இரு அன்பே...!

மக்கொனையூராள்

மாலைக் கேவ்க்கும் மலேசியா

பகுதி - 5

மருத்துவர்.க.கலைவெந்தன்

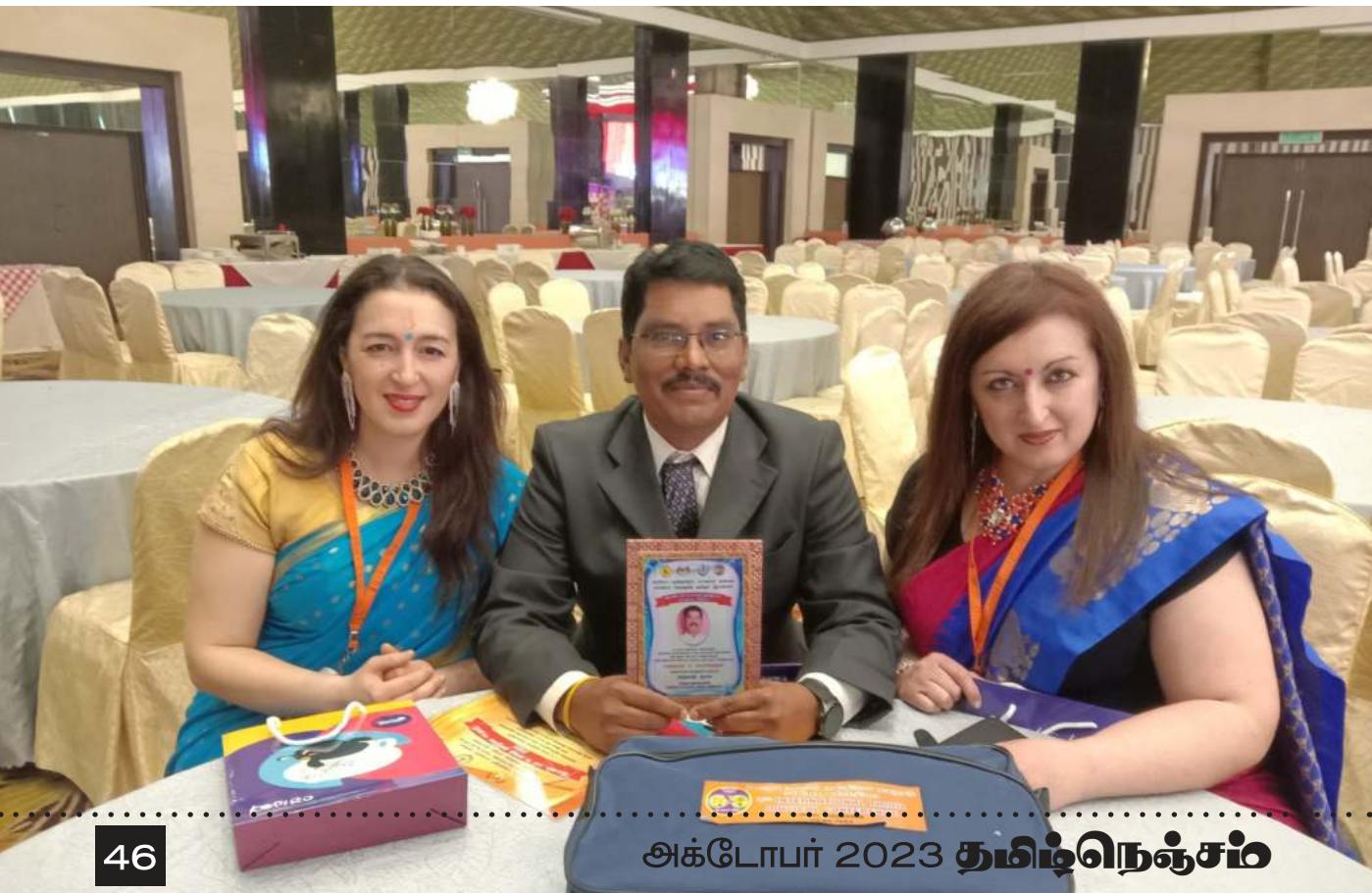
நூப்போ மாநகரத்திற்கு மலேசியாவின் அழகிய சாலைகளை கடந்து பாமாயில் தரும் பணமரங்களை பார்த்துக்கொண்டே விழா நடைபெறும் இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்து அறிமுக விழாவிற்கு கலந்து கொள்ள ஓட்டல் அறையில் இருந்து வெளிவரும் போது ஆனந்தமும் ஆச்சர்யமும் அடைந்தேன்...

ஆபிரகாம் பண்டிதர் பற்றி ஆய்வு நூலை எழுதி மிகச்சிறந்த படைப்புகளை படைத்து சிலப்பதிகாரம் பற்றிய இசையில் ஆய்வு நூலையும் எழுதிய அருட்சகோதரி பாஸ்டின்

அவர்கள் வரவேற்பரையில் காத்திருந்தார்கள்... அவரை சந்திக்க கூடிய வாய்ப்பு கிடைத்தது என்னி மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்... இந்தியாவின் இசையில் முனைவர் பட்டம் பெற்ற முகல் அருட்சகோதரி என்ற பெருமை பெற்ற அவரோடு சற்று நேரம் அளவளாவி விட்டு அறிமுக விழா நடக்கும் இடத்தை நோக்கி விரைந்தேன்...

பயணங்களின் மிகச்சிறந்த பரிசே புது அனுபவங்களும் புதியமனிதர்களின் அறிமுகங்களும் தான்....

பினாங்கு பள்ளியில் நமது புகையிலையில்லா சமுதாய இயக்க விழிப்புணர்வின் போது

அறிமுகவிழா விருது வழங்கும் நிகழ்வும் இசை மாநாடும் நடைபெறும் இடத்திலேயே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது... பல்நாடு களைச் சேர்ந்த தமிழ்ஆர்வலர்கள் நூலாசிரியர்கள் விழா ஒருங்கிணைப்பாளர்கள் என்று பலரும் ஒன்றாக சந்திக்க கூடிய ஒரு அற்புத மான தருணமாக இருந்தது...அந்த அனுபவத்தை பற்றி வரும் பகுதிகளில் விரிவாக சொல்கிறேன்...

மலேசியாவின் ஓட்டல்கள் பற்றி குறிப்பிட வேண்டும்...

ஓட்டல் அறைகள் மிக சுத்தமாக ,ஜன்னல் வழியாக பார்த்தால் எங்கும் விண்ணைமுட்டும் கட்டிடங்கள்... ஓட்டலில் வழங்கப்படும் உணவுகள் அனைத்தும் அருமை... ஆனாலும் நம் தமிழ்நாட்டின் இட்லி சாம்பார் கிடைக்க வில்லை என்பது சற்று வருத்தம்...

சைவ உணவு உண்பவர்களுக்கு, குறிப்பாக தென்கிழக்கு ஆசியாவில் பயணம் செய்வது எளிதாக இருந்ததில்லை. நான் மிகவும் எதிர்பார்க்கப்பட்ட மலேசியப் பயணத்தைத் திட்டமிட்ட போது, பசியைத் தூண்டும் உணவைக் கண்டுபிடிப்பது மிகவும் கடினமாக இருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியாது. நன்பரின் ஆலோசனையின் பேரில் நான் மேகி மற்றும் டாப் ராமனை எடுத்துச் சென்றாலும், பாரம்பரிய உணவு வகைகளை ஆராய்வதற்காக நானும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன், ஆனால் தூரதீர்ஷ்டவசமாக, பல விருப்பங்கள் இல்லை. மலேசியாவுக்கான சரியான சைவ வழிகாட்டி இல்லாமல், என்னுடைய பயணம் போல உங்கள் பயணம் ஒரு சமையல் கனவாக இருக்கும்.

இந்த பகுதியில், முக்கிய நகரங்களில் உள்ள சிறந்த சைவ உணவகங்கள் மற்றும் உணவுக் கூட்டுகள், நீங்கள் அங்கு ஆர்டர் செய்ய வேண்டிய உணவுகள் மற்றும் சரியான விருப்பங்கள் கிடைக்காத நாட்களைச் சமாளிப்ப தற்கான ஸ்மார்ட் டிப்ஸ் பற்றி பேசுகிறேன். பிரபலமான மலேசிய ஹீர் பேக்கேஜ் களில் என்ன வகையான உணவு வழங்கப்பட்டாலும், உங்கள் சொந்த உணவு வரைபடத்துடன் நீங்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும், மேலும் நீங்கள்

முத்தமிழ்முரச விருதுடன் பாவலர் பத்ரிசியா மற்றும் அவர் கணவருடன்

நிரம்பியிருப்பதையும், எல்லா நேரங்களிலும் வெளியே செல்வதையும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

கோலாலம்பூரில் உள்ள சிறந்த சைவ உணவகங்கள் :

மலேசியாவின் முக்கிய சுற்றுலாத்தலங்களில் ஒன்றான கோலாலம்பூர் சைவப் பயணிகளுக்கு என்னிற விருப்பங்களை வழங்கு கிறது. இது ஒரு உலகளாவிய நகரமாகும், இங்கு ஒவ்வொரு தெருவிலும் உணவுகங் கள் மற்றும் உணவு இணைப்புகள் நிறுவப் பட்டுள்ளன மற்றும் ஆரோக்கியமான சைவ விருப்பங்களைக் கண்டறிவது ஒரு பிரச்சினை அல்ல. சுத்தமான வெஜ் உணவுகங்களின் எண்ணிக்கை நன்றாக உள்ளது,

அறிமுக விழா நடைபெற்ற இடத்தில் அருமையான தமிழ்நாடு உணவு கிடைத்து வயிற்றுக்கு மட்டுமல்ல மனதிற்கும் நிறைவை கொடுத்தது...

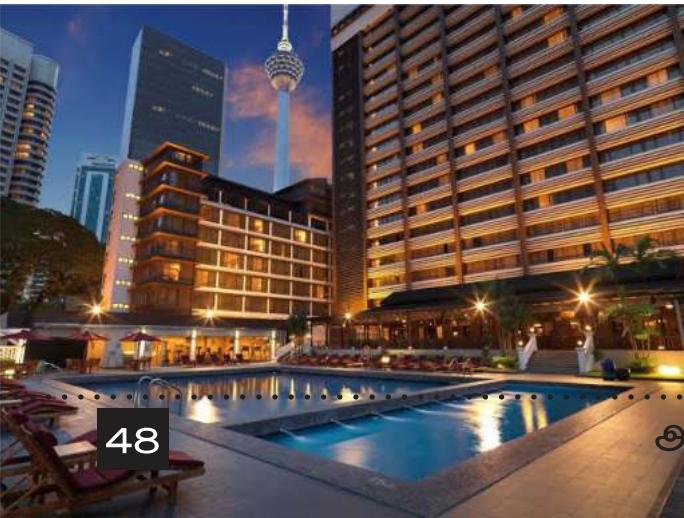

இசைத்தமிழ் மாநாட்டில் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரின் உறவுகளுடன்

மலேசியப் பயணம் என்பது மற்ற நாடுகளின் பயணத்திலிருந்து வேறுபட்டது என்பதை உணர்ந்திருக்கிறேன்....

சில இடங்களைப் போல் அல்லாமல், மலேசியாவில் கழிக்கப்படும் விடுமுறை குழந்தை களுக்கு மிகவும் எளிதானது. எல்லா வயதினரும் அனுபவிப்பதற்கு அங்கு ஏராளம் உண்டு. எனவே குழந்தைகளை எவ்வாறு பிசியாக வைத்திருப்பது என்று பெற்றோர் கள் கவலைப்படத் தேவையில்லை. இயற்கை பூங்காக்கள், தீம் பார்க்குகள், கடற் கரைகள், மலைகள், அருங்காட்சியங்கள், சுற்றுலாத் தளங்கள் என அந்நாட்டில் காணபதற்கும் அனுபவிப்பதற்கும் ஏராளம் உண்டு. நல்ல புத்துணர்ச்சியடைய, என்றென்றும் நினைவில் நிற்கும் விடுமுறையை அனுபவிக்க, குழந்தைகள் விரும்பக்கூடிய இந்த மலேசிய ஹோட்டல்களில் தங்குவதை பரிசீலியுங்கள்.

மலேசிய சுற்றுப்பயணம் மேற்கொள் பவர்க்கு தங்குவதற்கான ஒட்டல்கள் பற்றி

நான் அறிந்த வகையில் சில தகவல்களை பகிர்கிறேன்... அது நிச்சயம் உங்களுக்கு உதவும்...

அந்நகரின் மிகவும் பிரபலமான இடமான பெட்ரோனாஸ் டவர்ஸிலிருந்து குறுகிய தொலைவில் உள்ளது பார்க் ராயல் சர்வீஸ்டு கூட்டு. இது மிகவும் சொகுசானது. இங்கு 287 பெரியஸ்டிடி யோக்களும், வரவேற்பறையுடன் ஒன்று, இரண்டு படுக்கையறை கொண்ட அறைகளும் உள்ளன. சிலவற்றில் சிறு சமையலறை கூட உண்டு. இலவச வைஃபை வசதி, ஃப்ளோட் ஸ்கீரின் டி.வி.க்கள் ஆகிய வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. மொட்டை மாடிக்கு மேல் உள்ள நீச்சல் குளம் உட்பட இரண்டு நீச்சல்குளங்கள் உள்ளன. இது தவிர உடற்பயிற்சி மையம், உள்ளேயே இருக்கும் நூலகம், ஆகியவை உள்ளன. குழந்தைகளுக்கென பிரத்யேகமான நீச்சல் குளம், அவர்களுக்கென பிரத்யேகமான விளையாட்டு பகுதி மற்றும் தேர்ந்தெடுத்த நடவடிக்கைகள் ஆகியவை உள்ளன.

விலை : ஓர் இரவிற்கு ரூ.8,000 லிருந்து துவங்குகிறது.

இடம்: எண். ஆஃப், 1, ஜலன் நாகாசரி, புகித் பிண்டாங், 502000 கோலாலம்பூர்

2. பெர்ஜ்யா ஹோட்டல், கோலாலம்பூர்
Berjaya Hotel, Kuala Lumpur Hotels in Malaysia

பெர்ஜ்யா டைம்ஸ் ஸ்கோயர் ஓர் இரட்டை மாடிக்கட்டிடம். இதில் ஒரு ஹோட்டல், ஓர் அடுக்குமனை, உள்ளேயே உள்ள கேளிக்கைப் பூங்கா, கடைத் தெரு ஆகியவை உள்ளன. பெர்ஜ்யா ஹோட்டல் சொகுசான தங்கும் வசதியை அளிக்கிறது. இதன் அறைகள், சிற்றறைகள் மற்றும் குடும்பத்தினருக்கான வரவேற்பறையுடன் கூடிய பல அறைகள் கொண்ட தங்கும் வசதி ஆகியவற்றை பெர்ஜ்யா ஹோட்டல் அளிக்கிறது. இங்குள்ள கேளிக்கை வசதிகள் மிகவும் அதிகம் மேற்கூரையில் உள்ள நீச்சல் குளம், ஸ்பா, ஸ்க்வாஷ் மைதானம், குழந்தைகளின் விளையாட்டுப் பகுதி ஆகியவை

உள்ளன. அனைவருக்கும் விருந்தளிக்கும் கேளிக்கைப் பூங்கா இதற்கு அருகில் உள்ளது. இதற்குள்நுழைவதற்கு கிடைக்கும் மகிழ்ச்சியுடன் எதனாலும் போட்டியிட முடியாது.

விலை : ஓர் இரவிற்கு ரூ.4,500 லிருந்து துவங்குகிறது.

இடம் : 1, ஜலன் இம்பி, இம்பி, 55100 கோலாலம்பூர்

3. சன்வேபுத்ரா ஹோட்டல், கோலாலம்பூர்
Sunway Putra Hotel, Kuala Lumpur
Hotels and Resorts in Malaysia

சன்வே புத்ரா ஹோட்டலில் உள்ள பெரிய அறைகளிலும், சிறிய அறைகளிலும் இலவச வைஃபை வசதி, ஃப்ளாட் ஸ்கிரீன் டிவி ஆகிய வசதிகள் காணப்படுகின்றன. இந்த நகரின் வணிக மாவட்டத்தின் மையப்பகுதியில் முக்கியமான இடத்தில் இந்த 5 நட்சத்திர சொகுசு ஹோட்டல் உள்ளது. இதற்கு மிக அருகில் சன்வே புத்ரா பேரங்காடி (மால்) உள்ளது. இதில் திரையரங்கு உள்ளது. 25 மீட்டர் நீளம் கொண்ட நீச்சல் குளம், முத்தமிழ்முரசு விருதுடன் வெளிநாட்டு தமிழ்ஆர்வலர்களுடன் (அல்ஜீரியா மற்றும் அரபு நாடு)

குழந்தைகளுக்குத் தலையான நீச்சல் குளம் உள்ளிட்ட வசதிகள் இந்த ஹோட்டலில் உள்ளன.

விலை : ஓர் இரவிற்கு ரூ.4,500 லிருந்து துவங்குகிறது.

இடம் : 100, ஜலன் புத்ரா, செளி கிட, 50350 கோலாலம்பூர்.

4. ஹோட்டல் இஸ்தானா கோலாலம்பூர் சிட்டி சென்டர், கோலாலம்பூர்

Hotel Istana Kuala Lumpur City Centre, Kuala Lumpur Hotels and resorts in malaysia

ஹோட்டல் இஸ்தானா கோலாலம்பூர் சிட்டி சென்டர் மிகவும் சொகுசான இடவசதியை அளிக்கிறது. இதில் 515 அறைகளும் சிற்றறைகளும் உள்ளன. ஒரு ஒட்டுமொத்தகுடும்பத்தின் சொகுசானதங்கும் வசதிக்காக பல்வேறு மற்ற வசதிகளையும் இந்த ஹோட்டல் அளிக்கிறது. இதில் பல்வேறு பாரம்பரிய மற்றும் நவீன அம்சங்கள் உள்ளன. இந்த ஹோட்டலில் ஒரு வெளிப்புற நீச்சல் குளம், உடற்பயிற்சி மையம், பெண்ணில் விளையாட்டு மைதானம், ஆயர் ஸ்பா ஆகியவை உள்ளன. ஹோட்டல் இஸ்தானா கோலாலம்பூர் சிட்டி சென்டரில் குழந்தை பராமரிப்புச் சேவை அளிக்கப்படுகிறது. எனவே பெற்றோர்கள் எந்தக் கவலையும் இல்லாமல் இந்த நகரை இரவில் சுற்றிப் பார்க்கலாம்.

விலை : ஓர் இரவிற்கு ரூ.6,500 லிருந்து துவங்குகிறது.

இடம் : 73, ஜலன் ராஜா குலான், புகித் பின்டாங், 50200, கோலாலம்பூர்.

5. கிராண்ட் மில்லனியம் கோலாலம்பூர், கோலாலம்பூர்

Grand Millennium Kuala Lumpur, Kuala Lumpur Hotels in Malaysia

பவிலியான் கோலாலம்பூர் கடைத்தெரு

பேரங்காடியிலிருந்து (ஷாப்பிங் மால்) சிறிய தொலைவில் உள்ளது கிராண்ட் மில்லினியம் கோலாலம்பூர் ஹோட்டல். இது மிகவும் சொகுசான ஹோட்டல். இங்கு 468 அறைகளும் சிற்றறைகளும் உள்ளன. தரை தளத்திலிருந்து மாடி வரை, சன்னல்கள் உள்ளன. இதனால் அந்த நகரின் முழு அழகையும் காணலாம். இலவச வைப்பை வசதி, ஃப்ளோட் ஸ்கிரீன் டி.விக்கள் ஆகிய வசதிகள் உண்டு. இங்குள்ள உணவகங்களில் குழந்தைகளுக்குப் பிடித்த உணவு பட்டியல்கள் உண்டு. கிராண்ட் மில்லினியம் கோலாலம்பூர் ஹோட்டலில் வெளிப்புற நீச்சல் குளம், உடற்பயிற்சி மையம் மற்றும் ஸ்பா ஆகிய வசதிகளும் புத்துணர்ச்சி பெறுவதற்காக உண்டு. இந்த ஹோட்டலில் குழந்தை பராமரிப்பு மற்றும் குழந்தை நல சேவைகள் உள்ளன.

அருட்சகோதரி பாஸ்டின் அவர்களின் நினைவுப் பரிசை பெற்ற தருணம்

விலை : ஓர் இரவிற்கு ரூ.8,000 லிருந்து துவங்குகிறது.

இடம் : 60, ஜலன் புகித் பிண்டாங், புகித் பிண்டாங், 55100, கோலாலம்பூர்

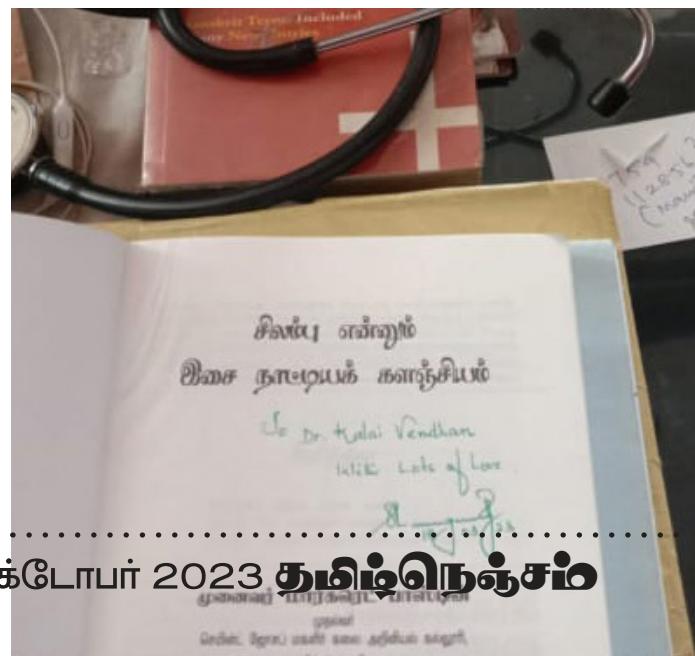
6. மெரிட்டஸ் பெலங்கி பீச் ரிசார்ட் மற்றும் ஸ்பா, லங்காவி

Meritus Pelangi Beach Resort & Spa, Langkawi Hotels in Malaysia

உயர்தரமான மெரிட்டஸ் பெலங்கி பீச் ரிசார்ட் மற்றும் ஸ்பாவில் அதற்கென பிரத்யேகமான கடற்கரை, மனிதர்கள் உருவாக்கிய ஏரி, குளம் பாணியில் நீச்சல் குளங்கள் ஆகியவை உள்ளன. இந்த விடுதியில் 355 இடவசதி கொண்ட அறைகளும் சிற்றறைகளும் உள்ளன. இலவச வைப்பை வசதி உள்ளிட்ட பல்வேறு வசதிகள் உள்ளன. பிரத்யேகமாக குழந்தைகளுக்கான களப் வசதி உள்ளது. இதில் அவர்களுக்கென சிறப்பு விளையாட்டுக்களும் கேளிக்கை நிகழ்ச்சிகளும் உள்ளன. பெரியோர்களுக்கென ஸ்பா வசதி, நீச்சல் குளம் மதுபான அருந்தகம் ஆகியவை உள்ளன. பெரியவர்கள் ஓய்வெடுக்கவும் ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்ளவும் இவை உதவும்.

விலை : ஓர் இரவிற்கு ரூ.12,811 லிருந்து துவங்குகிறது.

இடம் : பண்டாய் செனாங், 07000 லங்காவி

7. பார்க்ராயல் பெனாங் ரிசார்ட், பெனாங் PARKROYAL Penang Resort, Penang Hotels in Malaysia

பத்து ஃபெரிங்கி கடற்கரையில் பார்க்ராயல் பெனாங் விடுதி அமைந்துள்ளது. இது மிகவும் சொகுசான வெப்பநிலை பிரதேச, குடும்பங்களுக்கான ஓய்வு விடுதி. இதில் குடும்ப அறை வசதி உட்பட பல்வேறு இடவசதி கொண்ட அறைகள் உள்ளன. இலவச வைப்பை வசதி, எஸ்கிடி டிவிக்கள், டிவிடி ப்ளோயர்கள் ஆகியவை இங்கு உள்ளன. குழந்தைகளுக்கென கோகோ நட்டு குழந்தைகள் களப் பூர்வ உள்ளது. இங்கு குழந்தைகள் வண்ணம் தீட்டுதல், இலவச வையியம், சினிமா ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டு மகிழலாம். வெளி ப்புறத்தில் பாதுகாப்பான விளையாட்டுப் பகுதியும் உள்ளது. இங்கு இலவச நீச்சல் குளம் உள்ளது. குழந்தை நீந்தும் குளமும், இரண்டு நீர்விளையாட்டுப் பகுதிகளும் உள்ளன.

விலை : ஓர் இரவிற்கு ரூ.4,463 லிருந்து துவங்குகிறது.

இடம் : 60, ஜலன் பாடு ஃபெரிங்கி, 111000 பாட்டு ஃபெரிங்கி, பெனாங்.

8. ஹார்டு ராக் ஹோட்டல், பெனாங்
ஹார்டு ராக் ஹோட்டல், பெனாங்கானது ராக் அண்ட் ரோல் தீம் கொண்ட சொகுசு ஹோட்டல். ஒட்டுமொத்த குடும்பத்திற்கும் மகிழ்ச்சி அளிக்கும் விடுதி இது. இதில் 250 அறைகளும் சிற்றறைகளும் தேவைக்கேற்றபடி உள்ளன. இலவச சினிமாக்கள், இலவச வைப்பை, போஸ் ஒலி அமைப்புகள் ஆகிய வசதிகள் இங்கு உள்ளன. ரோக்சிட்டி கிட்ஸ் களப் போன்று குழந்தைகளுக்கான பல்வேறு அம்சங்கள் இந்த ஹோட்டலில் உள்ளன. இதில் படைப்புத் திறன் சார்ந்த நடவடிக்கைகள், விளையாட்டுக்கள், விளையாட்டு பொம்மைகள் ஆகியவை சிறிய குழந்தைகளுக்காக உள்ளன. பெரிய குழந்தைகளுக்காகத்துப் பல்லிகள் களப் பூர்வ இங்குள்ள தனித்துவமான விசாலமான இடம் பல்வேறு வியத்தகு வீடியோ விளையாட்டுக்களையும் ஒரு தனியார் சினிமா அறையையும் அளித்து

தியார்நாலம்

கரையில் மோதும் பேரலைகள்
கரையின் வலியை அறியாது
நூரைகள் வந்து சேர்ந்தாலும் உன்
தாகம் நூரையால் தணியாது

வருகிறது. ஹார்டு ராக் ஹோட்டல், பெனாங் கில் உள்ள மற்ற வசதிகள் நீர்நிலைகளுடன் உள்ள நீச்சல் குளங்கள், குழந்தைகளுக்குப் பிடித்த உணவுகள் கொண்ட உணவகங்கள் ஆகியவை.

விலை : ஓர் இரவிற்கு ரூ.6,589 லிருந்து துவங்குகிறது.

இடம் : 11100 பத்து ஃபெரிங்கி, பெனாங்.

நான் தங்கி யிருந்த ஒட்டல் மிக அருமையாக சிறப்பான பராமரிப்பு மற்றும் நல்ல உணவு முறைகளோடு அழகான அறைகளோடு வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது... அங்கேயே புகையிலை ஒழிப்பு சம்பந்தமான கருத்தரங்கில் நான் உரை நிகழ்த்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது... மறுநாழ் காலை விருது வழங்கும் விழாவிற்கு புறப்பட வேண்டும்... அதற்கு முன்பாக நான் தங்கியிருந்த ஒட்டலில் கருத்தரங்கில் பங்கேற்க வேண்டும்... இரண்டிலும் ஒரே நாளில் வெவ்வேறு இடத்தில் பங்கேற்க வேண்டும்.. ஒருவழியாக இரண்டிலும் சிறப்பாக பங்கேற்றேன்... எப்படி... அடுத்த பகுதியில் சொல்கிறேன்...

தொடரும்...

ஞானம்

ஞானமும் கீட்டுவதில்லை
புத்தரும் கீட்டுவதில்லை
மரத்திலில்லை ஞானம்
மனதிலிலுள்ளது
ஞானமென்பதை
மெளனமாக உரைக்கின்றன
போதிமரங்கள்
மெளனமொழி புரியாது
கடந்து செல்கின்றன
மரங்கள்

வாழ்க்கை

கண்ணாடித் தொட்டியின்
குறுகிய வட்டத்திற்குள்
சுற்றிக் கொண்டிருக்கும்
வண்ண மீனுக்கு
தெரிவதில்லை
தூண்டில் முள்ளின்
சுர்வலி

- பா.சி வகுமார்

யாசிக்கும் செடிகள்

வறண்ட நிலத்தின்
சிறு வெடிப்பொன்றிலிருந்து
பிழவாதமாய் விதை ஒன்று
செடியாய் முளைத்தது

தாகத்தை சுகித்து
உஷ்ணத்தில் வெதும்பி
மஞ்சலித்த இலைகளுடன்
கும்பி போன அரும்பும்
நலிவுற்ற மெல்லிய தண்டுடன்
நோயற்ற மழுலை போல்
செழிப்பற்று சோர்வடைந்து கீடக்கிறது

அதன் கனவுகள் என்னவோ
ஆழமாக வேரூன்றி
வானத்தைத் தொடும் விருட்சமாய்
பசிக்கொண்ட வயிற்றுக்கெல்லாம்
கனி கொடுத்து மகிழ்ந்து
பறவைகளுக்கெல்லாம்
வாழ்விடம் அளிக்கவென
விரிந்து கிளை பரப்பி
இலைப்பாற நிழல்
கொடுக்க வேண்டும்
வறண்டு வெடித்துப் போன
நிலத்துக்கும் சேர்த்து...

தம் கனவுகள் மெய்ப்பட
நீரைத் தேடிய வேர்களாய் யாசிக்கிறது
கருணையுடையோர் இப்புழியில்
பிறந்திருப்பர் என்றேண்ணி
ஆணால்...
கொடுப்பதாய் பொருந்தும்
நீர் துளிகயலுக்கு பகரமாய்
வேர்களையல்லவா கேட்கிறார்கள்...
கடனாக தெளித்து விடும்
துளிகளுக்கும் வட்டியுடன்
மரத்தண்டங்களை யல்லவா வேண்டுகிறார்கள்
வேண்டாம்...

நீங்கள் எதுவும் செய்ய வேண்டாம்
அப்படியே கருகிப் போட்டும் அந்த செடி
ஏனெனில்...
வேரையறுத்து
நீரை ஊற்றி
என்ன பயன்...

விடுங்கள்...
ஏனெனில்...
மொத்த விதைகளும் முளைப்பதில்லையே
உயிர் பெற்றவைகளை தவிர...!

விபானா பதா,
பதுளை.

எல்லாம் நன்மைக்கீ

ஸுர்-சாந்தி,
தூத்துக்குடி.

‘கந்தனுக்கு அரோகரா... முருகனுக்கு அரோகரா... வேல்வேல் வெற்றிவேல்...’ பக்தர்கள் கோஷம் விண்ணை முட்ட, திரும்பும் இடமெல்லாம் மனிதத் தலைகள்...’

கடலை கூட ‘முருகா முருகா’ என்றழைப்பதைப் போலவே இருந்தது திருச்செந்தாரில்.

கந்தசஷ்டி விழாவை முன்னிட்டு, சிங்கப் பூரிலிருந்து மனைவி சகுந்தலாவோடு, ஒரு வாரத்திற்கு முன்னதாகத் திருச்செந்தாருக்கு வந்தார் வேல்முருகன்.

அதிகாலை அபிசேகம், யாகசாலைப் பூசையென அடுத்தடுத்து கோவிலில் நடக்கும் அத்தனை நிகழ்வுகளிலும் வேல்முருகனும், சகுந்தலாவும் கலந்து கொண்டனர். மண்டபத்தில் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்பது, ஒய்வு நேரங்களில் கடற்கரையில் அமர்வதென இருந்தனர். இருவரும் இரவில் மட்டும் பழம் மற்றும் பால் எடுத்துக் கொண்டு ஆறு நாட்கள் விரதமும் இருந்தனர்.

அன்று சூரசம்காரம்.. முருகப்பெருமான், சூரனை வதம் செய்யும் திருக்காட்சியைக்

கண்குளிரப் பார்த்துவிட்டுக் கடலில் நீராடி விரதத்தை நிறைவு செய்தனர்.

‘ஏங்க, சூரசம்காரத்தை நல்லபடியா பாத் திட்டோம் அடுத்து முருகன் புண்ணியத் தில் திருக்கல்யாண்த்தையும் எந்தத் தடையு மில்லாம் பாத்திட்டா சிங்கப்பூர் கிளம்பிடலாமல்..?’

‘ஆமாம்மா.. இவ்னோ நான் சிறப்பா என்னப்பனைப் பாத்திட்டு திருக்கல்யாணம் பாக்க வேணாமா..? பார்ப்போம்,, சரி சரி, இப்போ நாம கோவிலுக்குப் போகணும்.. கிளம்புமா..’

‘நீங்க ரொம்ப டயர்டா இருக்கீங்க.. அதனாலநாளைக்குக்காலையில் கோவிலுக்குப் போவோம்..’

‘இல்லப்பா.. எனக்கு டயர்டால்லாம் இல்ல.. நீ வேணா ரூம்ல ரெஸ்ட் எடு.. நான் கோவில்பக்கம் போய்ட்டு வந்துடறேன்..’ சொல்லிவிட்டுக் கோவிலுக்குக் கிளம்பினார் வேல்முருகன்.

அடுத்து ஒரு மணிநேரத்தில் ரூம் கதவு தட்டப்பட, கதவைத் திறந்த சகுந்தலா

பதறி னாள். வியர்க்க, விறுவிறுக்க கலைந்த தலையுடன் வேல்முருகன்.

‘கோவிலுக்குப் போற வழியில் ரொம்பக் கூட்டம்.. ரொம்பவேர்த்துக்கொட்டுச்சுப்பா.. அதோட் தோன்பட்டை, கையெல்லாம் ஒரே வலி... இங்க பக்கத்தில் ஒரு டாக்டர்கிட்டப் போய் ஊசி போட்டுட்டு வந்திருக்கேன். எனக்கு ரொம்பப் பயமா இருக்கு சகுந்தலா. மதுரையில் போயிப் பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் காட்ட சொல்லி இருக்காங்க.’

உடனே டாக்டரைப் பார்ப்பதற்காகத் தாமதிக்காமல் காரைப் பிடித்து மதுரைக்குக் கிளம்பினார் இருவரும்.

‘விரதமெல்லாம் இருந்து, தென்மும் கோவிலுக்குப் போய் அண்ணதானம்னு எல்லாம் பண்ணோமே.. இப்படி ஒரு சோதனைய முருகன் எனக்குக் கொடுத்தானே..’ வேல்முருகன்.

‘ஏங்கநீங்க சம்மா இருங்க.. நானே என்னாகப் போகுதோன்னு பயந்து கெடக்கேன்..’

ஆஸ்பத்திரிக்குப் போவதற்குள் நிலைமை சீரியஸாக, உடனே தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவில் அனுமதிக்கப்பட்டார் வேல்முருகன். உடனடியாக இதய வால்வு அடைப்புக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்யும் நிலை ஏற்பட்டது. அதோடு வேல்முருகனின் ஆபரேஷனுக்கு ரத்தம் ஏற்ற வேண்டிய நிலை.. அவரது ப்ளட் குறுப் அரிதான குறுப்பும் கூட..

‘மேடம், பெரிய வருக்குப் பண்ண வேண்டிய ஆபரேஷனுக்கு உடனே ரத்தம் தேவைப்படுது.. நாங்களும் இங்க முயற்சி பண்ணோம்.. நீங்களும் ட்ரை பண்ணுங்க..’ நர்ஸ் சொல்லி விட்டு அவசரமாக சென்றாள்.

‘என்ன செய்வது.. எப்படி மீன்வது..?’ நெஞ்சே வெடித்து விடும் போலிருந்தது.

ஓருவழியாகச் சமாளித்துக் கொண்டு, ஆஸ்பத்திரி ஸ்டாப் துணையோடு அவசர அவசரமாக எப்ளம் ரேடியோ, உள்ளூர் டிவி சேனல் என எல்லா சோசியல் மீடியாக்களிலும் விளம்பரம் கொடுத்து ப்ளட்டுக்கு சகுந்தலா ஏற்பாடு செய்தாள். கண் மூடி முழிக்கும் நேரத்திற்குள் எல்லாம் நடந்து முடிந்து விட, தலை விண்விண்ணென்று தெறித்தது. ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்த நேரத்திலிருந்து தண்ணீர் கூடக் குடிக்காதது நினைவுக்கு வர தலையைப் பிடித்துக் கொண்டு ஜிசி யூனிட் வாசலில் உட்கார்ந்திருந்தாள் சகுந்தலா. அப்போது,

‘எம்மா தலையில் கைவச்சி ஒக்காந்திருக்கீக... சாப்மைகளா...?’ மிகவும் அருகில் ஒரு குரல். திரும்பிப் பார்த்தாள் சகுந்தலா. கிராமத்துப் பாணியில் தலையில் துண்டுகட்டி, மேற்சட்டை இல்லாமல் காவி வேட்டி கட்டிக் கொண்டு, சிரித்த முகத்தோடு சமார் பதினான்கு வயதில் ஒரு பாலகன் நின்று

யார்டமும் சொல்லாதே

யார்டமும் சொல்லாதே என்று வேண்டுகோள் வந்தது, மன ஆறுதலுக்காக தத்தம் கவலை, குறைகளைக் கூறி, பெண்களிடம் சொல்லப்படும் எந்த ஒரு ரூக்கியத்தையும் அது ஆணாகீடும், பெண்ணாகீடும் - உன்றீடும் மயிரும் தான் சொல்கறேன், வேறு யார்டமும் சொல்லி ஸ்டாதே என்று சொல்லச் சொல்லியே தனக்குத் தெர்ந்த அனைவர்டமும் கூறி ஈடுத் தான் மறு வேலை... கில்லை என்ல் தலையே வைத்து விடும் என்று அந்த ரூக்கியத்தை உலகம் முழுதும் பகரங்கப்படுத்த விடுகின்றனரே... ஒந்த ஒரு நல்ல(?) யழக்கத்தை என்னவென்று சொல்வது...? ஒதுக்கப்படுகிறது அதை ரூக்கியம் எனத் தான் சொல்ல முடியுமா...?

பெரும்பாலும் எல்லாப் பெண்களைத்தும் நிச்சயம் உள்ள ஒரு கெட்ட யழக்கம் இது. ஒந்த ஒரு யழக்கம் மயிரும் கில்லா ஸ்டால், பெண்கள் அனைவரும் ஜெம்கள்...

எஸ். சுப்ரமணியன்

கொண்டிருந்தான்.

‘யாரு தம்பி நீங்க..? என்னைத் தெரியுமா ஒங்களுக்கு..? இதுக்கு முன்ன நான் ஒங்களைப் பாத்ததேயில்லையே..’ சுகுந்தலா ஆச்சரியமாகக் கேட்டான்.

‘அம்மா.. எம் பேரு பாலமுருகன்... திருச்செந்தார் கோயில்லதான் இருக்கேன். எனக்கு ஒங்களைத் தெரியும்மா.. உங்களை நான் எப்பவுமே பாத்திட்டுத்தான் இருப்பேன்.. நீங்க தெரியாத ஊர்ல என்ன பண்ணுவீக...? நான்தான வேல்முருகன் ஜயாவ, ஆஸ்பத்திரிக்குக் கூட்டிட்டு வர வழி காட்டினேன்.. நல்லவேளை ஜயா கோயிலுக்கு வந்தாக.. வராம ரும்ல சௌகரியமா இருந் திருந்தால்..? என்னாயிருக்கும்..? சூரசம் காரத்துக்குப் பொறவு திரும்பவும் கோயிலுக்கு அதும் கூட்டத்துக்குள் வரப் போயித்தான், அவுக்குக்கு வேர்த்துச்சி.. அதனாலதான, அவுக்குக்கு இவ்ள பெரிய நோய் இருந்ததை யும் டாக்டருங்க கண்டுபிடிச்சாக... இப்போ அவுகளைக் காப்பாத்திட்டோமல்..’

‘ஆமா ராசா.. நீங்க சொல்றதும் சரிதான்யா.. இப்பில்லாம் நடக்கும்னு நான் கனவில கூட நினைக்கல்.. அவங்க எப்படித்தான் இந்த வலியெல்லாம் தாங்கிக்குவாங்களோ...? நாங்க யாருக்கும் எந்தப் பாவமும் பண்ணலையே... அந்த முருகப்பெருமான்தான் அவங்களைக் கூடவே இருந்து காப்பாத்தனும்..’

“அம்மா.. நம்ம வாழ்க்கையில நடக்கற ‘எல்லாம் நன்மைக்கே’-ன்னு நெனைங்கம்மா.. ஜயா உடம்புக்கு இனிமே ஒன்னும் ஆகாது. அவுக நல்லா இருப்பாக... நா இங்கன இருக்கேன்.. நீங்க கேள்மன்ற போய்ச் சாப்பிட்டுட்டு வாங்க.. உங்க உடம்பையும் பாத்துக்கணுமில்ல.. நீங்க ஆரோக்கியமா இருந்தாத்தான ஜயாவை நல்லபடியா பாத்துக்க முடியும்...” பாலமுருகன் பேசப்பேச வியந்த சுகுந்தலா திருச்செந்தார் முருகப் பெருமானே இறங்கி வந்து பேசவதாக என்னிக் கையெடுத்துக் கும்பிட்டான் ..

உரிமை உண்ணோடு

உனதிரு விழிகள்
இமைத்திடும் பொழுதில்!
உணர்வின் துளிகள்
எழுதிடும் கவிதை!
அழகிய கிளிகள்
பழகிடும் வேளையில்!
மெளன மொழிகள்
தீற்ந்திடும் மனதை!
மின்னலின் பின்னலில்
முதன்முதல் விழுந்தேன்!
புன்னகைத் தென்றலை
கலந்தீட மகிழ்ந்தேன்!
அரும்பு மலர்ந்ததால்
அன்பு வினைந்தது!
இரும்பு தியங்கள்
உருகிக் கரைந்தது!
கனவின் தேடல்
உன்னால் முழந்தது!
உயிரும் உன்னோடு
உலகில் தொடர்ந்தது!
காதல் கடலின்
கலங்கரை தெரிந்தது!
உறவின் நேசமோ
வான்வரை விரிந்தது!

லீ. வியாகத்துவி

நாமச்சரம் சூடி வா தாயே! துமிடே!

முத்தான முத்தமிட்
முதுபெரும் முத்தமிட்
அரவணைப்பில் தாய்த்தமிட்
அகரமுதல் அசல் தமிட்
செழித்திடும் பைந்தமிட்
களங்கமற்ற நற்றமிட்
கலந்துவிடின் கொடுந்தமிட்

முத்தான முத்தமிட்
மொழிவது இயற்றமிட்
தொனியில் சுருதி இசைத்தமிட்
மேடையில் நாடகத்தமிட்

வளர்ந்து வாழும் உயிர்த்தமிட்
தெவிட்டாத தேன் தமிட்
வடக்கில் யாழ்த்தமிட்
கிழக்கில் கீழ்த்தமிட்
மத்தியில் மலைத்தமிட்

இங்கீத்தில் இன்தமிட்
வசைபாட வன்தமிட்
கற்போம் இலக்கியத்தமிட்
கற்கத்தவறின் கொச்சைத்தமிட்
குழந்தையின் மழலைத்தமிட்
மண்முன் பிறந்த பழந்தமிட்
தீரிப்பையும் புதுத்தமிட்
அறம்பயில அரபுத்தமிட்
அன்றாடம் ஆங்கிலத்தமிட்

மனங்கவரும் கவின்தமிட்
மணங்கமழும் மலர் தமிட்
கலைமங்கா எழில் தமிட்
களைப்பாற நீழுல் தமிட்
காப்போம் எம் கண் தமிட்
நாம் வேருண்றும் மண் தமிட்

சாத்தனார் காத்த சுத்தத் தமிட்
பாட்டனார் யாத்த மோனைத் தமிட்
கம்பன் வழித்த காவியம் தமிட்
கவிஞர் வரையும் மொழி ஓவியம் தமிட்
கண்ணகீ எரித்தாலும் கரியா மதுரைத் தமிட்
கண்ணதாசன் கானத்தில் மதுரத் தமிட்

அடுக்கு மொழி, பழமொழியின் மரபுத்தமிட்
மிடுக்குமிகு இளையோரின் தீரிபுத்தமிட்
வள்ளுவர் தர்மம் சொல் குறளும் தமிட்
பாரதி எழுப்பிய புரட்சிக் குரலும் தமிட்
பாரதத் தெற்கில் இலங்கும் தமிட்
அயலில் திராவிடத் தலூங்கும் தமிட்
விவாத அரங்கில் முழங்கும் தமிட்
விதம் விதமாய் பூவெங்கும் வழங்கும் தமிட்

முச்சரம்போல் மூவினமாய் பிரிந்து தமிட்
அடசரம் சேர் மணிக்கோர்வை எழுத்துத் தமிட்
நாநெந்தி நிதம்பகர பேச்சுத் தமிட்
நாம் வாழ உயிர் நீள மூச்ச தமிட்
ஓளவையின் நாலடியார் போற்றும் தமிட்
இவ்வைய செல்வத்தினும் ஏற்றம் தமிட்

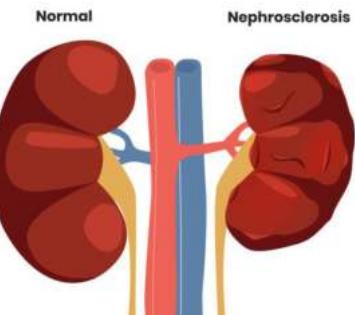
வெள்ளித்திரை சொல்லித்தரும் வசனம் தமிட்
கல்வித்துறை அள்ளித்தரும் ஆய்வுத் தமிட்
ஆத்மார்த்த ஆஸ்தீகரின் பக்தி தமிட்
பரமார்த்த சிந்தனையின் சக்தி தமிட்

மொழிக்கடல் வளர் வண்ணப் பவளம் தமிட்
அன்புடன் அன்னை தரும் அன்னக் கவளம் தமிட்

- ஹானியா ஜிஃபரி ஷியாம்

சிறுநீரகப் பிரச்சினைகளில் கிருந்து எம்மைப் பாதுகாப்போம்

Kidney Failure

கிள்ளனையை ஏனை

இலங்கை

இன்று எமது மாணிட சமுதாயம் எதிர்நோக்கும் தொற்றா நோய்களில் சிறு நீரகப் பிரச்சினையும் ஒன்றாகும்! இப் பிரச்சினையானது, முதியோர்களில் மட்டு மல்லாது சிறியோர்களிடமும் காணப்படுகின்றமையை, நாம் அறிந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றோம்!

இன்றைய உலகம் பல்லாயிரம் மாணிட உயிர்களை இப்பிரச்சினைகள் மூலம் இழந்து கொண்டிருக்கின்றது என்றால் மிகையாகாது!

பொதுவாக எம்மிழ் பலருக்குச் சிறுநீர்த் தொற்று, சிறுநீரக வீக்கம், எரிவுடன் குறைவாகச் சிறுநீர் கழிதல், சிறு நீரகத்தில் கற்கள் உண்டாதல், சிறுநீரகச் செயலிழப்பு போன்றபலபிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன! சிறுநீரகப்பிரச்சினைகளில் மாட்டிக்கொண்டால், எம்மாற் பூரணமாகச் செயலாற்றுவது கடினம் என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும்!

அந்த வகையில், இப்பிரச்சினைகள் ஏற்படுவதற்கான காரணங்கள் பற்றி அறிந்து கொள்வது அவசியமாகும்! உடலிலுள்ள நக்கப் பொருட்களை வெளியேற்றும் உண்ணத் திட்டமிடுவது அவசியமாகும்!

இவை உடலிலுள்ள கழிவுகள் அகற்றிடும் தொழிற்சாலையாகத் தொழிற்படுகின்றன என்றால் மிகையாகாது!

இரத்தத்தைச் சுத்திகரிப்பதோடு, மட்டுமல்லாமல், ரத்தச் சிவப்பணு உற்பத்திக்குத் தேவையான எரித்ரோபயற்றின் எனும் ஒரேஷனையும் சரக்கின்றது! இது போன்ற இன்னும் பல பணிகளையும் எம் சிறுநீரகங்கள் புரிகின்றன!

ஆண்டவனின் அற்புதப் படைப்பான ஒவ்வொரு சிறுநீரகத்திலும் 10 லட்சம் நெப்ரான்கள் எனப் படும் நுண்ணிய முடிச்சுக்கள் இரத்தத்தில் உள்ள கழிவுகளை வடித்து வெளியேற்றுகின்றன! குருதியிலுள்ள கழிவுகள் அகற்றப் படாவிட்டால், உடலெங்கும் கழிவுகள் நிரம்பி விடும்! அதன் காரணமாகக் கால்களும் முகமும் வீங்கும்! உடலின் இன்னும் பல பிரச்சினைகளும் எழுத தொடங்கும்!

அந்த வகையில் சிறு நீரகங்களைப் பேணிக் காத்துக் கொள்வது எமது பாரிய பொறுப்பாகும்!

பொதுவாக மனித உடலைத் தாக்கிப் பெரும் பிரச்சினைகளை விளைவிப்பதில் முதலிடம் பெறுவது; புகையிலைப் பாவனை, மது, மற்றும் போதைவஸ்துப் பாவனை தான் என்பது பொதுவாக, நாம் எல்லோருக்கும் தெரியும்! தெரிந்து கொண்டு தம்மை அழித்துக் கொள்ளும் மானிடரை நாம் என்ன தான் செய்வது!

எமது சந்ததியைச் சிறு வயதிலிருந்தே ஆரோக்கியமான பழக்கவழக்கங்களைக் கைக் கொள்ளச் செய்வதன் மூலம் சிறு நீரகப் பிரச்சினைகளிலிருந்து ஓரளவு பாதுகாப்பை பெற்றுக் கொள்ளச் செய்யலாம்!

அந்த வகையில், தினந்தோறும் போதிய ஸவு சுத்தமான நீரை அருந்துதல்! மற்றும் உப்பினளைவ உணவில் குறைத்துக் கொள்ளல்!, இரசாயனப் பொருட்கள் கொண்டு பேணப்பட்ட உணவுகளைத் தவிர்த்தல்! நொறுக்குத் தீனிகளைத் தவிர்த்தல்! விகிதசம அளவில் உணவை உண்ணல்,! உடல் எடையைப் பேணல்,! போதைப் பொருள் பாவனை தவிர்த்தல்! வலி நிவாரணி மாத்திரைகள் உபயோகித்தலைக் குறைத்தல்! குளிர் பானங்களை அதிகம் அருந்துவதைத் தவிர்த்தல்! என்பவற் றோடு இரத்தத்தில் சீனியின் அளவைக் கட்டுப் பாட்டுக்குள் வைத்திருத்தல்! இரத்த அமுத்தத்தைப் பேணிக்

கொள்ளல்! போன்ற விடயங்களில் மிகவும் கவனமாக இருத்தல் வேண்டும்!

நீரிழிவு மற்றும் இரத்தஅழுத்தம் உள்ளவர் களுக்குச் சிறு நீரகம் பாதிக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகமெனக் கூறப்படுகிறது!

சிறுநீரகங்களில் ஏதாவது சிறு பிரச்சினையை உணர்ந்து விட்டால், உடனடியாக உரிய வைத்தியக் கவனிப்பினை மேற்கொள்ள வேண்டும்! இல்லையேல் விபரீதங்களைச் சந்திக்க வேண்டிவரும்!

பொதுவாகப் பசியின்மை, நித்திரையின்மை, இடுப்புவலி வாந்தி, முகம் மற்றும் கண்ணிமைகள் வீங்குதல், சிறுநீரக குறைவாக வெளியேறல், சிறுநீரில் நிற மாற்றம் காணப்படல், சிறு நீரில் புரதம் வெளியேறல், மற்றும் குருதி வெளியேறல், முகம் வெளிறல், மற்றும் தொடர்ச்சியான தசைப் பிடிப்பு, விக்கல் மூச்சவிடக் கஷ்டமாக இருக்கல், மற்றும் தோலில் அரிப்பு ஏற்படல், போன்ற சில அறிகுறிகள் தென்படின், உடனடியாக வைத்திய உதவியை நாட வேண்டும்!

அது மட்டுமல்லாமல், சிறுநீரகப் பிரச்சினைகளின் அறிகுறிகள் காலங்கடந்தும் தெரியலாம்! இன்னும் தாமதமாகிடப் பிரச்சினைகள் அதிகமாகலாம்!

உண்மையில் பொன்னையும் விடப் பெறு மதியான எமது சிறுநீரகங்களைப் பாதிக்கும் விடயங்களைத் தவிர்த்திட அதிக கவனம் எடுக்க வேண்டும் என்பதிலே நாமெல்லாம் அசிரத்தையாகவே உள்ளோம்!

சாதாரணமான சிறுநீர்த் தொற்றுக்களிற் தொடங்கி, சிறு நீரக தற்காலிகச் செயலிழப்பு, நிரந்தரச் செயலிழப்பு என இருவகையாக வருவதுண்டு! நோயினைக் கண்டு பிடிக்க ஆய்வுகூடப் பரிசோதனைகள் அவசியமாகும்!

பரிசோதனையின் போது, சிறுநீரில் தொற்றுக் கிருமிகள் காணப்படல், குருதியிலே அதிக யூரியா மற்றும் வேறு உப்புக்கள் காணப்படல், கிறியாற்றினின் அதிகம்

அவளாரு பெண்!

யாரையும் சாராது வாழ்ந்திட முடியும்!
அவளால் எதிர்த்து போராட முடியும்!
வெட்டொன்றில் இரு துண்டாக
பேசிக் கடக்க முடியும்!
இரு கைகளுக்குள் சிறை படாமல்
சிறகடிக்க முடியும்!!!

அவள் பெண் தான்!
அதனால் என்ன!!

பேயே கிரங்கும் என்பார்கள்
இந்த மனிதர்கள் தான்
இன்னும் தன்னிலைக்கு வரவில்லை!

அவள் பலமாய் நிற்கும் போதெல்லாம்
பாவக்கதைகள் பேசியே
பயமுறுத்துகிறார்கள்!
அவள் நம்பிக்கையாய்
நடக்கும் பாதையெல்லாம்
முட்களையும் தூவி பாதுகாப்பென
சொல்லி பின்தொடர்கிறார்கள்!
காவலாய் நிற்கிறோம் என
கழிவறை வரை கூட
கண்காணிக்கிறார்கள்!!!

அவள் பெண்! ஆணை போல
இயல்பாய் வாழ்ந்திடும் பெண்!

அவளும் பெண் தானே என்ற
ஆட்டுத்தோலுடெத்தி
ஓநாய் அநுதாபத்தால்
அவளை அணுக வேண்டாம்!!!

அஃப்ரா ஜமீல்

பூமாக்கழன் -16

ரிஸ்வான்
தேநீர் நேரக்கதை

பூமாக்கிழவி தன் குடிசை பக்கம் நகந்து போச்சி .

யாரோ சின்னப்புள்ள பூமாவை பாத்ததும், கோழி குஞ்ச பராந்த பாத்தது போல நடுங்கி ஒடுங்கி மறைஞ்சி நின்னுகிட்டு இருந்துச்சி ஆத்தா அடித்தொண்டையில அதுட்டி கூப்புடுச்சி..

எலா.. யாருடி அவ செத்த மட்டைக்கு பொறந்தவ...இங்க வாடி..சின்ன சிறுக்கி

பயத்துல ஒடுங்கி நின்னுச்ச அந்த சின்ன புள்ள..

பூஷணக்கிழவி வைக் ரங்கங்கி
- ரிஸ்வான் தொடர் நாவல்

இங்கிட்டு எங்க வந்தேடி சிறுக்கி..ஆத்தா குடிசையில கொள்ளை அடிக்கலாம் நு பாக்கியா... யாரு புள்ள நீயி..

ஸ்கோல்லயிருந்து வாரேன்.. தோழிப்புள்ள ஊட்டுக்குப் போயிட்டு கணக்கு பொஸ்தவம் வாங்கிகிட்டு வாரேன்.. ஆத்தா வயக்காட்டு வழியே.. குறுக்கால வந்தேன் ஊட்டுக்கு போரேன்..

சரி... இங்கிட்டு பக்கம் வாடி...சொரணை கெட்ட பக்கிமட்ட...கெழவி மேலே இருந்து கீழ் ஒரு பார்வை பாத்துச்சி..

பொட்ட முதி...நெஞ்சில மாரு கெளம்பி பம்பரமாட்டும் நிக்கே ஒனக்கு தாவணி போடனும்நு ஒடம்புல சொரணை இல்ல.நீ என்ன பண்ணுவே உன்னைப் பெத்தவருக்கு மொதல்ல சொரணை இருக்கணும்..

பூமா அந்த சின்னக்குட்டியோட மார பிடிச்சி மூக்குத்தி திருகாணி திருக்குராப் போல கிள்ளி திருக்குச்சி..

இன்னொருக்கா இப்படி மாரை காட்டிக் கிட்டு அலையறத எங்காச்சம் பாத்தேன்.. ரெண்டு மாரையும் தேங்காத் துருவியில வச்சி துருவிப் தூவிப் போடுவேன்.. சாக்கிரதை.

ஆ.. ஏடு ஆத்தா வலிக்குது..

கெழவி என்ன சொல்லுதென்னு அர்த்த மாச்சா..

ஆ... விடு ஆத்தா வலிக்குது... ஐயோ ஆ.... வலிக்குது ஆத்தா.. விடு உம் பேச்சை கேக்கேன்.. நாளையிலிருந்து ஆத்தா கிட்ட சொல்லி மாராப்பு போடுறேன்.. ஏடு ஆத்தா நெஞ்சில வலிக்குது.

யாரு புள்ளடி நீயி..

உப்பு செட்டி... மவ..

உன் ஆத்தாருக்கு மான ஈன மில்லை..

- ரீஸ்வான்

உன் வெக்கத்தை மறைச்சி அனுப்புனும்னு சொரணை இல்ல மானங்கெட்ட மூதிங்க.. நாளைக்கு மாரு மேல மாராப்பு போட்டு வரல மார ஆஞ்சி காக்காவுக்கு போட்டுப் புடுவேன் எவனும் கல்லாணம் கட்டிக் கிட மாட்டான்.. ஒன் ஆத்தா கிட்ட போய் சொல்லுடி கழுதை..

பூமா ஆத்தா ஊட்டாண்ட வந்து சாமி ஆடுவேன்னு.. போய் சொல்லு..

சத்தத்தைக் கேட்டு யசோதா குடிசைக் குள்ளே இருந்து ஓடியாந்துச்சி.

அந்த புள்ளேயோட மாரை விடுகெழவி.. அது சின்ன புள்ள இன்னும் புஷ்பவதி ஆவலு.. வெவரம் தெரியாத புள்ள.. அந்த புள்ளைய.. போயீ.. கொடுமை படுத்துற..

ஓடிப்போ.... நாயே நாளைக்கு ஸ்க்கோ அருக்கு வந்து பாப்பேன்.. ஒடம்புல தாவணி சுத்தி இருக்கணும் ஒடு... உன் ஆத்தா கிட்டே சொல்லு..

அந்த சின்னப்புள்ள புஸ்தவ பைய மாருக்கு முன்னாடி வச்சி மாரை மறைச்சிக்கிட்டு அழுது கிட்டே ஊட்டுக்கு போச்சுது.. அந்த வெவரம் அறியாத சின்னப்புள்ளைக்கு தன் உடம்புல இப்படி ஒரு சங்கதி இருப்பது இப்பத்தான் வெளங்கிச்சி.

ஏன் கெழவி.. சும்மா இருக்க மாட்டே.. அவ அப்பன் கோவக்காரன் மொரட்டு மாக்கான் குடிகார நாயீ ஊட்டாண்ட வந்து

ஊனை இட்டா என்ன பண்ணுவே ஏதாச்சும் மருவாதை கொறைவா பேசிப்புட்டா வான்னா மருவாதி வந்துடுமா ஒனக்கென்ன கொடாய்து உள்ளாற்..

நீயேண்டி ஊடாலே வந்து உடுக்கை அடிச்சி சாமி ஆடுறே.. எனக்கு மான கேடு ஆவனும்னு ரொம்ப எதிர் பாக்கியோ..

உப்பு செட்டி மவனை அவங்கம்மா வயித்துலயிருந்து நான்தான் மை புடுங்கி பூமியில போட்டேன்.. என்ன சட்டுன்னு நேர்ல பாத்தா உப்பு செட்டி நாயிக்கு மூத்திரம் முட்டிகிட்டு முனைக்கு வந்துடும்.. போடி போக்கத்த சிறுக்கி.. ஒன் சோலியை போய் பாரு.. நான் தீர்ப்பு சொல்லும் போது ஊடால வந்து குறுக்கே கொடி புடிச்சே அம்புட்டுத்தேன் தொடப்ப கட்டை பிஞ்சிரும் போம் அந்தாலே.

பூமா குடிசைக்குள்ளாற போயிடுச்சி..

இந்த கெழவி எவன் கிட்டயாவது கட்டையாலே அடி வாங்கிட்டுதான் சாவும்.. எவனாவது ஆக்திரத்துல மண்டையில ஒரே சவட்டு சவிட்டி சுடுகாட்டுக்கு இழுத்துக் குனுபோய் போடப்போறான்..

கிழவிகை ரொண்ட்தை தினம் திண்டாலும் யசோதாவுக்கு அப்போ அப்போ கிழவி செய்யிற அக்குரும்பு மேல இருக்குற எரிச்சல் மனச குள்ளாற நாய் போல அடிக்கடி பிராண்டும்.. கொலைக்கும்..

இருட்டு ஆயிடுச்சி.. யசோதா குடிசை யிலிருந்து அயிரப்பொடி மீன் கொழும்பு புளிவாசனை மிளகாய் ஓரப்பு வாசனையோடு வந்ததுச்சி..

பூமா... பூமா..

அய்யய்யோ.. உப்பு செட்டி...

யசோதாவுக்கு மனச பர பரபரப்பா ஆயிடுச்சி.. திக்குன்னுச்சு.. இன்னிக்கு கெழவி

மாண்கெட்டு நிக்கப் போவது..

நாள் முச்சுடும் உப்பும் சீமை என்னையும் (கிருஷ்ணாயில்) சின்ன ஒத்தை மாட்டு வண்டியில் ஏத்திகிட்டு ஊரு ஊரா போய் வியாவாரம் பாக்குறவன்..

சில்லறை தேறுச்சன்னா அங்கேனையே ஊருக்கு ஒதுக்கு புறமா ஜெயராமன் திருட்டு தனமா காய்ச்சி விக்கிற சாராயத்தை குடிச்சிப்போட்டு கொலைக்கிற நாய்.. பெரியவிங்க சின்னவியங்க மரியாதை தெரியாத புறம்போக்கு அது...

அக்கம் பக்கத்து ஊருல நெறைய பொம்ப ளைங்க தொடுப்பு வேறு.. சம்பாதிக்கிறதுல பாதி அவனுங்க எழவு எடுக்கவே சரியா இருக்கும் பொம்பளைங்கள மயக்குறதுக்கு சமுத்துல தாம்பு கயிறு பொன் சங்கிலியில் புலி நகம் ஆடும். அவன் பொஞ்சாதி அவனுக்கு மேல ராவுடி பண்று.. அலுப்பை..

ஆவேசம் யசோதாவுக்கு ஆர்வத்துல சுரு சுருங்னு மனசல பத்திகிட்டு எரிஞ்சது.. இன்னிக்கி கெழவிய கொத்தி எடுக்க போறான்.. யசோதாவுக்கு எதிர்பார்ப்பு அதிகமா கூடுச்சி..வெளியே சட்டியை கழுவி ஊத்துற சாக்குல குடிசைக்கு வெளியே வந்து நின்னு ரெண்டு பேரையும் உத்து நின்னு வேடிக்கை பாத்துச்சி.. யசோதா.

பூமாக்கிழவி யசோதாவை முறைச்சி பாத்துச்ச அர்த்தமா.. இருடி சிறுக்கி... பயாஸ் கோப்பா பாக்க..நின்னு..உன்னை தீட்டுக் கழிச்சி திருஷ்ட்டி சுத்துறேன்.. இரு.. ட

என்னடா உப்பு வியாவாரி.. திடுக்குன்னு வந்து சீறிக்கிட்டு நிக்க... ஆக்தா எதுக்கால...

பூமா கம்பீரமா வந்து அவன் முன்னாடி யசோதா பாக்கணும்னு ஒதாவா நின்னுச்சி.

நாய் முத்திரத்தை குடிச்சிப் போட்டு வந்தியா ஆக்தா ஊட்டு வாசல்லவாந்தி எடுக்க.. இல்ல ஆக்தாவ ஆஞ்சிப் போடலாமுன்னு

பயப்புடுவேன் னு நினைக்கியா...

ஐயோ ஆக்தா ஏன் ஆக்தா முந்திக்கற என்ன என்னவோ பேசுற நான் குடிக்கல குடிச்சிப்போட்டு உன் எதுக்கால நின்னா செருப்பால அடிப்பேன்னு தெரியும் தாயீ.. ஒன்ன பாக்க வரணும்னு மருவாதியில சாயிங்காலமே நிப்பாட்டிட்டேன் குடிக்கல தாயீ. சாயுங்காலம் உஸ்கூலு விட்டு வரும் போது புள்ளைய பார்த்து மாராப்பு போடு வன்னு திட்டுனியாமே அழுதுகிட்டே ஊட்டுக்கு வந்திச்சி... கூட படிக்கிறவ வீட்டுல நோட்டு பொஸ்தவம் வாங்க போயிட்டு வந்துச்சி.. புள்ள நாழியாச்சன்னா பூமாதாயீ வீட்டு வழியா வா பாதுகாப்பா இருக்கும்னு சொல்லி அனுப்பிவச்சேன்... அது வெள்ளந்தி தாயீ ஒன்னும் தெரியாத... தெம்மாடி ஒன்னும் விளங்காது..

பச்சை மட்டை... கூச்சம் நாச்சம் ஒண்ராத சின்ன வயசு... புள்ளை திட்டுனியாமே கெடக்கட்டும் விடு.. ஆக்தா.. நீதான் அதுக்கு அப்பத்தா... நீ அக்கறையில திட்டுனதை குத்தம் சொல்ல வரல ஆக்தா..

யசோதாவுக்கு மனசல லேசா குடு புடிச்ச அரிப்பெடுத்துச்சி.. நூஸ் ரீலு முடிஞ்சி படம் ஆரம்பிக்க போவற எதிர்பார்ப்பு..

ஆமாம்.. அதுக்குஎன்னடாஇப்ப.. பதிலுக்கு வைய போறியா.. டா ஆக்தாவை..முடிஞ்சா செய்..இந்தஒன்னும் தெரியாதவயசலதான்டா அவனுக்கு வெக்கம்னா என்னா, பொம்பள ஒடம்புன்னா என்னான்னு உணர்த்தனும்.. பொம்பள உடம்பு பயாஸ்க்கோப் இல்லை எல்லாத்துக்கும் காட்டிக்கிட்டு திரிய.... அதை உணர்த்த தான் பயங்காட்டி விட்டேன்..

ஐயோ ஆக்தா ஏன் இப்படி பெரிய பேச்சு பேச்சே.. நீ புள்ளைய திட்டுன நல்ல நேரம் வாய் முகூர்த்தம் பளிச்சிடுச்சி தாயீ.புள்ள புஷ்பவதி ஆயி ஒக்காந்துகுச்சி நீதான் ஊட்டுக்கு வந்து புள்ளைக்கு தாய்மை தண்ணீ ஊத்தி தென்ன ஒலை மறைவுல ஒக்கார வைக்கணும்.. வா ஆக்தா உன்னை விட்டா முறையா செய்யிறதுக்கு வெவரம்

தெரிஞ்ச பெரிய மனுவி எங்களுக்கு ஆரு இருக்கா..செய்ய..

வாயில் பழைய போதை நாத்தம் இருந்துச்சி

பூமா கெழவி உப்பு செட்டி சைக்கிள்ள பின்னாடி ஒக்காந்து அவன் கூட போயிடுச்சி..

உப்பு செட்டி மிச்ச மிருந்த பழைய போதையில் சைக்கிலை கோண மாண்யா ஹட்டிக்கிட்டு போனான்..

மாறும்... எல்லாமும் மாறும்!

துக்கத்தை கவிதையாய் வடிக்க
மனம் விரும்பவில்லை!

மனது கனக்கும் அளவான இன்றைய துக்கம்,
ஒருநாள் மாறிய பின் ...

இவ்வளவு கறை பழந்த நாள்
என் வாழ்வில் இருந்ததை என்
எழுத்துக்களும் கூட எனக்கு
நினைவுபடுத்திவிடக் கூடாது
என்பதற்காக மட்டுமல்ல...

சிநேகமாக இருந்தபோது பேசிய பேச்சுகள்,
பிணக்கின்போது என்னை நோக்கி மட்டும்
அவிழ்த்து விடப்பட்டு...
காலம் மாறும் என உணர்த்தியதால்!

இருந்தாலும் எல்லாம் மாறும்...
சோகங்கள் சுமந்து வெறித்துப்பார்த்த வான்
வர்ணமயமாக மாறும்...

அருவி போல் ஓடிய
இரவின் கண்ணீர்த் துளிகள்...
ஆனந்தக் கண்ணீராய் மாறும்...

உறக்கமின்றி உறைந்த இரவுகள்...
நிம்மதியான உறக்கங்களாக மாறும்..
காலத்திற்கு மட்டுமே மாற்றும் சக்தி உண்டு!

- நிந்தவூர் நஸ்ஹுத் சமா

யசோதாவுக்கு கருவாட்டுக் குழம்புல
உப்பு, ஓரப்பு இல்லாம சாப்பிட்டாப் போல
சல்லுன்னு போயிடுச்சி..

பூமாக்கிழவி உப்புசெட்டிக் கூட சைக்கிள்
ல தட்டு தடுமாறி போவறதாப் பார்த்து
யசோதாவுக்குமனசு நிலை கொள்ளல.

எழவு எடுத்தக் கெழவி எங்கயாச்சும்
உழுந்து வாரிக்கினு வரப்போவது.. வரட்டும்
தண்ணிய கொதிக்க வச்சி முட்டியில் ஊத்தி
முட்டிய வேக வச்சி குடிச்சிடுறேன்.

தமிழ்நெங்சும்

இதழில் எழுதுபவர்கள் கவனத்திற்கு...

பிரதீமாதமும் மாதத்தின் முதல் வாரத்தில் இதழ்
வெளிவரும். அதற்கேற்றார் போல 20 தேதிக்கு
முன்பாக ஆக்கங்களை அனுப்புதல் நல்லது.
அதற்குமேல் வரும் ஆக்கங்கள் அடுத்த இதழில்
சேர்க்கப்படும். முந்தீக்கொள்வது நல்லதல்லவா?

தவிர, ஆக்கங்களை எழுதிவிடு அவசர, அவசரமாக
ஆக்கத்திற்கான தலைப்பு, மற்றும் எழுதியவர்
பெயர்கூட எழுதாமல் அனுப்பிவிடுகிறீர்கள். அப்படி
யானவைகள் நிச்சயமாக இதழில் இடம் பெறச்செய்ய
முடியாது.

இயன்றவரை மின்னஞ்சலில் அனுப்பிவைக்கும்படி
தயவாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறோம். முகநூல்
உள்பெட்டி, வாடஸ் அப் போன்ற தொடர்பில்
ஆக்கங்களை அனுப்புவதைத் தவிர்க்கவும்.

மின்னஞ்சல் : editor@tamilnenjam.com

சிலப்பதிகாரம் என்பது கற்பனைக் கதையல்ல..

சிலப்பதிகாரம் என்பது கற்பனைக் கதையல்ல வரலாற்று நிகழ்வு என்பதனை உலகிற்கு உணர்த்தியவர், தஞ்சாவூர் கரந்தை தமிழ்ச் சங்கத்தின், கரந்தை புலவர் கல்லூரியில் பேராசிரியராக பணியாற்றிய, மறைந்த மரியாதைக்குரிய ஆய்வறிஞர் பேராசிரியர் சி.கோவிந்தராசனார் அவர்கள்.

சிலப்பதிகாரத்தைத் திறம்பட கற்றவர், சிலப்பதிகாரத்தில் ஊறித் தினைத்தவர். அவரின் மனதில் நீண்ட நாட்களாகவே ஒர் ஆசை, ஏக்கம், கனவு. சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி பயணம் செய்த பாதை வழியாகவே ஒரு பயணம் செய்தால் என்ன என்ற தணியாத தாகம். என்னி துணிந்து இறங்கினார்.

1945 ஆம் ஆண்டு கண்ணகி பயணித்த பாதை வழியாகவே இவரும் நடந்தே சென்றார். தன் ஊதியத்தைச் செலவிட்டு நடந்தார். பின் தன் உடமைகள் ஒவ்வொன்றையும் விற்று விற்று காசாக்கிக் கொண்டே 17 ஆண்டுகள் நடந்து முடிவில் சிலப்பதிகாரம் கற்பனைக் கதையல்ல வரலாற்று நிகழ்வு என்பதை உலகிற்கு உணர்த்தினார்.

1945 ஆம் ஆண்டு மயிலாடுதுறை அருகில் கடற்கரையில் மீனவர்களின் ஒரு சில

குடிசைகளுடன் மணற் பரப்பும், மணல் மேடுகளும், கள்ளியுடன் காரைச் செடிகளும் செறிந்த புதர்களும், சுவக்கு தோப்புகளும், காடுகளும் சூழ்ந்திருந்த பட்டனைம் என்று, அன்று அழைக்கப்பட்ட பகுதியே, பண்டைய புகார் நகரம் இருந்த இடம் என்பதைக் கண்டு பிடித்தார். கடலடி ஆய்வு செய்து கடற்கோலினால் அழிந்து கடலடியில் மறைந்து நிற்கும் நிலப்பரப்பே, காவேரிப் பூம்பட்டினைம் கண்ணகி பிறந்த இடம் என்பதை உறுதி செய்தார்.

1945 ஆம் ஆண்டு பூம்புகாரில் ஆய்வினைத் தொடங்கிய இவருக்கு, கால் நடையாக ஆராய்ந்து, ஆராய்ந்து, நடந்து, நடந்து, மதுரை வரை செல்வதற்கே பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டன.

மதுரையில் கோவலனை இழந்த கண்ணகி, சேரநாடு நோக்கிச் சென்ற வழியில், இளங்கோ அடிகள் தந்த குறிப்புகளின் உதவியுடன் நகரத் தொடங்கினார்.

1945 ஆம் ஆண்டு தொடங்கியபயணம் 1963 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 17 ஆம் நாள் மலையினுள் மறைந்து கிடந்த கோயிலைக் காணும் அந்த இனிய நிகழ்வில் நெகிழ்ந்துள்ளார்.

கடந்த 2012 டிசம்பரில் குடியரசு தலைவர் பிரணாப் முகர்ஜி தொல்காப்பியர் விருது வழங்கி சிறப்பித்தார்.

கண்ணகி கோட்டத்தைக் கண்டுபிடித்தது எவ்வாறு? என்பது குறித்து தினமணி நாளிதழுக்கு சில வருடங்களுக்கு முன் திரு.கோவிந்தராசனார் அளித்த பேட்டி..

”சிலப்பதிகாரத்தை முழுமையாகப் படித் தேன். அதில் எல்லாம் தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது. சோழ நாட்டின் தலைநகரமான பூம்புகாரில் இருந்து கோவலனும் கண்ணகி

யும் நடந்து சென்ற பாதையாக அதில் கூறப்பட்டுள்ள இடங்களுக்கெல்லாம் நடந்தே சென்றேன். மதுரையில் கண்ணகி பாண்டிய மன்னனிடம் நீதி கேட்டு அது கிடைக்காததால் நகரை எரித்துவிட்டு தலைவரி கோலமாய் மேற்கு நோக்கிச் செல்கிறாள். சேர நாட்டின் மலைப் பகுதியான முருகவேல் குன்றத்துக்கு (இன்றைய மங்களதேவி மலை) சென்று அங்கு வானுலகில் இருந்து ரதத்தில் வந்திறங்கிய கோவலனுடன் இனைந்து கண்ணகி விண்ணுலகம் சென்றதாக சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது.

கண்ணகி நடந்து சென்றதாக கூறப்பட்ட பாதை வழியாக நானும் இரவு, பகல் பாராமல் நடந்தேன். மதுரையில் இருந்து 90 மைல் தொலைவில் உள்ள மங்களதேவி மலையை அடைந்தேன். 40 மைல் சுற்றாவில் கண்ணகி கோட்டத்தை தேடி அவைந்தேன். இறுதியில் அந்த கோட்டத்தைக் கண்டுபிடித்தேன்.”

கண்ணகி கோட்டத்திற்கு அப்படி என்ன சிறப்பு?

“வானுலகில் இருந்து ரதத்தில் இறங்கி வந்த கோவலனுடன் கண்ணகியும் விண்ணுலகம் சென்றதை நேரில் கண்ட மலைவாழ் மக்கள் அந்த செய்தியை மன்னன் சேரன் செங்குட்டுவனிடம் கூறுகிறார்கள். மன்னனின் மனைவி அந்த இடத்தில்பத்தினித் தெய்வமான கண்ணகிக்கு ஒரு கோயில் கட்ட வேண்டும் என எண்ணுகிறாள். அதன் பின்பு வடபுலத்து அரசர்களை வெற்றி கண்டு இமயமலையில் கல்லெலடுத்து அதை கங்கையில் நீராட்டி தலைச்சுமையாக இங்கு கொண்டு வந்து அந்தக் கல்லில் கண்ணகிக்கு சிலை வடித்து முருகவேல் குன்றத்தில் நிறுவி நாள்தோறும் வழிபாடும், விழாக்களும் நடத்தி வந்தான் மன்னன். அத்தகைய சிறப்பு மிக்க கண்ணகி கோட்டம் சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கட்டப்பட்டதாக குறிப்புகள் உள்ளன.”

அது கண்ணகி கோட்டம் தான் என்பதை எப்படி உறுதி செய்தீர்கள்?

“மண்டிக்கிடந்த புதருக்குள் சிறிய

கோட்டைச்சுவர்போன்றகல்கட்டடத்திற்குள் கண்ணகி சிலை இருந்தது. அந்த கற்களில் தமிழ் வட்டெழுத்தும், முற்கால பாண்டியர் காலத்து தமிழ் எழுத்துகளும் காணப்பட்டன. அங்கு சிலப்பதிகாரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள பழங்கால மலைவாழ் மக்கள் மட்டும் இல்லையே தவிர, எஞ்சிய வன விலங்குகள், இயற்கை காட்சிகள், வேங்கை மரங்கள் என அத்தனை அடையாளங்களும் ஒருங்கே காணப்பட்டன.

மேலும், அங்கிருந்த கண்ணகி சிலை, இமய மலை கல்லில் செதுக்கப்பட்டது என்பதால், அந்த கல்லை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தினேன். அது மாதிரியான கல் அருகில் உள்ள மலைகளிலோ அல்லது தமிழ்நாட்டில் உள்ள மலைகளிலோ இல்லை. இறுதியில் இமயமலை கல்லுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து உறுதி செய்தேன். தலையில் சுமந்து வரும் எடையளவில் இருந்த கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது கண்ணகி சிலை. அந்தச் சிலையைப் பாதுகாக்கும் வகையில் எனது வீட்டில் வைத்திருந்தேன். தகவலை அறிந்த அப்போதைய தமிழக முதல்வர் மு. கருணாநிதி என்னை அழைத்து கண்ணகி சிலையைக் கேட்டார். அவர் கேட்டபடி அரசிடம் ஒப்படைத்து விட்டேன்.

தமிழர்களின் வரலாற்றை செப்பம் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கில் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கண்ணகி கோட்டம் கண்டேன். அதற்காக உழைத்தேன். பேர், புகழ், பதவி, பட்டம், விருது வரும் என நினைத்தில்லை; ஆனால் அதெல்லாம்தான் இப்போது நடக்கிறது.”

குறிப்பு : அய்யா அவர்கள் விண்ணுலகு அடைந்து விட்டார்கள்.

மனுஷ்ய புத்திரன்

ஓரே ஒரு வருத்தம் தான்

யார் யாரோ இருக்கும் உன்வாழ்வில் நானும் இருந்திருக்கலாம்தானே?

சிறுவர்கள் சங்கமம்

முடியாடல்

கு.பிரேஷ்டிகா

சென்னை

‘நீரமாகிறது... சாப்பிட வாம்மா’ அம்மா கூப்பிட்டதும் புத்தகங்களுக்கு அட்டை போட்டுக் கொண்டு இருந்த மதியழகி இதோ... ஒரு நிமிடம் அம்மா’ என்றவாறே அட்டை போட்ட புத்தகங்களை எடுத்து அடுக்கினாள். மீதமுள்ள அட்டைச்சுருள், கத்தரிக்கோல் போன்றவற்றை கவனமாக எடுத்து வைத்தாள்.

‘பரவாயில்லை மதி... அதை நான் எடுத்து வைக்கிறேன். நீ வா...’ அம்மா மீண்டும் கூப்பிடவும் ‘வரேன் அம்மா...’ என்றவாறே வெட்டிக் கிடந்த காகிதக் குப்பைகளைச் சேகரித்துக் குப்பைபத் தொட்டி யில் போட்டாள். சோப்பு போட்டு கைகளை நன்கு கழுவிய பிறகு சாப்பிட வந்தாள்.

‘உட்காரு மதி...’ தட்டில் இட்லி வைத்த படியே அம்மா சொல்லவும் ‘அப்பாவும், நீங்களும் உட்காருங்க அம்மா, சேர்ந்து சாப்பிடலாம்’ மூன்று டம்ளர்களில் தண்ணீர் ஊற்றி வைத்தபின் சாப்பிட உட்கார்ந்தான் மதியழகி.

மதியழகி இப்படிதான். அவருக்கு எல்லாம் சரியாக செய்ய வேண்டும். பொருள்களைக் கவனமாகக் கையாளுவாள். இருக்கும் இடத்தை சுத்தமாக வைத்துக் கொள்வாள். பெரியோர்களை மதித்து நடப்பாள்.

அன்று அவளது பள்ளி யில் உணவு இடைவேளையின் பொழுது வகுப்பறை தரையில் அனைவரும் வட்டமாக உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டே சாப்பிட்டனர். அப்போது நிவேதா அவளது உணவிலிருந்து கருவேப்பிலை, பச்சை மிளகாயை எடுத்து தரையில் வைத்து விட்டு சாப்பிட்டாள்.

‘ஏன் நிவேதா.. இப்படி செய்யறே... மதியழகி கேட்கவும் ‘என்னாச்சு...’ என்றாள் நிவேதா.

‘உணவில் தேவையில்லாத பொருள்களை டிபன் பாக்ஸ் மூடியில் எடுத்து வைத்து சாப்பிட்டதும் குப்பைக் கூடையில் போடலாம் தானே.. இப்படி தரையில் வைத்தால் தரை அழுக்காகிவிடும் இல்லையா...’ என்று கேட்கவும் ‘ஆமாம் மதி, இனிமேல் கவனமாக இருக்கிறேன்’ என்றாள் நிவேதா.

பள்ளி ஆண்டு விழுது நெருங்கி வரவர, அதற்கான ஏற்பாடுகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் ஆசிரியர் கள் மாணவ, மாணவி களும் பாட்டு நடனம், நாடகம், ஓவியம், பேச்சு விளையாட்டு என்று தங்களின் திறமைகளை வெளிக்காட்டுவதில் ஆர்வமாகப் பயிற்சி எடுத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள்.

மதியழகியின்

வகுப்பறையே

2023 துங்கினங்கள்

பயிற்சி எடுப்பதிலும், கூடவே ஒருத்தருக்கு ஒருத்தர் திருத் தங்கள் கூறுவதிலும்... கேலி, கிண்டல் செய்வதிலுமாக கல கலப்பாக இருந்தது.

அப்போது திடீ ரென முகிலன், அமலன், ஆதவன், சுபத்ரா, வானரசி என எல்லோரும் பேசும் சத்தம் அதிக மாகக் கேட்டது. வகுப் பறையில் மற்றவர்கள் அமைதி யாக இவர்களைக் கவனிக்கத் தொடங்கினர்.

‘நாடகத்தில் நான்தான் இராஜாவாக நடிப்பேன்...’ அமலன் சொல்லவும் ‘இல்லையில்லை நான்தான் இராஜா...’ என்று ஆதவனும் கூறு யாரை இராஜாவாக நடிக்க வைக்கலாம் என்று அவர்களுக்குள் தொடங்கிய பேச்சு விவாதமாக மாறியது.

வாயால் பேசிக்கொண்டு இருந்த அவர்கள் கைகளால் அடித்து கண்ணடை போத்த தொடங்கவும் அனைவரும் சேர்ந்து அவர்களை அமைதிப்படுத்த முயற்சி செய்தனர். ஆனால் ஆதற்குள் அமையும், ஆதவனும் ஒருவரையொருவர் பிடித்து இழுக்கை யில் இருவரும் ஏதிர்பாராமல் மதிய உணவுகளை அடுக்கி வைத்திருந்த மேசையின் மேல் விழுந்து விட்டனர். இதனால் மேசை உடைந்து, பலரும் கொண்டு வந்த சாப்பாடு கீழே கொட்டி வீணாகிப் போனது.

அதற்குள் அங்கு வந்த ஆசிரியர் கீழே விழுந்திருந்த ஆதவனையும், அமலனையும் தூக்கி விட்டு அவர்களின் காயத்திற்கு மருந்து போட்டு விட்டபடியே என்ன நடந்தது என்று கேட்டார்.

மாணவர்கள் நடந்ததைக் கூறினார்கள். ஆசிரியர் அமைதியாக மாணவர்களைப் பார்த்து ‘இப்போது நடந்தவைகளைக் குறித்து உங்களின் கருத்தை கூறுங்கள்’ என்றார்.

அனைவரும் அமைதியாக உட்கார்ந்து இருக்கவும் ‘யாருக்கு மே சொல்ல எதுவும் இல்லையா...’ என்று கேட்டார்.

‘நான் சொல்லுகிறேன் அம்மா..’ எழுந்து

நின்றாள் மதியழகி

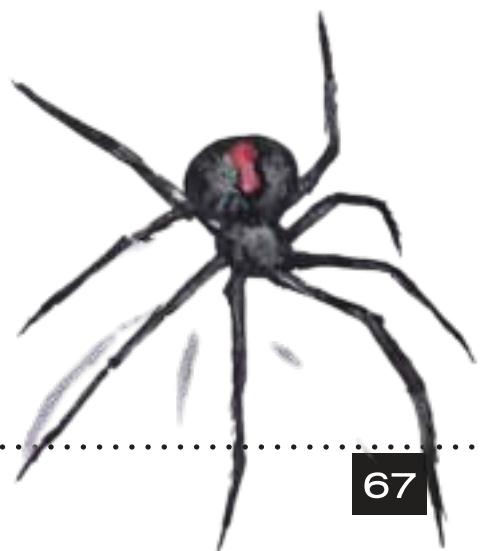
‘இங்கே முன்னால் வந்து சொல்லு மதியழகி’ ஆசிரியர் கூப்பிட்டதும் அவரின் அருகில் சென்று நின்ற மதியழகி மாணவர்களைப் பார்த்து பேசத் தொடங்கினாள்.

‘மாணவர்களாகிய நாம் நமக்குள் ஒற்று மையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அமைதி யாக, நல்ல செயல்களைச் செய்ய வேண்டும். பிறரைக் காயப்படுத்தக் கூடாது. அனைவரிடமும் அன்பு காட்ட வேண்டும். பெரியவர்களை மதிக்க வேண்டும்’

‘உங்களுக்குள் ஏற்பட்ட கோபத்தால் நடந்ததுஎன்ன? நாம் அனைவரும் பயன்படுத்தும் சாப்பாட்டு மேசை உடைந்ததுதான். பொதுவான ஒரு பொருளை உடைப்புதால் அனைவருக்கும் தான் பாதிப்பு. இது தவறுதானே... கொஞ்சம் பொறுமையுடன் யாராவது ஒருவர் விட்டுக் கொடுத்து இருந்தால் இப்படி நடந்து இருக்காது. இனியாவது ஒற்றுமையுடன் இருப்போம்... சரியா நண்பர்களே’ கேட்டாள் மதியழகி.

‘சரியாகச் சொன்னாய் மதியழகி, இனிமேல் ஒற்றுமையுடன் அன்பாக இருப்போம்’ வகுப்பில் இருந்த அனைவரும் ஒன்றாக குரல் கொடுத்தனர்.

‘நன்றாக சொன்னாய் மதியழகி, மகிழ்ச்சி செல்வங்களே, இனிமேல் கவனமாக இருப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது, தொடர்ந்து ஆண்டுவிழாவிற்கு பயிற்சி செய்யுங்கள்’ பாராட்டினார் ஆசிரியர்.

விவசாயிகளின் சக்திகள்

ஒரு கிராமத்தில் சக்தி என்ற விவசாயி சிறிய வீட்டில் குடியிருந்தார். அவர் ஒரு சின்ன நிலம் அதாவது சின்ன வயல் ஒன்று வைத்திருந்தார்.

அதே ஊரில் ஒரு பெரிய வீடு ஒன்று இருந்தது. அந்த வீட்டின் முதலாளி கணேஷ் பணக்கார திமிருடன் வாழ்ந்து வந்தான். ஒரு நாள் சக்தி அவனுடைய வயலில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தபோது கணேஷ் அவனிடம் இனி நீ உன் வயலில் வேலை செய்யக் கூடாது. என் வீட்டிற்கு வந்து வேலைக்காரனாக வேலை செய் என்றான்.

சக்தி அப்போது என் வயல் என்னவாகும் என்றான். அதற்கு கணேஷ் உன் வயலை நான் விற்க போகிறேன் என்றான். சக்தி ‘அது எப்படி என் வயலை என் அனுமதி இல்லாமல் விற்க முடியும்? என்று கேட்க ஒரு பத்திரத்தைக் காட்டி இதில் நீ கையெழுத்து போடு என்று சக்தியை மிரட்டனான். அதற்கு சக்தி கொஞ்சம் கூட பயப்படாமல் நான் கையெழுத்து போட்டால் நீ பாதி தூரம்கூட போக மாட்டாய் அதற்கு மேல் உன் விருப்பம் என்றான்.

கணேஷ்-க்கு சக்தி தன்னிடம் கூறியதை நினைத்து குழப்பத்தில் இருந்தான். அதன் பிறகு கையெழுத்து வாங்கிய பத்திரத்தில், எல்லாம் சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்க்கும்போது சக்தி கையெழுத்து போட்ட இடத்தில் ஐபிளஸ் ஆபிசர் சக்தி என்று இருந்தது. சில மணி நேரத்தில் அவனை போலிஸ் சுற்றி வளைத்தனர். கணேஷால் தப்பிக்க முடியவில்லை.

நீதி : அடுத்தவரின் பொருளை வாங்க நினைத்தால் நமக்குதான் ஆபத்து.

ஆ. இந்து மித்ரா

தன்முனையியைபுக் கவிதைகள்

வளரும் குழந்தைகளிடம்
வேண்டும் பணிவு
தவறைத் தட்டிக் கேட்பதில்
கொள்ள வேண்டும் துணிவு

காந்தித் தாத்தா நாளும்
பேசியது வாய்மை
அவரிடம் என்றும்
இருந்ததில்லை பொய்மை

அனைத்து உயிர்களிடமும்
காட்ட வேண்டும் பாசம்
யாரிடமும் போடக் கூடாது
பொய்யான வேசம்

உன் எதிர்பார்ப்பில்
வரும் ஏக்கம்
கிடைக்கா விட்டால்
தரும் பெரிய தாக்கம்

என்றும் எண்ணத்தில்
கூடாது தாழ்வு
தன்னாம்பிக்கை கொள்வதில்
உயரும் வாழ்வு

ச. பிரவந்திகா

பா.சிவகுர்யா, எழாம் வகுப்பு, ஊ.ஓ.நடுநிலைப்பள்ளி,
தொட்டணம்பட்டி, வேடசந்தூர் வட்டாரம்,
திண்டுக்கல் மாவட்டம்.

மு.சஞ்சய், எழாம் வகுப்பு,
ஊ.ஓ.நடுநிலைப் பள்ளி,
தொட்டணம்பட்டி, வேடசந்தூர்
வட்டாரம், திண்டுக்கல் மாவட்டம்

சா.சபari பெருமாள், எழாம்
வகுப்பு, ஊ.ஓ.நடுநிலைப்பள்ளி,
தொட்டணம்பட்டி, வேடசந்தூர்
வட்டாரம், திண்டுக்கல் மாவட்டம்.

தில்வென், ஓசூர்

உறை

சிங்காந்தன் பூத்துக் குலுங்கி சாலையின் இரு ஓரங்களிலும் நறுமணம் வீசிக்கொண்டு இருந்தது.

“என் அப்பா இப்போது மட்டும் இந்த பூத்து உள்ளது. இவ்வளவு நாளாக இல்லையே..” பட்டு கேட்டான்.

“பட்டு நான் சொல்வதை நன்றாக கவனித்துப் பதில் கூறு” என்றார் சாமிநாதன் பட்டுவின் அப்பா.

“சொல்லுங்க! சொல்லுங்க! நான் கேட்டுக் கொண்டே வந்தால் பயணக் களைப்பு தெரியாது எனக் குழுதா அம்மாவும் அடிக்கடி சொல்வார். சைக்கிளில் போகும் போது பேசிக் கொண்டே போனால் மிக விரைவில் போகலாம் என அம்மா சொல்லுவார். நீங்களும் இப்பொழுது சொல்லுங்கள்”

“இது என்ன மாதம்” என்று கேட்டார் அப்பா. உடனே பட்டு டிசம்பர் மாதம் என சொன்னான்.

“தமிழ் மாதத்தின் பெயர் கூறு” என்றார்

“தமிழ் மாதத்தின் பெயரா...” என இழுத்துக் கொண்டே சென்றாள் பட்டு. உடனே “செல்லம்மா, தமிழ் மாதத்தில் பெயர் தெரியாதா? இது கார்த்திகை மாதம். நீ நாளை வரும் போது உன் ஆசிரியரிடம் தமிழ் மாதங்களின் பெயரை கேட்டு அறிந்து எனக்கு சொல்ல வேண்டும்.” என்றார் அப்பா.

“ம்ம்ம்ம்ம்ம்” என்று பட்டு சொன்னான்.

அப்பா சொன்னார் “இந்த கார்த்திகை மாதத்தில் வெயில் காயும், மழை பெய்யும், பனி பெய்யும் மூன்றும் ஒரே நேரத்தில் இருக்கும் மாதம் தான் கார்த்திகை மாதம்”.

“சரிங்க அப்பா, வெங்கன மலை பற்றி கூறுங்கள்” என்றாள்.

வெங்கனமலைவந்தவாசி நகரத்தை ஒட்டியுள்ள கிராமங்களுக்கு ஒரே மலைதான். இங்கு ‘வெங்கன தவளகிரி நாதர் கோயில்’ உள்ளது. சிவ குடும்பத்தைச் சார்ந்த கடவுள் உள்ளார்கள். இந்த மலைக்கு அனைவரும் கார்த்திகை தீபத்தன்று வருவார்கள். ஏற முடியாத வயதானவர்கள் முதல் சிறிய குழந்தை வரை அனைவரும் வருவார்கள். மலை மீது ஏறி மகிழ்வார்கள்.

அன்று ஒரு நாள் மட்டும் இங்கு விதவிதமான கடைத் தெருக்கள், இனிப்புக் கடைகள் இருக்கும். மலை மீது ஏறும்போது மிகவும் கவனத்துடன் செல்ல வேண்டும். சிறு சிறு காட்டு விலங்குகள் காணப்படும். தனியாக செல்லாமல் அனைவரும் ஒன்று கூடித்தான் செல்ல வேண்டும்.

மலைமீது அனைத்து விதமான மூலிகைச் செடிகள் இருப்பதும், அதனின் மருத்துவ குணத்தை பற்றியும், பயன்படுத்தும் விதம் குறித்தும் அப்பா சொல்லிக் கொண்டே வந்தார். அதில் வீடு வந்ததே தெரியாமல் பட்டு மலையைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டு இருந்தாள்.

அம்மா “வாடா கண்ணம்மா, சாப்பிடலாம்...” என்றார்.

“இல்லைம்மா எனக்குத் தூக்கம் வருகிறது. அப்பாவுடன் வரும்போது திண்பண்டம் சாப்பிட்டுக் கொண்டே வந்தேன். எனக்கு இரவு உணவு வேண்டாம்” என்று சொல்லிக் கொண்டே உறங்கச் சென்றாள் பட்டு.

அவள் கனவில் மலை பேசுவது போலவும், வினையாடுவது போலவும், அங்கு இருக்கும் அரிய வகைப் பொருட்களை ஆராய்ச்சி செய்வது போலவும் வந்தது.

அவளுக்கு மனதில் மிகவும் ஆர்வம் அதிகமாக காலை எழுந்தவுடன் முதல் வேலையாக மலை மீது இன்னும் என்னென்ன

உள்ளதுள்ளதெரிந்துகொள்ளமலைறுவதற்கு தனது நண்பர்களையும், அப்பாவையும் அழைத்துக் கொண்டு சென்றாள். நாமும் அவர்களுடன் சென்று மலையைப் பற்றி ஆய்வு செய்யலாம் வாருங்கள்.

ஜி. மைத்ரேயி
வந்தவாசி

இருளைக்கிழுங்கும், முருங்கைக்காயும்

இரு ஊர்ல் காய்கறிகள் மட்டும் வாழ்ந்து வந்ததாம்.

அங்கே மனித நடமாட்டமே இருக்காது.

இருளைக்கிழங்கும் முருங்கைக்காயும் உற்ற நண்பர்கள்.

அவர்கள் இருவரும் ஒன்றாக விளையாடுவார்கள். ஊர்சுற்றுவார்கள். அவர்கள் இருக்கும் ஊரில் நிறைய செர்ரி மரங்கள் இருக்குமாம். தினமும் அதன் பழங்களை சாப்பிட்டபடியே கதை பேசி கொண்டிருக்குமாம்.

முருங்கைக்காய் ஒரு நாள் “எய் உருளைக்கிழங்கு... நாம அந்த ஏரியைத் தாண்டி அந்த பக்கம் போலாமா” ன்னு கேட்டுக்கூசு. உருளை அதுக்கு “வேணாம்” ன்னு சொல்லியும் கேக்காம முருங்கைக்காய் உருளைக்கிழங்கை அழைத்துச் சென்றதாம்.

அந்த ஏரியை கடக்க வேண்டுமென்றால் ஒரு வயசான மரவளைவு இருக்கும். அது உத்தரவு கொடுத்தால் அந்தப் பக்கம் போக முடியும். அதன் உத்தரவு பெற அதற்கு முன் ஒரு பாட்டு பாட வேண்டும்.

உருளைக் கிழங்கு மிகவும் யோசித்து

அதன் அம்மா பாடிய பாட்டை வயசான மரவளைவிடம் பாடியது.

மகிழ்ச்சியான வளைவு உருளையையும், முருங்கைக்கும் ஏரியைக் கடந்து செல்ல உத்தரவிட்டது.

எப்படியோ ஏரியை கடந்து வேறு ஊருக்கு சென்று விட்டார்கள். அந்த ஊர் முழுக்க மனிதர்கள் தான் இருப்பார்கள்.

உருளைக் கிழங்கிற்கும், முருங்கை காய்க் கும் மனிதர்கள் எல்லாம் பெரிய உருவமாக தெரிந்தார்கள். அவர்கள் போட்டிருக்கும் செருப்பு கூட உருவத்தில் பயமுறுத்தியது. ஊரில் தெரிந்த கடைகளைப் பார்த்து இரண்டும் கண்கள் விரித்து பார்த்தன.

மனிதர்கள் கண்களில் தென்படாதவாறு அவர்கள் காலடியில் நகங்கிடாதவாறு மிக கவனமாக பாதையின் ஓரமாக இரண்டும் நடந்து சென்றது.

அன்று அவ்லூரில் ஒரு போட்டி நடந்து கொண்டிருந்தது. மனிதர்களில் யார் பெரிய மீசையும், தாடியும் வளர்த்திருக்கிறார்களோ அவர்களே வெற்றி பெற்றவர்கள்.

அந்த ஊர் இராஜா பெரிய மீசை வளர்த்திருந்தார். அவர் அப்போது குதிரையில் வந்து கொண்டிருந்தார். அவருடைய மீசை மட்டும் ஆளுயரத்திற்கு வளர்ந்திருந்தது. அந்த மீசை இரண்டு பக்கமும் தூக்கி செல்ல ஆட்களை நியமித்திருந்தார். யாரையும் குத்தி விடாமல் மீசையை தாங்கிப் பிடித்து கொண்டு வருவதே அந்த பணியாட்களின் வேலை.

அவ்வளவு பெரிய மீசையைப் பார்த்ததும் உருளைக் கிழங்குற்கு ஏக சந்தோசமாகி விட்டது. முருங்கைக்காய் எவ்வளவு தடுத்தும் கேட்காமல் அது இராஜாவினுடைய மீசை யைப் பிடித்துத் தொங்கியது. வலி தாங்காத இராஜா தன்னுடைய உறைவாளை எடுத்து உருளைக்கிழங்கை இரண்டாக நறுக்கிவிட்டார்.

இதைப் பார்த்ததும் முருங்கைக்காய்

பயந்து போய் இராஜாவிடம் உருளையின் செயலுக்காக மன்னிப்பு கேட்டது. தன் நண்பனை இழந்த துக்கத்தில் அழுதது.

ராஜாவுக்கு மிகவும் வருத்தமாகிப் போனது.

“என்னால் உருளைக் கிழங்கைத் திரும்ப ஒன்று சேர்க்க முடியாது. அதனால் நீயாவது பிழைத்துப் போ. இங்கே இருக்கும் ஒவ்வொரு நொடியும் உனக்கு மனிதர்களால் ஆபத்து தான்” என்று சொன்னார்.

முருங்கைக்காயும் “எல்லாம் என்னால்தான் வந்தது. உருளைக் கிழங்கின் அம்மாவிற்கு என்ன பதில் சொல்வேன்” என்று நொந்து கொண்டே தன் ஊர் போய் சேர்ந்தது.

கருத்து : - எதை செய்யும் போதும் கவனத்தோடு சிந்தித்து செயல்ப்பட வேண்டும்.

ரீ.கீர்த்தனா
எட்டாம் வகுப்பு “இ” பிரிவு
ஜி.கே.ஷட்டி
விவேகானந்தா பள்ளி
அம்பத்தூர்.

வண்ணைப் படம்

வண்ணை, வண்ணைப் பட்டமாம்
உயர, உயரப் பறந்ததாம்
வானத்தை எட்டிப் பிழிக்கவே
வாகாய் மேலே போனதாம்

சிறுவர்கள் கையில் நூனியாம்
உயரப் போக முடியலையாம்
வேகம் கொண்ட பட்டமுமே
அங்கும் கிங்கும் அலைந்ததாம்

ஓங்கி அடித்தக் காற்றிலே
நூலும் அறுந்து போனதாம்
விடுதலை அடைந்த பட்டமுமே
உயரப் போகத் துடித்ததாம்

மெல்ல மெல்லச் சூழன்று
மன்னில் வந்து விழுந்ததாம்
ஓடி வந்த சிறுவர்களும்
பட்டத்தை எடுத்து துடைத்தனராம்

கிழிப்பாமல் தப்பித்தப் பட்டம்
இதோ நிதானமாகப் பறக்கிறதே
மெல்ல உயரம் கூடவே
வானம் அருகில் வந்ததுவே...

அன்புச் செல்லி குப்புரைஜ்

நிலைக்கும் என்றே

நிலைத்தீடும் என்றே எண்ணே

நிலையெதும் இல்லா வாழ்வில்
தொலைத்தீடும் இன்பம் கோடி

தொல்லையைச் சேர்ப்பார் தேடி
இலைகளின் மேலே ஒட்டா

ஏரநீர்த் துளியாம் வாழ்க்கை
மலைத்தீடும் வாழ்வா னாலும்
மலையென் நிலைத்தா நிற்கும்?

இருந்தீடும் வரைக்கும் மற்றோர்க்
கீந்துநாம் வாழ்ந்தால் நன்று
உருக்கிடும் அன்பால் என்றும்
உலகினை அணைத்தால் நன்று
எருக்குமே இறையைச் சேரும்
எளிமையாம் ஒன்றே வெல்லும்
கருத்தீடும் வானும் மாறும்
கதிரவன் வரவால் பூக்கும்

அடுத்தவர்க் சொத்தைப் பார்த்து
அடித்தவர் பிடித்தே சேர்ப்பார்
படுத்தீடும் போதும் என்றும்
பாவியாய்ப் பொருளைக் கேட்பர்
நடுங்கிடும் துன்பம் வந்தும்
நாட்டினில் திருந்த மாட்டார்
இடுக்கணைக் கண்ட போதும்
இம்மியும் கலங்க மாட்டார்

சுயநலம் தன்னைக் கொன்று
சூழ்ந்தீடும் தீமை வென்று
நயமுடன் நட்பைச் சேர்ப்போம்
நானிலந் தன்னை வெல்வோம்
கயவரின் உள்ளளம் மாற்றிக்
காசினி தன்னைக் காப்போம்
பயமெதும் இன்றி வாழ்வோம்
பைந்தமிழ் கற்றே தேர்வோம்

இராம.வேல்முருகன்

வலங்கைமான்

துயர்கிடங்கு

சுட்டெரிக்கிறது வையில்
விட்டகழ்ந்துவிட்டது காற்று
வயிற்றுப்பசியடங்கீயதாயில்லை
வறுமைகோரம் விட்டதாயில்லை
சிவப்புக்கண்ணீர் சிந்தியது மட்டும்தான் மிச்சம்.

கறுத்த கைகளை கொண்டு
பொறுத்த வாழ்வொன்று வாழ்வதைத் தவிர
வேறொன்றும் செய்வதற்கீல்லை
சொல்வதற்குமில்லை
சொல்லியென்ன ஆகப்போகிறது?
ஆகமாத்தத்தில் அனுதாபம் கிடைக்கும்
அது வேண்டாம், வேண்டவே வேண்டாம்.

தீண்டாத நிறமுர்த்தமிருக்குமா இங்கு?
அண்டாத அன்பில் வன்மம் கலக்குதா இன்று?
என்ன சொல்வதென்று புரியவில்லை
ஏது ஆகுமென்ற அறிவுமில்லை
பொதுவான எந்த அறமுமில்லை

கொடுத்துவைத்து வாழ்பவர்களை
நினைத்து அழுவதா? சிரிப்பதா?
சிந்தித்து நிந்தனை செய்வதா?
சக்தியமாக சொல்கிறேன்,
தெரியவில்லை என்ற பதிலே வருகிறது
தெரிந்திருந்தும் சொல்ல தயக்கும் என்பதால்

அந்திகடந்து ஆதிகூரியன் கடல்சாய்கையில்
படருகின்ற கதிரொளியில் கதைகளை
அப்பிய மீனவன் ஒருவன் கையசைத்து கத்தி
கதையான்று சொல்ல முனைவதுபோல
அத்தனையும் ஆழ்மனதில் அடங்கிய துயரின்
கிடங்காக கிடக்கட்டும் என்னில்.

‘கலைஞர்சன்’

முஷ்டாக் அஹ்மத்

உய்ணி

மனிதராகிய உங்களின்

ஓரு பார்வை,
ஓரு புன்னகை,
ஓரு தொடுதல்,
ஓரு அரவணைப்பு,
ஓரு வார்த்தை,

ஏதோ ஒன்று உங்களுடன் இருக்கும்
யாரோ ஒருவருக்கு தேவைப்படலாம்,

அதை உணர்ந்து கொடுத்துச் செல்லுங்கள்.

ஏனென்றால் இங்கு தன்னை உணர்வதும் ,
மற்றவரை உணர்வதும், மிகக்குறைவே...

அநேக மக்கள் யார் ஒருவரை கண்டாலும்
இவரை எப்படி பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்
என யோசிப்பதுண்டு. ஆம் மனித மனமே
அப்படித்தான் சிந்திக்கும், அப்படி சிந்திப்பது
சரியெனச் சொல்வதுபோல்... நீங்கள் மற்ற
வருக்கு பயன்படுவதுண்டா என சோதித்துக்
கொள்ளுங்கள். அருகில் இருக்கும் யாரோ
ஒருவருக்கு நீங்களும் தேவைப் படலாம்.

பயன்படுத்துவதிலேயே நாட்டமாய் இருப்
பது சுயநலம். பயன் படவும் வேண்டும்.

ஏதோ ஒரு விடயம் உங்கள் கவனதிற்கு
கொண்டுவரப் படுகிறதென்றால்,

அதை நீங்கள் கண்டும் காணாமல் கடந்து
செல்லும் நபராக இருந்துவிடக்கூடாது.

அதை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள
முடியவில்லை யென்றாலும்,

தன்னால் இதற்கு என்ன முடியும் என
சிந்திக்க வேண்டும்.

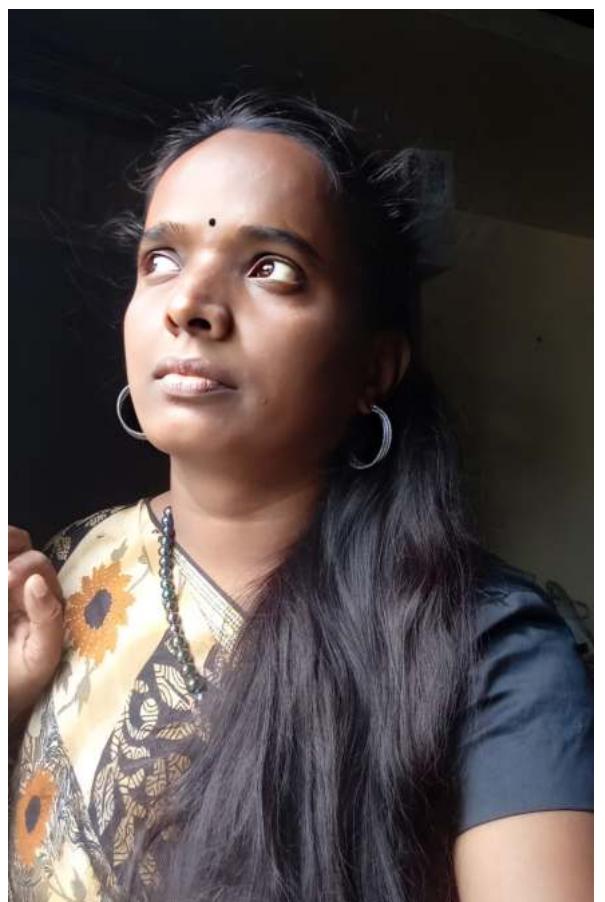
யாரோ ஒரு வருக்கு உங்கள் உதவி
தேவைப்பட்டால், நிச்சயம் செய்ய வேண்டும்.

ஆனால் எத்தனை மனிதர்கள் அதை
உணர்ந்து கொள்கிறார்கள்....

அப்பொழுதுதான் அறிவு பல காரணங்களை கொண்டுவந்து கதைக்கட்டும்.

உனக்கு நிறைய வேலை இருக்கிறதென்றும்,
உமக்கு இது தேவையா என்றும், யாருமே
செய்ய வில்லை; நீ மட்டும் ஏன் போ
போய் உன் வேலையை பாரென்றும், ஒரு
உதவி செய்யும் இடத்தில் நீங்கள் இருந்தும்
அதை செய்யாமல் போவது சரியல்ல. பிறகு
உணர்வென்ற ஒன்று எதற்கு.

அருகில் மட்டுமல்ல எங்கோ இருக்கும்
யாருக்கும் உங்களால் உதவ முடியும்.

தனக்கொரு உதவியென்றால் எங்கோ
இருக்கும் யாரோ ஒருவருடன் பேசுகிறோம்,
எவ்வளவு தொலைவாக இருந்தாலும் நேரில்
சென்று சந்திக்கிறோம், உதவியை பெற்றுக்
கொள்கிறோம்,

அது போல் மற்றவருக்கு ஒரு உதவி
யென்றால் நாம் எவ்வாறு என்று சிந்தித்தால்
தெரியும். நாம் யாரென.

உணர்ந்துகொள்ள ஒரு உதாரணம்....

பயன் படுத்தாத கிணறோன்றை எவ்வாறு
சொல்லப்படுகிறது...

பாழடைந்த கிணறென்று.

ஆம் இறைக்காத கிணறு சரக்காது.
நீரும் நல்லதாக இருக்காது.

பயன்படுத்தாத வீடொன்றை எவ்வாறு
அடையாளப்படுத்துகின்றோம்.

பாழடைந்த வீடென. மனிதர்களின்
பயன்பாட்டில் இல்லாத வீடு பாழடைந்து
போகும்.

அதுபோல்தான், மனிதனின் மனமும்
உடலும் உயிரும்.

பயன்படுத்துங்கள் உயிர் மகிழ்.

இப்பிறவியென்பதே பயன் படுத்தியும்
படுத்தவும் தான்.

இங்குள்ள யாவரும் பயனுள்ளவர்களே
இப்பூமிக்கு நமக்காக காத்திருப்போர்,

நமக்காக எல்லாமும் செய்பவர்கள். நம்
வாழ்வோடு இணைந்தவர்களை சிலர் ஒருபோ
தும் உணருவதில்லை.

இன்னும் சிலர், எனக்கு இது கிடைக்க
வில்லை, எனக்கு அவர் இதை செய்யவில்லை
என்று குறைபட்டுக்கொள்வார்கள்.

ஆனால், நான் மற்றவருக்கு பயனுள்ள

மனிதராக இருக்கின்றேனா.

என்னோடு வாழ்பவருக்கு போதுமானவ
ராக இருக்கின்றேனா என்று சிந்திப்பதில்லை.

ஒன்றும் இல்லை, நான் ஏன் செய்ய
வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்ட
நம்முடன் அதே எண்ணமுள்ள ஒருவர்
இருந்தால் எப்படி இருக்கும்.

புன்னகை கூட கொடுத்தால் மட்டுமே
கிடைக்கும்.

எந்த அளவுக்கு நம்கூட வாழ்பவர்களுக்கும்,
அருகில் இருப்போருக்கும்,

நம் சமூகத்திற்க்கும், நம் நாட்டிற்க்கும்,
இந்த உலகிற்க்கும் பயனுள்ள மனிதனாக
வாழ்கின்றோமோ, அந்த அளவிற்கு இந்த
உடலும் உயிரும் உணர்வும் மகிழும் என்பது
உண்மையிலும் உண்மை.

சிறிய மாற்றம் செய்து பாருங்கள் அனுப
வித்தால் மட்டுமே உண்மை தெரியும்.

வாழுங்கள்.

நாகேஸ்வரி

தமிழ்நாடு.

பவர் பாய்ன்ட் குறைகள் – 11

எழுதியவர்கள் :

அத்தியாயம் 1 : ருக்மணி வெங்கட்ராமன்

அத்தியாயம் 2 : வீஜ் சவா

அத்தியாயம் 3 : வனஜா முத்துக்குருஷணன்

அத்தியாயம் 4 : கி. ஒரகுநாதன்

கதை நெற்யானுமை : வீஜ் சவா

ஓன்யம் : லீனா கிருஷ்

அதோ ஹானம்

அத்தியாயம் 1:
ருக்மணி வெங்கட்ராமன்

"சரி சரி.... நாம இரண்டு பேரும் ஆபீஸ் விஷயமா பூனா வந்திருக்கோம். ஞாபகம் இருக்கா கிராமத்துக்காரரே..? நாம தங்க போறது நட்சத்திர ஹோட்டல்"

"அது சரி.... நாமதான் ஒரு நாள் முன்பே வந்துட்டோமே; ஜாலிதான். இன்னைக்கு நம்ம ஆபீஸ் ஸ்பிரின்ட் ஸ்லாம் வரேன்னு சொல்லி இருக்காங்க. நாம எல்லோரும் ஜாலியா வெளியே போய் வரலாமா...?"

“மனா..!” இந்த அதிகாலையில் வானம் எவ்வளவு அழகா இருக்கு பார்த்தாயா..? கருப்பு நிற ஆடையில் ஆங்காங்கே சில ஒளிக்கீற்றாய் வானம்....! அடைா... கொஞ்சம் ரசிக்க மாட்டியா? செக்கு மாடு மாதிரி இந்த பக்கம் அந்த பக்கம் பார்க்காம கார் ஓட்டி வரா...” என்றாள் லீனா.

“நாங்க கிராமத்தில் வளர்ந்தவங்க. எங்களுக்கு இது ஒண்ணும் புதுச இல்லை. நீங்க எல்லாம் வானத்தையே பார்த்திருக்க மாட்டாங்க போல...” கலாய்த்தான் ரமணா.

“ஓகே ஓகே.... நம்ம பாம்பே ஆபீசக்கு மெசேஜ் பண்ணிடு ரமணா...”

“எஸ் யுவர் ஆனா...”

இருவரும் சுத்தமாய் சிரித்தனர்.

“இப்படி அடிக்கடி கலாய்க்கறது ல நீ கில்லாடி ரமணா... உன்கிட்ட எனக்கு ரொம்ப பிடிச்சுது இதுதான்.”

லீனா சொல்ல புன்னகைத்தான் ரமணா.

...

அந்த நட்சத்திர ஹோட்டலில் அதிக செக்ஷியரிட்டி செக்கப் பீருந்தது. எல்லாம் டிஜிட்டல் மயம்... லிஂப்டடை இயக்க ரும் மேக்னட் கார்டை காட்ட வேண்டியிருந்தது.

“ஆதார் அட்டை இருந்தால் தான் ரும் புக் செய்ய முடியுது இப்பலாம்...ம்...நம் இந்தியா எவ்வளவோ முன்னேறிடுச்சி வீணா...?”

“அதே... அதே பாஸ்” வீணா பவ்யமாய் தலையாட்டுவது போல் நடித்துக்காட்டியபடி நடக்கையில்...

வீணாவின் செல்போன் அழைத்தது. “ஹேய் தாரணி.. எஸ் இப்பதாண்டி வந்தோம். நீ கூப்பிடுவேண்ணுதான் நான் காத்துக் கிட்டிருக்கேன். பிரேக்ஃபாஸ்ட்கு நாங்க தங்கியிருக்கும் லாட்ஜில் உள்ள ரெஸ்டார் ரண்ட்டுக்கு வந்திடுறியா...? லொகேஷன் ஷேர் செய்யறேன்.” என்றாள் வீணா..

“போன்றதாரணியா?” கிச்கிசுத்தான் ரமணா.

“எஸ் ரமணா! ஹேய் நம்ம ரும் வந்தாச்சு. நான் குளித்து ரெடியாகி முப்பது நிமிசத்துவ ரிசப்ஷனுக்கு வந்திடறேன். நீயும் வந்திரு” பதிலுக்கு காத்திராமல் ரும் டிஜிட்டல் சாவியை பெற்றுக் கொண்டு வேகமாக சென்றாள்..

“சில சமயம் இவள் ஒரு புரியாத புதிராகவே இருக்கிறானே...?” மனதிற்குள் நினைத்துக் கொண்டே சிரித்தபடி தன் அறையை அடைந்தான் ரமணா.

சற்று நேரத்தில் கடல் அலைகள் ஆர்ப்பாரித்து கரையை தொடுவது போல் உள்ளே நுழைந்த நண்பர்கள்... ரமணாவையும் வீணாவையும் ஆரத் தழுவிக் கொண்டனர்.

“வீணா...! உன் இளமையின் ரகசியம் என்ன?” என்று கிண்டல் செய்தாள் தாரணி.

“எல்லாம் கூட இருக்கிறவங்களோட எனர்ஜி போல” என்று ஓரப் பார்வையில் ரமணாவைப் பார்த்தாள் இன்னொருத்தி.

வீணா சற்றே வெட்கப்படத....

“சரி சரி... வாங்க சாப்பிட போகலாம். இன்றைக்கு என் டிரீட்” என்றான் ரமணா.

“நோ... நோ... நீங்க எங்க கெஸ்ட் நாங்க பாத்துக்கிறோம்...” என்றார்கள் பூனா நண்பர்கள்.

சற்று நேரத்தில் சாப்பாட்டு மேஜை கலகலப்பானது... சாப்பிட்டு முடித்தவுடன் கார்களில் ஊரைச் சுற்றி வந்தனர். பார்க்கில் அமர்ந்து பழங்கதைகளைப் பேசி மகிழ்ந்தனர். ரமணாவும் வீணாவும் தனியாக செல்ஸிபி எடுத்துக் கொண்டனர்.

“ஆமாம். எந்த புராஜெக்ட் விஷயமாக வந்திருக்கீங்க” என்று ஆர்வமாக கேட்டாள் தாரணி.

“இட்ஸ் சம்திங் ஸ்பெஷல்...” கண்ண டித்தாள் வீணா.

“சொல்லேன் பிளீஸ்..” என்றாள்மற்றொருத்தி.

“அஃபீஷியல் பராஜெக்ட் பத்தி மேஜேஜர் நானைக்குத் தான் சொல்வார். ஆனா...” வீணா சற்றே தயங்கி பின்னர் சொன்னாள். “எங்க உயிரிருக்குயிரான் ஃப்ரெண்ட்ஸ் நீங்க.. உங்ககிட்ட சொல்லதுக்கென்ன.. எங்களோட தனிப்பட்ட கனவு ப்ராஜெக்ட் ஒண்ணு இருக்கு... அதற்காக இங்கே முக்கியமான ஒருத்தரிடம் இதை அடுத்த கட்டத்துக்கு எடுத்துச் செல்வதைப் பற்றி ஆலோசிக்க வந்தோம்..”

“இன்ட்ரெஸ்டிங்...” என்றாள் தாரணி.

“அதைப் பத்தி சொல்லேன்..”

“எங்க ப்ராஜெக்ட் பத்தி சொல்லனும்னா” வீட்டில் தனியாக இருக்கும் வயதானோருக்கு இது ஒரு வரப்பிரசாதம். அவர்களை கண்காணிக்க ஒரு அப்ளிகேஷன் உருவாக்கி இருக்கிறோம். செல் போன் கையில் இருந்தால் போதும்... அவரது இருதய துடிப்பு, இரத்த

அழுத்தம், கொழுப்பு அனைத்தையும் அது ரெகார்ட் செய்யும்! ஏதாவது பிரச்சனை என்றால் அவரது மருத்துவருக்கு தெரியப் படுத்தும். பின்னர் அவரது வாரிசுகளிடமும் தகவல் தரும்” என்று வீணா சொல்லி முடிக்க....

“ஆகா.. சூப்பர்... பிரமாதம்... வாவ்.... வாழ்த்துகள்” ஒரே குரலில் அனைவரும் வாழ்த்தினர்.

“தேங்க்யூ தேங்க்யூ..” மகிழ்ந்தனர் இருவரும்.

“ஓகே ஃப்ரெண்டல்... எங்களுக்கு ரொம்ப டயர்டா இருக்கு இப்ப... நாளை ஆபிஸில் பார்ப்போமா..”

‘எஸ்.... பை பை.....’ என்று சொல்லி அனைவரும் விடை பெற்றனர்.

“என்னங்க..! காலையிலேயே கணக்குப் பார்க்க உக்காந்துட்டிந்களா...? எப்ப பார்த் தாலும் பணம் பணம்னு பணம் பின்னாடியே ஹட்ரீங்க.நம்மபொண்ணுக்கு இந்த வருஷம்

திருமணம் செய்யனும்.” வீணாவின் தாய் கோசலை கவலையுடன் கூறினாள்.

“உன் பொன்னு கேட்டா தானே. வேலைக்கு போக வேண்டாம்’னு பலதடவை சொல்லியாச்சு. அவபேரிலேயே ஏகப்பட்ட சொத்து இருக்கு...” சலித்துக் கொண்டார் வீணாவின் தந்தை தங்கசாமி.

“அவ வேலைக்கு போவதில் தெளிவா இருக்கா. நாம என்னங்க பண்றது...? அத்தோட உங்ககிட்ட ஒண்ணு கேட்கனும....” கோசலை சற் றே தயங்குகையில் அவளின் போன் அலறியது.

“அம்மா.. நான் வீணாவோட ஃபிரண்ட் தாரணி பேச்ரேன்..” சற் றே தயங்கியபடி கேட்டாள்....

‘வீணா இன்னிக்கு போன் பண்ணி னாளாமா...?’

“இல்லயே மா... நேற்று இரவுதான்

பண்ணினா. புராஜக்ட் விஷயமாக ரமணாவுடன் பூனாவுக்கு போய் இருக்காமா”

“தெரியும்மா. வீணாவும் ரமணாவும் புராஜெக்ட் விஷயமா வந்திருக்காங்கனு... இன்றைக்கு மதியம் மீட்டின் இருக்கு. அவங்க ரெண்டு பேரும் காலையிலேயே ஆபிஸ்க்கு வர்றதா சொன்னாங்க. இன்னும் வரல. அவர்கள் தான் புராஜெக்ட் ஹெட். அதுதான் உங்ககிட்ட கேட்டேன்.”

இதை கேட்டுக் கொண்டிருந்த தங்கசாமி,

“போச்சு... எல்லாம் போச்சு. இரண்டு பேரும் ஓடி போயிட்டாங்களோ....?” என கத்து..

“அப்படி சொல்லாதீங்க... நம்ம பொண்ணு அப்படி பட்டவ இல்ல” என்றான் கோசலை.

‘சரிம்மா... நீங்க கவலைப்படாதீங்க. அவங்களுக்கே நான் போன் பண்ணி பார்க்கிறேன். டிராபிக்ல மாட்டி இருப்பாங்கனு நினைக்கிறேன்...’ யோசித்தபடி சமாளித்தான் தாரணி.

‘வீணாவும் ரமணாவும் எங்கே....?’

அத்தியாயம் 2:
வில்லி சிவா

“இன்னைக்குநான்ரொம்பசந்தோஷமா இருக்கேன் வீணா.. நம்மளோட இந்தக் கண்டு பிடிப்பு சக்சல் ஆகிடும்ல.?” காலை உணவை ருசித்து சாப்பிடும் வீணாவை ரசித்துப் பார்த்தபடி கேட்டான் ரமணா.

“சக்சஸாயிடனும்... சக்சல் ஆகும்...!” அழுத்தமாய்ச் சொன்னவன் பெருமுச்சுடன்

தொடர்ந்தான். ‘இந்த ஆப்’ என் வாழ்க்கையில ரொம்ப முக்கியம் ரமணா.. எனக்கு நிறையத் திட்டங்கள் இருக்கு... உனக்கு ஒண்ணு தெரியுமா ரமணா..? அமெரிக்காவுல கைதி களுக்கு, கால்ல ஒரு வாட்ச் மாதிரி கட்டி விடுவாங்களாம்...’

கைதிங்க பெயில்ல போனாலோ... அல்லது ஹவுஸ் அரஸ்ட்ல இருந்தாலோ... அவங்க எங்கேயும் தப்பிச்சுப் போக முடியாதபடி இருக்குமாம.... அதக் கழட்டவும் முடியாது! அந்த டெக்னாலஜியை நம்ம ஆப்ல யூஸ் பண்ணனும்... வீணாவின் கண்கள் அகலமாய் விரிந்து மின்னிற்று... “அப்பத்தான்.... தொ...லை...” அவளின் பேச்சைப்பாதியிலேயே நிறுத்திற்று திடை ரென்று அலறிய கைபேசி!

“ஹலோ... ம...ம....” வீணாவின் முகம் மாற்ற தொடங்கியது... சற்றே அலைபாய்ந்தது!

“ரமணா... எனக்கு சாப்பாடு போதும். நீ சாப்பிட்டுட்டு ஆபிசுக்குப் போ. எனக்கு ஒரு முக்கியமான வேலை இருக்கு... நான் அப்புறம் வரேன்...”

“வீணா... இப்பநீங்க போற...? ஆபீசுக்குப் போறதாதானே சொன்னோம்”

“ரமணா... அப்புறமா உனக்கு எல்லாம் மடைலா சொல்லேன்.” பதிலுக்குக் காத்தி ருக்காமல் கை அசைத்தவள், சாலையின் மறுபுறம் சென்று மின்னலாய் மறைந்தாள்.

“என்னாச்ச இவருக்கு...? இவ்வளவு நேரம் நன்றாகத்தானே இருந்தாள்! அந்த போனில் பேசியது யார்..? திடை ரென அவள் முகம் பரபரப்பானதேன்..?! போன் பேசியபடி தன் கைப்பையில் எதையோ தேடினாளே...? அதில் தென்பட்ட அந்தப் ள்பைல் என்ன...?” ரமணாவின் மனம் சந்தேகப்பட்டது. ‘என்ன விட்டுவிட்டு அவள் மட்டும் அவசரமாய் வெளியில் செல்வதின் காரணம் என்ன..?! நம் ப்ராஜெக்ட் சம்பந்தமாக எனக்குத் தெரியாமல் வேறு யாரையாவது சந்திக்கிறாளோ...?’ சந்தேகம் வலுவாய் மனதில் சம்மணமிட்டு காலாட்டியது.

தங்கசாமியின் புலம்பலை இடைமறித்தது
கோசலையின் குரல்....!

“என்னங்க... எப்ப வீணாகிட்ட எல்லா
உண்மையையும் சொல்லப் போறீங்க...?”

“திரும்பவும் ஆரம்பிச்சிட்டியா...? எதுக்குடி
சொல்லனும்...? நீ வாயை வச்சுக்கிட்டு சும்மா
இரு. அவளுக்கு இதப்பத்தி ஒண்ணும் தெரியத்
தேவையில்லை. என்ன செய்யனும்னு
எனக்குத் தெரியும். புரியுதா....?” அதிகாரமாய்
ஒலித்தது அவர் குரல்!

“இல்லங்க... எத்தனை நாளைக்குத்தான்
மறைக்கிறது.?. என்னைக்கு இருந்தாலும்
அவளுக்கு உண்மை தெரிஞ்சாகனும்
இல்லையா..? நாளைக்குக் கல்யாணம்னு வரும்
போது சொல்லாமல் எப்படிப் பண்றது...? அது
ஒரு பெரிய பிரச்சனையாகிட்டா...??”

“அதெல்லாம் பிரச்சனையாகாது... என்கிட்ட
இருக்கிற பணத்துக்கு, அவளுக்கு மாப்பிள்ளை
கிழுவுல வந்து நிப்பாங்க” மீசையை முறுக்கினார்.
“முந்நாறு பவன், கோடிக்கணக்குல இருக்குற
நம்மனோட சொத்து சுகம் எல்லாம் நமக்கு
பின்னாடி அவளுக்குத்தானே.... கோடில்வரன்
பொண்ணு அவ...!” எக்த்தாளமாய்ச் சிரித்தார்
தங்கசாமி.

“என்னதான் இருந்தாலும் வீணாவுக்கு
ஒரு நாள் உண்மை தெரியும் போது... ‘என்
என்கிட்ட சொல்லாம மறைச்சிங்க...?’
அப்படின்னு கேக்க மாட்டாளா..? அவளுக்கு
நம்ம மேல கோபம் வந்துடாதா....? எனக்கு
நினைச்சாலே பயமா இருக்குதுங்க. இருபத்து
நாலு வருஷமா ஒவ்வொரு நாளும் இந்த
உண்மை என்னைய அழுக்குதுங்க.” உதடுகள்
நடுங்க அழுதாள் கோசலை.

என்ன சொல்வதென்று தெரியாமல்,
யோசனையுடன் அவளை அணைத்துக்
கொண்ட தங்கசாமி, மெதுவாய்ச் சொன்னார்

“சரி... டக்குனு குளித்து கிளம்பு... ஒரு லாங்
நீர் போவோம்.”

“எங்கங்க போறோம்...?” ஆச்சரியமாய்
கேட்டாள் கோசலை.

“சஸ்பென்ஸ்..”

அந்த ஆசிரமத்தின் வாயிலை அடையும்
பொழுது, வீணாவின் இதயம் கூட்டை விட்டு
வெளியே வரும் பட்டாம்பூச்சியாய் வானம்
பார்த்தது.! கண்களில் மேகம் எட்டிப்பார்க்க,
பாதத்தில் மின்னல் உருவானாதுபோல் ஒரு
வெளிச்சம் தடுமாறித் திசை காட்டிற்று .

வாயிலில் இருந்த காவலாளி அவளை
நோக்கி வர, அவரிடம் அந்தத் தனியார்
மருத்துவமனையின் பெயர் பொறித்த
அந்தக் கடிதத்தை அவரிடம் நீட்டி... “ரித்திகா
மேடத்தை பார்க்க வந்திருக்கிறேன்” என்றாள்
ஆங்கிலத்தில்!

சற்று நேரத்தில் சிறிதே நரைத்த தலைமுடியுடன் ஒரு நடுத்தர வயதுப் பெண்மணிபுன்னகையுடன் வந்தார். சாந்தமான முகம்,
கண்களில் கனிவு, நடையில் கம்பீரம் தெரிந்தது.

“வாம்மா... வீணா தானே...?” அழகிய
தமிழில் வினவியது, தூவானமாய் வீணாவின்
செவிகளை வருடியது.

“நான்... வீணா....ம...” வார்த்தைகள் காற்று
டித்த மழைத்துளியாய்த் தடுமாற, கையில்
வைத்திருந்த அந்தப் பீபைலை நீட்டினாள்.

ஆங்காங்கே சில நடுத்தர வயதுப் பெண்மணிகள் அவளை எட்டிப்பார்க்க... வீணாவின்
இதயம் இடிக்குள் சிக்கிய காற்றானது.

ரித்திகாவின் குரல் அவளின் பார்வையை
திருப்பிற்று.

“எப்படிமா இருக்கிற...? அம்மா, அப்பா
எல்லாம் எப்படி இருக்காங்க...?” கைகள்
பைலை புரட்ட....சற்றே அமைதியாக
வெளிப்பட்டது அவளின் குரல்.

“நான் ரொம்ப நல்லா இருக்கேன் மேடம்.

அம்மாவும் அப்பாவும் நல்லாருக்காங்க... அவங்க தான் என்னோட கடவுள். அவங்க இல்லைன்னா நான் என்ன ஆகியிருப்பேன்னு எனக்குத் தெரியல... அவங்கதான் என் உலகம்...” சற்றே தயங்க....

“அப்புறம் ஏம்மா இந்தத் தேடல்...?” அவரின் ஆழ மான குரல், வீணாவி ன் பார்வையை ஊடுருவியது.

வீணாவின் வார்த்தைகள் சன்னலில் விழும் மழைத்துளியாய்... நிதானமாய் நமுவின.

“இருந்தாலும்... எனக்கு என்னைப் பெற்ற அம்மா யாருன்னு தெரியனும்...! எதுக்காக என்னைய வேணாம்னு சொன்னாங்கன்னு தெரியனும்.!”

குரல் உடைந்தது... கண்கள் சிவந்தன... உதட்டை அழுத்திக் கடித்தாள்..!

சாலையில் தேங்கியிருக்கும் நீரில் தெரியும் மேகமாய் மாறியது வீணாவின் முகம்!

அத்தியாயம் 3
வனஜா முத்துக்கிருஷ்ணன்.

வீணாவின் கலங்கிய விழிகளில் தேங்கிய கண்ணீரை கண்ட ரித்திகாவின் மனமும் கலங்கியது.

“வீணா..! நீ ஒரு கெட்டிக்காரப் பொன் னுன்னு உன் நிதானத்தில் இருந்து தெரியது. கடந்த காலம் எப்படி வேண்டு மானாலும் இருக்கட்டுமே... இப்போ நிகழ் காலத்தில் நீ சந்தோசமா இருக்குற. இதுதான் நிஜம் இல்லையா..”

“.....”

“வீணா... கடந்தகாலத்தை நினைத்து நிகழ் காலத்தின் முக்கியத்துவத்தை மறந்து விடாதேமா...”

சற்று நேர அமைதிக்கு பின் “மே’ம்... பிள்ளீஸ்... உங்கள நம்பி வந்தேன்...” தயக்கமாய் தொடர்ந்தாள் வீணா.

“சரி.... ஓகே. என்னை நம்புறல... நான் சொல்றதை கேள்வுமா. உன்னுடைய இந்த ப்ராஜெக்ட்டில் இப்ப நீ கவனம் செலுத்து. உனக்கு நிச்சயமாக வெற்றி கிடைக்கும். வெற்றியோடு என்கிட்டவா. உன் தேடுதலுக்கு நான் நிச்சயம் விடை சொல்கிறேன்... ஓகேவா”

தென்றலென வருடிய ரித்திகாவின் குரலில் இழையோடிய நம்பிக்கையான வார்த்தை களில் மெய் மறந்த வீணா பெருமுச்ச விட்டாள்.

‘வீணா....இந்த பைல், உன் தேடல்....உங்க அப்பா அம்மாவுக்கு தெரியுமா...?’

“தெரியாது மேடம்... ஒரு நாள் எங்க அம்மா எங்க அப்பா கிட்ட எத்தனை நாளைக்கு இந்த உண்மையை மறைக்கறது.. சீக்கிரம் வீணாகிட்ட இதைப் பத்தி சொல்லிடனும் னு சொல்லிகிட்டிருந்ததை கேட்டேன். எதையும் தீவிரமாக ஆராய்ச்சி செய்யற நான் இதையும் கண்டுபிடிக்க அப்பாவின் அலமாரியை அவங்களுக்கு தெரியாம ஆராய்ச்சி பண்ணும் போது தான் கண்டுபிடிச்சேன்... அவங்க ரெண்டு பேரும் என்னை பெற்றவங்க இல்லைன்னு” மெல்லிய குரலில் விசம்பினாள் வீணா...

“வீணா... உன்னை என்னால் புரிஞ்சுக்க முடியது. நான் இந்த ஆஸ்ரமத்தில் பல வருடங்களாக இருக்கேன்... எத்தனையோ பெண்களின் நிர்க்கதியற்ற நிலைகளை பார்த்திருக்கேன். நம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதபடி சிலரின் வாழ்க்கை எல்லாம் மிக மிக மோசமாக இருக்கும்... அவர்கள் எல்லாம் வந்து சரணடையும் சரணாலயம் இது... எல்லா வயதினரும் இங்கு இருக்கிறார்கள்.

அனாதையாக்கப்பட்ட முதியவர்களுக்காக நீங்க ஆரம்பிச்சிருக்கிற இந்த ரிசர்ச் குப்பர் மா.”

“தேங்க்ள் மேடம்..”

“உங்க ரிசர்ச் சக்ஸஸ் ஆகனும். அது முதியவர்களுக்கு மட்டுமல்ல இல்லாம நிர்க்கதியா நிக்கிற எல்லாருக்கும் உதவனும்னு ஆசைப்படுகிறேன் வீணா.... விஷ யூ ஆல் த பெஸ்ட்.” ரித்திகா இதமாய் வீணாவின் தோளனைக்க, சட்டென புத்துணர்ச்சியை உணர்ந்தாள் வீணா.

“தேங்க்ள் மேடம்’என்றபடி கடிகாரத்தைப் பார்த்த வீணா, ‘ஜேயோ... மீட்டிங்குக்கு நேரமாயிடுச்சி.. வரேன் மேடம்.. எனக்காக எல்லோரும் காத்துகிட்டிருப்பாங்கு..”

‘வீணா... ஆக்கவலி நீ எங்க போகனும்னு நான் தெரிஞ்சுக்கலாமா ...?’

அந்த இடத்தின் பெயரையும் தான் சந்திக்க இருக்கும் நபரின் பெயரையும் சொன்னவுடன் ரித்திகாவின் முகத்தில் மின்னல் மலர்ந்ததை வீணா கவனித்தாள்.

“வீணா உனக்கு ஒரு சர்ப்பரைஸ்... நீ சந்திக்க போகும் அந்த நபர்... அபிராமி!.. மிகத் திறமைசாலி... அபிராமி சயின்ஸ் டெக்னாலஜில் பல டிகிரிகள் வாங்கினவங்க... அதோட முதுமையியலில் நிறைய ஆராய்ச்சி செய்தவங்க.. உங்கள் ஆராய்ச்சிக்கு நிச்சயம் உதவுவாங்க...”

“உங்களுக்கு அவங்களைத் தெரியுமா மேடம்...?” ஆச்சரியமாய்க் கேட்க, புன்னகைத் தார் ரித்திகா. ஏனோ வீணாவின் உடல் சிலிர்த்தது.

“கவனமா போய் வாம்மா... டோண்ட் ஓர்ரி... ஓகே.”

“ஓகே மேம்.... பை”

“அமைதியாய் புன்னகைக்கும் இந்த ரித்திகா மேடத்திற்கும் அந்த அபிராமிக்கும்

என்ன தொடர்பு....? ரித்திகா மேடத்துக்கு நிறைய உண்மைகள் தெரிஞ்சிருக்கும்னு நினைக்கிறேன். ஆனா எதையோ என்கிட்டேர்ந்து மறைக்கிறாங்க.. இவங்க நல்லவங்களா? கெட்டவங்களா? எனக்கு ப்ராமில் பண்ணி நபடி என் அம்மா அப்பா யாருனு சொல்லுவாங்களா? சிலவேளை இவங்களுக்கு அவங்கள் தெரிஞ்சிருக்குமோ? ஒவ்வொருவரோட மனசக்குள்ளூயும் என்ன இருக்குன்னு கண்டுபிடிக்க ஒரு ஆப்வேணுமோ?..” தனக்குள் புலம்பியபடி புனே அலுவலகம் நோக்கி விரைந்தாள் வீணா.

‘ஆஹா..! அப்பறம் பிரச்னைகள் அதிகமாகி, இருக்கும் நிம்மதியும் போயிடுமோ..?’ மன சாட்சி கூக்குரலிட்டுக் கொண்டே தொடர்ந்தது.

‘மேடம்... இங்கே அபிராமி யார்...?’ என்று வீணா யாரோ ஒருவரிடம் கேட்க... “ஏய் வீணா... ஏன் இவ்வளவு நேரம்? உங்களுக்காக எவ்வளவு நேரம் காத்திருப்பது? ரமணா எங்கே....? என்னாச்சு உங்க இரண்டு பேருக்கும்...? அபிராமி மேம் வந்தாச்சு.” தாரணி படபடத்தாள்.

“என்னது... ரமணா இன்னும் வரலையா...?” வீணாவின் கேள்விக்கு விடையளிக்காமல் தாரணி அவசர அவசரமாய் அவனை இழுத்துக் கொண்டு ஒரு கண்ணாடி அறையை நோக்கிச் சென்றாள்.

‘மேம்... இவதான் வீணா.’

நெற்றியில் சிறிய அளவில் திலகமும், எளிய கைத்தறிப் புடவையும், சாந்தமான முகமும் கொண்ட இவங்களா சயின்ஸ் துறையிலும், முதியோர் பற்றியும் ரிசர்ச் செய்து புகழ் பெற்ற விஞ்ஞானி அபிராமி!!? திகைப்படுதன் பார்த்தாள் வீணா.

“வாங்க வீணா...! குட் ஆப்டர்நூன்.. நீங்க வயசானவங்களுக்காக உபயோகப்படற ஒரு செயலையை புதுசா உருவாக்கி இருக்கிறதா தெரிஞ்சது. அதுவும் முக்கியமா தனியா வாழற முதியவர்களுக்காகன்னு சொன்னாங்க... சொல்லுங்க வீணா..! ஏன் உங்களுக்கு இப்படி

ஒரு ஆப் உருவாக்கணும்னு தோணுச்சு...?”

அபிராமியின் பேச்சும் பார்வையும் ரித்திகா மேடத்தின் சாயலில் இருந்தது போல் தோன்றியது வீணாவிற்கு.

“மே’ம்...இன்னும் சில வருடங்கள் கழித்து உறவுகள் எப்படி இருக்கும் என்று தெரியாது. ஜாயிண்ட் பேமிலி என்றால் என்ன என்று கேட்கும் நிலமை இப்போதே இருக்கிறது. முன் காலத்தில் புழு பூச்சி உங்களுக்கு இருக்கா என்று கேட்பார்கள்.. புழு என்றால் மகன். பூச்சி என்றால் மகன். இறக்கை வந்ததும் பறந்து விடுவாள். இப்பல்லாம்... இரண்டுமே பூச்சிகள் தான்’ என்று என் அம்மா அடிக்கடி சொல்வார்கள். நம்மை எப்பொழுதும் பாதுகாக்கும் பெற்றவர்களுக்காக, நாம் ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று யோசிக்கும் போதுதான் இப்படி ஒரு ஆப் கண்டுபிடித்தால் என்ன என்று ஒரு ஜிதியா எனக்கும் ரமணாவிற்கும் தோன்றியது.”

“வாவ்..கிரேட் வீணா... ரமணாங்கறவர் யார்...?”

“சாரி மே’ம்... ரமணா இன்னும் சற்று நேரத்தில் வந்து விடுவார்...” தாரணி சமாளித்தாள்.

அப்பொழுது அபிராமியின் கைப்பேசி ஒலிக்க, காதில் வைத்தவள்... “சொல்லு ரித்திகா... ம.... அப்படியா...” என்றபடி வீணாவை உற்றுப் பார்த்து புன்னகைத் தாள். அவளின் புன்னகை, ரித்திகாவின் புன்னகையை நினைவு படுத்த, ஏனோ வீணாவின் உடல் சிலிர்த்தது...!

அத்தியாயம் - 4
கி. இரகுநாதன்.

தங்கசாமிக்கு காதலைப் போலவே அறி வாளிகளையும் பிடிப்பதில்லை. ‘ரமணாவைப் போன்ற அறிவாளியெல்லாம் வீணாவுக்குத் தேவையில்லை. நான் சொன்னபடி கேட்ப வன் தான் வீணாவுக்கு கணவனாக வர வேண்டும்...’ தீவிரமாக யோசித்தார்.

திடீரென்று அவரது இடதுபக்கத் தோன் பட்டையில் வலித்தது. அது மெதுவாக முன் பக்கமாக சற்றே கீழே இறங்கி பக்கவாட்டில் திரும்பி இன்னும் அதிகமாக வலிக்க, கைகள் பிடிமானத்தைத் தேடி பக்கத்திலிருந்த நாற் காலியைப் பிடிக்க, நிலைத்துமாறி பற்களை நறநற வென்று கடித்தபடி உடல் துடித்து மல்லாந்து விழுந்தார்..

“ஐயோ..” என்று அலறினாள் கோசலை.

இரு வலுவான கைகள் தங்கசாமியைத் தாக்க.. அவர் நினைவிழுந்தார்.

அபிராமி தன் சந்தேகங்களை வீணாவிடம் கேட்டாள்.

“இருதயத்தின் செயல்பாடுகளைப் பத்தி, அதில் ஏற்படற சிக்கல்கள்.. மாரடைப்பின் அறிகுறிகள்.. ஆகியவைப் பத்தி தெரிஞ்சிக்க ஏற்கெனவே சிப் ஒண்ணு இருக்கு.. அதிலேயே எல்லா விவரங்களும் வந்து விடும். அதிலிருந்து உங்களோட செயலி எப்படி மாறுபடுகிறது...?? நான் ஏன் இதை உபயோகிக்கணும்..”

வீணா உற்சாகத்துடன் ஆரம்பித்தாள்.

“நீங்க சொல்கிற அந்த சிப் நம்முடைய தோன்பட்டைக்கு கீழே, உடலின் மேல் தசைகளுக்கு உட்புறம் வைத்திருப் பார்கள். அதில் உள்ள தகவல்களைப் பற்றி அறிய வேண்டுமானால் நாம் மருத்துவமனைக்குத் தான் போக வேண்டும். அவர்கள் அதை வெளியே எடுத்து கம்ப்யூட்டரில் போட்டுப் பார்த்து தான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இது தானே இப்போதுள்ள நடைமுறை..?”

அபிராமி... ஆமோதித்தார்.

வீணா தொடர்ந்தாள்.

“இந்த சிப் மூலம் உடலின் ஒரு உறுப்பின் செயல்பாடுகள் மட்டும் கண்டுபிடிக்கலாம். உடலின் ஓவ்வொரு உறுப்புகளுக்கும் தனித் தனியாக சிப் தேவைப்படும்.. ஆனால் என்னுடைய செயலி அப்படியில்லை. இதன் மூலம் உடலின் நான்கு முக்கிய உறுப்புகளின் செயல்பாடுகளைப் பற்றி அறியலாம்.. இது வெற்றியடைந்தால் உடலின் மற்ற உறுப்புகளுக்கும் இது விஸ்தரிக்கப்படும்...”

“இதற்குத் தேவைப்படும் சென்சாரை எங்கே பொருத்துவீர்கள்..”

“வலது கை கட்டை விரலின் மேற்பகுதியில் ஒரேஒரு அரிசிப்பருக்கையின் அளவில் இருக்கும் சென்சார் பொருத்தப்படும். இதை ஒரு முறை பொருத்தினால் மூன்று வருடம் வரை அது செயல்படும். அதனுடன் வெளியில் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொள்ள கை மணிக்கட்டில், கோயில்களில் விற்கப்படும் கயிறு போன்ற ஒன்று கட்டப்பட்டு அதன் மூலம் தகவல் பெறப்பட்டு உங்கள் செல்போனில் பதிவாகும். உடல் உறுப்புகளில் நான்கு பகுதிகளில் எந்த மாற்றம் ஏற்பட்டாலும் குடும்பத்தின் முக்கியமான உறுப்பினர்களுக்கும், குடும்ப டாக்டருக்கும் தகவல் அனுப்பப்படும். கால தாமதத்தைத் தவிர்த்து உயிரைக் காக்க ஆக்கபூர்வமான செயல்களை முன்னெடுக்க இது உதவும்...”

அபிராமி குறுக்கிடவில்லை...

“என்னுடைய கனவு ப்ராஜேக்டான இந்த செயலிக்காக நான் செய்த கோடிடங், வெளிப்பிக்கேஷன் ஆகியவற்றை ஓவ்வொரு கட்டத்திலும் திருத்தி, மாற்றியது மட்டுமல்ல. டாக்டர்களிடமிருந்து தகவல்களைதிரட்டுவது,

அதை எப்படிச் செயலியில் இன்னைப்பது என ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் என்னை ஊக்கப்படுத்தியவர் ரமணா.. அவருக்கு என் மனமார்ந்த நன்றி...” என்றவன், “இந்த நேரத்தில் இங்கே வராமல் ரமணா எங்கே போனான்...” என்று தனக்குள் கேட்டுக் கொண்டாள்.

•••

தங்கசாமிக்கு நினைவு திரும்பிய போது ஒரு கணம் ‘எங்கே இருக்கிறோம்’ என்று யோசித்தார். மருத்துவமனையின் நெடியில் சட்டென்று புலன்கள் அனைத்தும் கூர்மையடைந்தன.

அறைக்கு வெளியே பேசுவதும் அவருக்குத் தெளிவாகக் கேட்டது.

வெளியே...

‘இனி மேல் பயப்பட ஒன்று மில்லை. அவரால் முடிஞ்சு அளவுக்கு நடைபாயிற்சியும், சின்னச் சின்ன உடற்பயிற்சியும் செய்து வந்தா போதும்... வெஸ்டன் ரமணா..!! சரியான நேரத்துக்கு கொண்டு வந்தீங்க.. கொஞ்சம் தாமதித்திருந்தாலும் காப்பாத்தியிருக்க முடியாது. அந்த சிப் சம்பந்தமா உங்க கிட்ட நிறைய பேசனும். முதல்ல எங்க மன் கிட்ட இதுப் பத்தி பேசுறேன். மானுட குலத்துக்கே இது ஒரு மக்கதான் கண்டுபிடிப்பு. ஆல் தி பெஸ்ட்.. உங்களை அப்புறம் சந்திக்கிறேன்..’

கோசலை அழுதபடியே வந்து வீணாவை அணைத்துக் கொண்டாள்.

வீணா கண்ணீருடன் ரமணாவை கும்பிட்டாள். ‘எனக்கு ஒண்ணுமே புரியல ரமணா..! அம்மாவும் அப்பாவும் எப்போ புனே வந்தாங்க.. நீ எப்போ இவங்களை சந்திச்சே.. அப்பாவுக்கு என்ன ஆச்சு..?’

ரமணா மெல்லிய குரலில் சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

“உன்னுடைய புது செயலிக்காக நாம முதல் முதலா இவர் கையில் பொருத்தின சிப்பில் இருந்து எனக்கு அலாரம் வந்து, ஹார்ட்ல ப்ராபளம்னு போன்ற காட்டுது. உனக்கு போன பண்ணேன். ஸ்விட்ச் ஆஃப். உங்கப்பாவோட

லொகேஷன் நாம தங்கி யிருக்கற லாட் ஜிலிருந்து ஜந்து கிலோ மீட்டர்னு காட்டுது. எதையுமே யோசிக்காம உடனே புறப்பட்டுட்டேன். நான் இவரைப் பார்க்கும் போது கீழே விழுந்திருந்தார். உடனே ஆம்புலன்ஸ் வரவழைச்சு ஆஸ்பிடல்ல சேர்த்துட்டேன்..”

வீணா, “அப்பாவும், நீங்களும் எப்படி, ஏன் புனாவுக்கு வந்தீங்கமா..?” என்றாள் கோசலையிடம்.

“முக்கியமான ஒருத்தரை உனக்கு அறிமுகப்படுத்தலாம்னு வந்தோம் வீணா.. அப்புறம்.. வந்து.. உன்கிட்ட ஒரு முக்கியமான விஷயம் சொல்லணும்.. வீணா.. நீ... வந்து..”

“நான், நீங்க பெத்த பொண்ணு இல்ல.. அதான சொல்ல வர்க்க..” என்றாள் வீணா அமைதியாக.

கோசலை அதிர்ச்சியுடன் வீணாவைப் பார்த்தாள்.

வீணா, “என்னை பெத்தவ எதுக்காக என்னை விட்டுட்டுப் போயிட்டாங்கறது மட்டும் எனக்குத் தெரிஞ்சாபோதும்..” என்றாள் கோபமாய்.

கோசலை சோகத்துடன் சொன்னாள். “செல்லமே..! உன் அம்மாவை திட்டாதடா.. அவங்களோடு மாமனாரும், மாமியாரும் ஜோசியத்துல ரொம்ப நம்பிக்கை உள்ளவங்க. குடும்ப ஜோசியர் பேச்சைக் கேட்டு அவங்க உன்னை கருவிலேயே அழிக்கப் பாத்தாங்க.. உங்க அம்மாவுக்கு பைத்தியம் பட்டம் கட்டி குழந்தையும் பைத்தியமா பிறக்கும்னு சொல்லி எல்லோரையும் நம்ப வெச்சாங்க. நான் தான் உங்கம்மாவுக்குப் பிரசவம் பார்த்தேன். என்கிட்ட எல்லா விவரங்களையும் சொல்லி அழுதாங்க. கொள்ளை அழகோட்நீபொறந்தப்புறம் உன்னை நானே வளர்க்கிறேன்னு சொல்லிட்டேன். இறந்து போன வேற ஒரு குழந்தைய காட்டி எல்லோரையும் நம்ப வெச்சோம்..”

கோசலை சுற்றே நிறுத்தினாள்.

வீணா, “என்னோட அம்மா அப்பா யாரு..? இப்ப எங்க இருக்காங்க..?” என்றாள்.

“நீ பிறக்கும் முன்பே உன் அப்பா இறந்துட்டார். புனாவில் இருக்கும் இளைய மகன் வீட்டுக்கு உன் தாத்தாவும், பாட்டியும் உங்கம்மாவோட வந்தாங்க. ஆனா உங்கம்மா அங்கிருந்தும் வெளி யேறும் சூழ்நிலை. அந்த சூழ்நிலையிலும் உங்கம்மா அவங்க பாகத்துக்கு வந்த சொத்து முழுவதையும் எங்க பேருக்கு எழுதி வெச்சிட்டாங்க...” சுற்றே தயங்கிய கோசலை. “இப்ப.. அவங்களைப் பார்க்கத்தான் நாங்க புனா வந்தோம்..” என்றாள்.

வீணா படபடப்படுதன், “சொத்து எனக்கு தேவையில்லை. என்னை பெத்தவங்க இப்ப புனாவில் தான் இருக்காங்களா..?” என்றாள்.

கோசலை பதில் சொல்வதற்குள், “என்னை மன்னிச்சிடும்மா..” என்கிற குரல் வந்த திசையை நோக்கி அனைவரும் பார்த்தனர்..

அழுதமுது வீங்கிய முகம், தளர்ந்த நடை, சோர்வான உடல், பெருக்கெடுத்த கண்ணீரை துடைக்கக் கூட இயலாமல் இருக்ககளையும் கூப்பியவாறு... “தான் நேற்று பார்த்த அந்த கம்பீர உருவமா இப்படி..?” என்று ஆச்சரியத்துடனும் திகைப்படனும் பார்த்தாள் வீணா.

அங்கே...

ரி...த...தி...கா...!! அவரை அணைத்தபடி அ...பி...ரா..மி..!!

“இவர் தான் உன்னைப் பெற்றெடுத்த அம்மா..” என்ற கோசலை ரித்திகாவின் தோளில் முகம் புதைத்து அழுதாள். “என் மனசில் இறந்த பெரும் பாரம் இப்போது நீங்கிவிட்டது ரித்தி..! உன் மகளை பத்தி ரமாக உன்னிடம் ஒப்படைக்கும் நாளை எதிர்பார்த்திருந்தேன். இதோ.. பண்புடனும், விவேகத்துடனும் நான் வளர்த்த உன் மகளை உன்னிடம் ஒப்படைக்கிறேன்..” என்றாள்.

வீணாவின் உடல் சில்லிட... ரித்திகாவைப் பார்த்தபடி சொன்னாள். 'நான் யார் உங்களை மன்னிக்க..! எதிர்ப்புகளுக்கிடையிலும் என்னை சாகடிக்காமல் பெற்றெடுத்து நல்லவங்க கையில் பத்திரமா என்னை ஒப்படைச் சிருக்கிங்க.. அதற்காக நான் உங்களுக்கு நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கேன்... இனிமே மேடம்னு கூப்பிடாம் அம்மான்னு கூப்பிடலாம்.. அதுக்காக உங்க கூடவே என்னால் வர முடியாது..."

வீணாவின் அருகில் வந்த ரித்திகா பிராமிஸ் பண்ணியபடி உன் தேடலை நிறைவு செய்துட்டேன்." அதே புன்னகையுடன் வீணாவை இறுக அணைத்தாள்.

வீணாவின் உடம்பு சில்லிட மெதுவாய், "அம்மா..." என்றாள். விம்மிய நெஞ்சம் இருவரின் தேடல்களையும் கண்ணீரும் புன்னகையுமாய் உதிர்த்தன்!

சற்றே திரும்பி கோசலையைப் பார்த்தாள் வீணா. 'பிறந்த அந்த நிமிடத்திலிருந்து என்னை காப்பாத்தி வளர்த்திருக்காங்க. என்னைக்கும் இவங்க தான் என்னோட அம்மா.. அப்பா.. என்றபடி கோசலையை வணங்கியவன் கதறி கதறி அழுதாள்.

வீணாவை கட்டி அணைத்து, ஆனந்தக் கண்ணீருடன் உச்சி முகர்ந்தாள் கோசலை. "என் செல்லம்..! நீ எங்களை விட்டுட்டு இவங்க கூடவே போயிடுவாயோன்னு பதறிட்டேன். நீ எப்பவுமே என்னோட மகதான்.."

"ரித்தி... உன்னுடைய தேடலின் முடிவில் எனக்கும் ஒரு அறிவான மகள்... என் விஞ்ஞானத்தின் வாரிசு கிடைத்தாள்..." என்று மகிழ்வுடன் அபிராமி தொடர, வீணா விழித்தாள். "ஆம் வீணா... நான் ரித்திகாவின் சகோதரி."

அணைத்தையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்த தங்கசாமியின் கண்களிலும் கண்ணீர்.

"வெல்டன் மை சைல்ட்ட...." என்ற அபிராமி வீணாவின் கைகளைப் பிடித்துக் குலுக்கினார். "உங்களுடைய கண்டுபிடிப்பு எப்படி

செயல்படுத்துன்னு நேரிலேயே பார்த்தாச்சு.. அமெரிக்காவின் உணவு மற்றும் மருந்து நிர்வாகத்தில் இதை பதிவு செய்ய வேண்டும். அப்போது தான் உலகளாவிய அங்கீகாரம் உங்களுக்கு கிடைக்கும். நீங்கள் இதை உங்கள் பெயரில் உரிமைக் காப்பீடு பெற்றால் எதிர்காலத்தில் இதை வேறு யாரும் சொந்தம் கொண்டாட முடியாது. இவை இரண்டுக்கும் நடைமுறைகள் பற்றி அமெரிக்காவில் என்றனப்பர்களிடம் கேட்டுச் சொல்கிறேன்.." என்றவர் ரமணா பக்கம் திரும்பினார். "உங்க செயலிக்கு என்ன பேர் வெச்சிருக்கிங்க.." என்றார்.

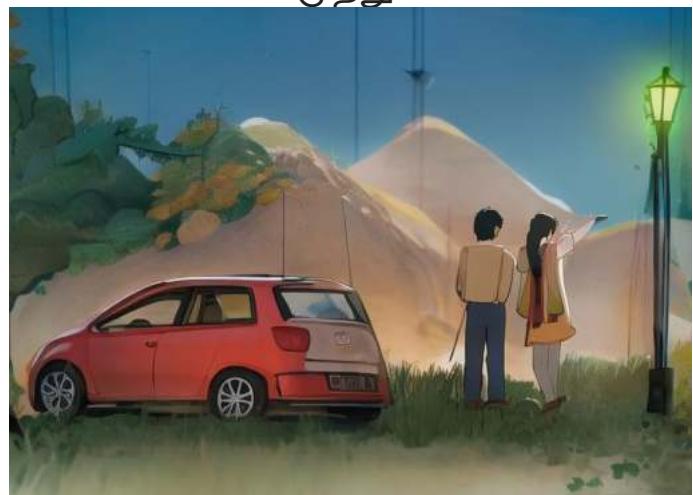
"ஆபத்பாந்தவன்.." என்றான் ரமணா.

"ஆபத்துதவின்னு வையுங்களேன்... நல்லா இருக்கும்..."

ரமணா, "பேர் நல்லா இருக்கு.. ஆனா சுந்தர சோழரை கொல்லப் போறாங்கன்னு பொன்னியின் செல்வனிஸ்ட்டுகள் போர்க் கொடி தூக்காமல் இருந்தால் சரி.." என்று சொல்லி சிரிக்க. அபிராமியும் வீணாவும் சேர்ந்து சிரிக்க.. கோசலையும் ரித்திகாவும் புன்னகைத்து கரம் கோர்க்க...

ரமணா சட்டென்று வீணாவிடம்.. "இங்க பாரேன் வீணா... மேகங்கள் விலகி வானமும் பளீரென்று உன்னைப் போல் சிரிக்குது..." என வானத்தைக் காட்ட, வெட்கப்பட்ட வீணாவின் முகம் அந்திவானமானது.

மற்றும்

பித்தனின் பேராலி...

நகரும் படகில் நகராமல் நினைவலையில்
நீந்திக் கொண்டிருக்கிறான் இந்தப் பித்தன்!
ஐகத்தினை அறிந்தவன்ல்ல ஆனால்
பலர் அகத்தினை அறிந்திட்டவன்!

காலப்பிணியில் இழுந்திட்ட எந்தையென்னை
நொந்திட்ட சிந்தைக்கு அமுதாய்
இவ் நிலவுதயம் - விசாரம் ததும்பிய
இப்பித்தனின் நினைவலை
அங்கு மௌனத்தின் அடர்த்தியை குறைத்து
அக அடர்த்தியை மேற்படுத்துகின்றது...

ஏரத்துளியில் ஓளிர்ந்த ஒற்றைப் புல்லும்
தலை சாய்த்து பரை சாற்றுகிறது
சுமையும் சுகமன்றோ என,
புல் ஏந்தா பனித்துளியுமல்ல,
சூடா மகுடம் முமல்ல...

விடையில்லா புதிரின் சதியோ? - இல்லை
விதியின் சதியோ இது?
நினைக்கும் மாத்தீரத்தில் ஊற்றைகுக்கும்
விழியின் நதியே பதிலிதற்கு!

நகரா படகில் நகர்ந்திட எத்தனிக்கும்
இப் பித்தனுக்கு வழிகாட்டி
எந்தையின் பாதையே!

கார்க்கா

படுக்கையில் நோயாளி
அடிக்கடி வந்து போகும்
மறந்த நினைவுகள்

எல்லைக் கெடுபிடிகள்
ஓயாமல் தொடர்ந்து வரும்
மீனவர் துயரம்

மலைப் பிரதேசம்
போர்த்தி விட்டு செல்கிறது
மூடுபணி

கல்லுடைக்கும் இயந்திரம்
மலையைக் கொத்தி இழுக்கும்
கழுகின் காலடியில் இரை

இளம் கைம்பெண்
கைகொடுக்க முன் வருகிறது
கற்ற கல்வி

- வஃபீரா வஃபி

- அகீலா சாதிக்

வசந்தமாகும் வாழ்க்கை

சா.நாகர் பிச்சை

திண்டுக்கல்

வெ சந்தமாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்த வசந்தின் குடும்பத்தில் திடீரென்று பூசம்பாம்.

‘கசிலா... நான் வேலைக்கு கிளம்புறேன். நேரம் ஆயிடுச்சு, இன்னைக்கு மதிய சாப்பாடு என்ன..?’

‘ஹம்...ஹம்... ஏன்... என்னவா இருந்தா சாப்பிடுவீங்க...? எல்லாமே நல்ல சாப்பாடு தான். நம்ம புள்ளைங்களுக்கு இது தான் பள்ளிக்கூடத்துக்கு கொடுத்திருக்கேன்.’

‘அதி... நான் என்னாத்த கேட்டேன். இப்படி காலையிலேயே எரிஞ்சு விழுவறு..?’

‘ஏங்க... ஒழுங்கா போய்விடுங்க...! அப்புறம் எனக்கு கோபம் வந்தா...?’

‘நீ இப்ப வர்ற வர்ற என்மேல பாசமே இல்லாம பேசற்...! சரி நான் வர்றேன்.’ என்று அலுவலகத்திற்கு கிளம்பினான்.

‘கேட்ய... வசந்த, என்னாச்சு...? உன்னோட முகம் சோர்ந்து போயிருக்கே...? எதுவும் பிரச்சினையா...?’

‘அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்லை; ரஞ்சித்.’

‘கேட்ய... வசந்த உன்னோடு ஜந்து வருசமா பழகுறேன். உன்னைப் பற்றி என்னால் கணிக்க முடியாதா என்ன...?’

‘வீட்ல கொஞ்சம் பிரச்சினை. முன்னாடி யெல்லாம் சுசிலா நல்லா பேசவாள். எப்பவுமே நல்ல கலகலப்பா இருப்பாள். ஆனால் இப்பெல்லாம் அப்படி இல்லை. ஆனே

மாறிட்டாள். அவள் மனச இறுக்கமாவே இருக்கு. நான் என்ன கேட்டாலும் சரியான பதில் சொல்லமாட்டங்கிறானே...? காலை அடுப்புல இருக்கிறப்போ கடுப்பா ஆயிட்டாடா...!’

‘ம..ம... என்ன பிரச்சினையா இருக்கும்...? கேட்ய...நீ... அலுவலகத்தில் விடுப்பு எடுத்து எத்தனை நாள் இருக்கும்...?’

‘இரண்டு மாசம் இருக்கும். இரண்டு மாசத்துக்கு முன்னாடி நம்ம நிறுவனத்துக்கு வருவாய் துறை சோதனை வந்தாங்களோ...! அப்பயிருந்து தான்.’

‘அது தான் உன் பிரச்சினையே...! நீ இப்ப வீட்டுக்கு கிளம்பு... நான் மேலாளர் வந்தா பேசிக்கிறேன்... என்ன நான் சொல்றது புரியுதா...டா...?’

‘ம...சரி...டா...’ என்று வீட்டிற்கு கிளம்பிய வன் மறுநாள் காலையில் வரும் அலுவலகம் வரும் நேரத்தில் முகம் மலர்ந்தும் உற்சாகத் துடனும் வந்ததைக் கண்டு ரஞ்சித் புன்முறுவல் பூத்தான்.

‘வசந்த... வாழ்க்கைக்கிறது விட்டுக் கொடுக் கிறது மட்டும் தான். கணவன் மனைவிக் குள்ள இருக்கிற முழுமையான புரிதல் தான் வாழ்க்கைய வசந்தமாக்கும்.’

‘இப்ப... அவளை நான் முழுசா புரிஞ்சிக் கிட்டேன். டா... எனக்கு புரியவச்சதுக்கு நன்றி டா...’

‘இது... என்னோட அனுபவம் டா.... அதைத் தான் உனக்கு சொன்னேன்.’

தாலாட்டுப் பாடல்

செம்பருத்தி புவாட்டம்
உந்தன் சிரிப்புதான்டா

மல்லிகைப்பு வாசமானது
உந்தன் மேனியே

பொக்கைவாய் சிரிப்பினிலே
கவலையெல்லாம் மறையுதடா

சிறுவிரல்களை தொடுகையிலே
நெஞ்சமும் சிலிர்க்குதடா

சின்னஞ்சிறு கீளியே
தெவிட்டாத தேனுமுதே

ஆராரோ ஆரிரரோ
பாடுறேன் உனக்காகத்தான்

கண்ணுபடாதுடா கன்னத்துல
கருத்த பொட்டிட்டால்

பிஞ்ச பாதங்களின்
மென்மையில் மகிழ்ந்தேன்டா

தூங்காம விழிச்சிருக்கே
தாலாட்டுப் பாடிடவா

பசியாயிருந்தா தாய்ப்பால்
ஊட்டிடவா மகனே

கண்சிமிட்டும் நடசத்திரமே
ஓளிவீசும் நிலவே

மாயக்கண்ணேனோ நீ செய்த
மாயந்தான் என்னவோ

எச்சில் முத்தத்திலே
ஈரமானதே உள்ளந்தானே

தோளில் சுமந்தால்
துள்ளுதடா மனமே

தூளியிலே தூங்கு
கண்ணே மணியே

தென்றல் காத்தும்
வீசுது உனக்காவே

கண்ணுறங்கு நீயும்
கவலையேதும் இல்லாமலே

தாலேதாலேலோ
ஆராரோ ஆரிரரோ

பொன்னே மணியே
கண்ணுறங்கு கண்ணே

தவழும் சித்திரமே
புன்னகைப் புச்சரமே

தத்தித் தத்தி
நடக்கும் தத்தையே

ஒழுகிடும் உமிழுநீரும்
தேனின் சுவையாகிடுமோ

தங்கப்பதுமையே ஓளிவீசும்
வைரமே நீதான்டா

உன்னால் ஆனந்தமடா
வாழ்வே உன்னால்தான்டா...

பெ.வெங்கட லட்சுமி காந்தன்

பேரன்பின் படிமங்கள் நூல் மதிப்புரை
தமிழ்நெஞ்சம் அமின்

உலகம் என்பதே காதலின் சக்தியில் தான் சமூன்று கொண்டிருப்பதாகப் பலர் சொல்லக் கேட்டதுண்டு. அது உண்மை தான் என வேலனையூர் ரஜிந்தனின் “பேரன்பின் படிமங்கள்” நூலைப் படிக்கையில் புரிந்து கொள்ளலாம். நானாவிதக் கருக்களில் கவிதைகள் யாக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, பெரும்பாலான கவிதைகள் பேரன்பினைப் பின்னணியாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டு, காதலை அழகு தமிழில் மொழிபெயர்த்துச் செல்கின்றன. கவிதைகள் ஒவ்வொன்றுமே, அழகியலை அணிந்தபடி ஓய்யாரமாக வலம் வருகின்றன. இதிலுள்ள ஆக்கபூர்வமான கவிதைகள் சமூகத்தை சீரமைக்க வழிகோலும்.

ஆரம்பக் கவிதையில் தீந்ததமிழின் மகிழை

கூறி, அடுத்து அன்னைக்கொரு கவிதையால் நன்றி பகர்ந்து, பிறகு தந்தைக்கென ஒரு பா தொடுத்து கவிஞர் ஆரம்பிக்கிறார் தன் பணியை.

காதல் கோலோச்சும் கவிதைகள் ஒவ்வொன்றிலும் காதலுக்குரிய இவரது உயிரின் மறுபிரதியான மங்கை, ஆராதிக்கப் படுகிறாள். இவைகளைப் படிக்கையில் மனதில் ஒரு நிறைவைக் காண முடிகிறது. காதல் தவத்தில் கவிஞரின் காதலியாக வரிக்கப்பட்டவர் வரங்களைப் பெற்றுக் கொண்ட அதிஷ்டசாலியாகவே என் கண்களுக்கு தெரிகிறார்.

இதிலுள்ள மற்ற கவிதைகளை உற்று நோக்குமிடத்து, அது ஏதோ ஒரு விதத்தில் வாசிப்பவரின் வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்து நெருக்கமான ஓர் உணர்வைக் கொடுக்கும். அத்தனை கவிதைகளும் நமக்கு பாடத்தையோ வலியையோ, நெகிழ்வையோ குதாகலத்தையோ பரிசளித்து செல்வதை அவதானிக்கலாம்.

இதில் என் நெஞ்சம் கவர்ந்த சில வரிகளைப் பகிர்கிறேன், உங்கள் ரசனைக்காக...

‘ஆரவாரத் தெருக்களில் எல்லாம்
அதிகமாக அமைதி பூத்திருக்கிறது...
இயந்திரங்கள் ஓய்வெடுத்துக் கொள்ள தன்னைத் தானே
புதுப்பித்துக் கொள்கிறது சூழல்’
(ஊர் அடங்கு(ம்) காலம்)

பூமியையும், வானத்தையும், ஊரையும், உலகையும் புதுப்பிக்க இறைவன் அனுப்பிய வரமோ கொரோனா என எண்ணைத் தோன்றும் வரிகள்.

“இன்பத் தருணங்கள் அவள்
புன்னகைச் சாரலில்
உயிர் பெற்று விடுகின்றன...

இராப்பகலாக விழித்தபடி
காதல் யாகம் நடத்துகிறது
எனக்குள் ஆஹாம் அறிவு”
(காதலின் உயிரோசை) விழிகளுக்குள்
வியப்பைச் சொருகி நகர்கிறது கவிதை.

“கடற்கரை மணல்மேலே முத்தொன்று நகர்ந்தது. இவள் பாதம் பட்டுத்தான் அலை நுரையும் வெருத்தது” (கவிதைக்காரி) ஒரு கவிஞரின் கற்பணக்கு எல்லையே இல்லை தானே! கவிஞரானவன்வானத்தில்பூமியையும், பூமியில் அண்டவெளியையும், எரிமலைக் குள் பனித்துளிகளையும் காண்பவன். இவ்வரிகளை மெய்மறந்து ரசித்தேன்.

‘தென்றலுக்கும் பூவுக்கும் இடையேயான நெருக்கங்கள் இப்போது நெருப்பையே பந்தாடுகின்றன’ (வெறுமையாகிறேன்) காதல் பிரிவின் வலியுணர்த்தும் வரிகளிலை!

“அந்தி சாய்கையில் செந்திற மேற்கை அன்னி அப்பிய வதனத்தைச் சூடியே என் செடிகளற் தெருவையெல்லாம் தினம் தினம் பூக்களாக்கிப் போகிறாள்”
(சேலையுடுத்திய தங்கரதம்) வாசம் வீசிப் போகின்றன சொல்லாடல்கள்!

இன்னும் இந்நாலின் வடிவமைப்பும் கவி வரிகளை அடுக்கிய நேர்த்தியும் மனதைக் கவர்கிறது. எஸ்.விஜய் தான் பொறுப்பேற்ற பணியை சிறப்பாக செய்து முடித்துள்ளார்.

காலம் உள்ளவரை கவிஞர்களும் வாழ்வார்கள். கவிஞர் வேலணையூர் ரஜிந்தனின் இச் கவிதைகளின் சிறப்பும் இலக்கியப் பேழையில் தன் பேரைப் பொறித்து சரித்திரம் படைக்கும். பேரன்பின் படிமங்கள் காலக்கண்ணாடியாய் வரலாறு படைக்கும்.

இந்நாலின் பக்கங்கள் 103 விலை 299/- நால் தேவைகளுக்கு 0777704055

ஷத்திகமா? நாத்திகமா?

பா .சூர்யா.M .Sc .,M .P hil .,B .Ed .,

நயமாய் நாணயத்தை நகர்த்தினால் தான் பக்தனுக்கு கூட இன்று கீட்டுது சிறப்பு பூஜையும் புனஸ்காரமும் ..!

முடனே...

பசியில் தவிக்கும் கழந்தையை கடந்துவிட்டு பால் அபிஷேகம் செய்வதில்தானா உன் பக்தி ?

நெடுஞ்செழும் வரிசையில் காத்திருக்கும் முதியவர்களையும், நிறைமாத கற்பினியையும் கடந்துவிட்டு அவசரமாய் VIP தரிசனம் பெறுவதில் தானா உன் பக்தி ?

யாசிப்பவனை அலட்சியமாய் கடந்துவிட்டு படைத்தவனுக்கே வகை வகையாய் படையலிடுவது தானா உன் பக்தி?

அவசர உதவிக்கு அழைப்பவனை அங்கலாய்த்துவிட்டு நிதானமாய் அங்கபிரதஷ்ணம் செய்வதா உன் பக்தி ?

உன் பிரார்த்தனை என்னவன்று உன் மொழியில் புலம்பாமல் மத்தீயஸ்தர்(அர்ச்சகர்) துணையுடன் மொழிபெயர்ப்பது தானா உன் பக்தி?

அர்ச்சகரின் தட்டில் தட்சனை எவ்வளவு போட வேண்டும் என்ற சலசலப்பில் கேட்க வந்த வேண்டுதல் கூட மறந்து நிற்பது தானா உன் பக்தி?

உண்டியல் காணிக்கை கொடுத்துவிட்டு கிருமதங்காக தீரும்ப பெற கொடுத்தவனிடமே வணிகம் செய்வது தானா பக்தி ?

108 சுற்று எண்ணரிக்கை சரியா?என்ற கழப்பத்திலேயே பற்றந்று போனது உன் தீரை நம்பிக்கை .. நோயற்றவனுக்கு உதவாமல் நோன்பிருப்பதில் பலனில்லை! அண்டி வந்தோரின் குறை தீர்க்காமல் அடிப்பிரத்கஷணம் செய்வதிலும் பலனில்லை !

பற்றந்ற பக்தியோடு ஆத்திகளாய் கிருப்பதைவிட பகுத்தறிவோடு நலம்பேணும் நாத்திகளாய் வாழ்ந்துவிட்டு போகிறேன் போ....!!!

இவள் ,
புதுமை விதை

துளிபும் தளராதே

தொடர் - 3

தளராத செயல்

இரு செயலை உன்னிப்போடும் மிகுந்த உழைப்போடும் தொடர்ந்து செய்யும் போதே அதில் வெற்றி சாத்தியப்படுபடுகிறது. செயலை சிறப்பாக செய்ய அதில் ஆர்வம் தேவைப் படுகிறது. அப்போதே ஊக்கமான உன்னதமான செயல் வெளிப்படுகிறது. செயலில் மிக முக்கியம் சுதந்திரம். செயலில் கூர்ந்த கவனமும் தொடர்ந்த சுறுசுறுப்பான எண்ணமுமே ஒருவனை சிகரமேற்றி வைக்கும்.

செயலில் தேர்வதற்கு சிந்தனையில் நிதானமும் தொழிலில் நேர்த்தியும் அவசியம். ஒருவனுக்கு வாழ்வில் உயர்வை அளிப்பது தொழிலே. தொழிலை மனதிற்கெடுத்து செய்வதால் ஒருவன் போற்றுவதற்கும் முன்னேறி வாழ்வதற்கும் கடமைப்படுகிறான். ஒருவனால் செயல் விரும்பி செய்யப்படும் போதே அவனால் வெற்றிக் கணியை சுவைக்க முடியும்.

வெற்றி பெறுவது என்பதால் என்ன கூறப்படுகிறது என்றால் 'செயல் நேர்த்தி' செயற்படுத்தப்படுவதாகும். அதனால், மிக உறுதியாக உழைப்பையும் செயலையும் கைகொண்டால்தான் வெற்றி மரமாக வளர்ந்து நிற்கும். நிறைவாக செயல் அமையப்பெறும் போதே லட்சியங்கள் மலையேறுகின்றன.

இரு செயலை சிறப்பாக செய்ய சில வழிகளை பார்ப்போம் இனி,

1. ஒரு செயலை செய்யும் போது எதற்காக செய்கிறோம்? அதனால் என்ன பலன் விளையப்போகிறது? அதன் விளைவுகள் என்னவாக இருக்கும்? என்பது பற்றிய சுயமதிப்பீடுகளை செய்து செயலில் இறங்குவது சிறந்தது.

2. செயலில் கவனத்தை ஒன்றுபடுத்தி சிந்தனையை சிதற்றிக்காமல் மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி செய்வதால் செய்யும் செயல் தரமாக வெளிப்படும்.

3. செயல் மீது தாக்கம் செலுத்தும் காரணிகள், இடங்கள், மனிதர்களை பட்டியற் படுத்தி தொடர்புபடுத்தி செய்வதால் செயலை மிக அடர்த்தியாக மாற்றிக்கொள்ளலாம். அதனால், செயலின் பினைப்பும் இறுக்கமும் கெட்டியாகும்.

4. செயலை தொடர்ந்து செய்வதன் மூலமாக செயல் முழுமையாக செய்ய ஆர்வமுட்டப்படும். அரைகுறையாக ஒரு செயலை செய்துவைப்பதை விட முழுமையாக செய்ய முனைவது காலத்தால் போற்றி பாதுகாக்கப்பட ஏதுவாக அமையும்.

எனவே, செயலை மனமேந்திச் செய்வதாலே செயல் அழகாக அமைகிறது. அதன் பயனையே செயல் செய்தவன் அறுவடை செய்துகொள்வான்.

'செய்வன திருந்தச் செய்' என்று சும்மாவா சொன்னார்கள்?

முல்லூகை அவீரமதி
நிறுவனர், சேப்பிங் வைவ்ஸ் ஊக்குவிப்பு பயிற்றுவிப்பாளர்

தற்கொலை தீர்வாகுமா?

தற்கொலை என்ற சொல் மிகச் சாதாரணமாக இன்று உள்ளது கங்களிலும், அனைவரது வாய்க்களிலும் கையாளப்படுகிறது. தற்கொலை என்றால் என்ன? தற்கொலை தீர்வாகுமா? தற்கொலையின் விளைவு என்ன? தற்கொலை ஏன்? போன்ற கேள்விகளை நமக்குள் நாமே கேட்டால் மனித மனங்களின் அமைதி, இருப்பு ஆட்டம் கண்டு விட்ட உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

தன்னைத் தானே கொலை செய்வது தற்கொலை ஆகும். தற்கொலைக்கு ஆளாகும்

ஓருவர் மனத்தளவில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு, விரக்தி நிலையில், வாழுக் கூடாது என்கிற பலவீனத்தின் உந்துதலில் தனது யிரைச் சாகடிக்கிறார்.

அதேவேளை, ஓரு யிரைச் சாகடிப்பதும் சாதாரண வேலையல்ல. உடலை, உயிரை, நினைவுகளை ஏக்கங்களை எல்லாம் ஒன்று சேர சாவடிப்பதற்கு மிகுந்த பலம் வேண்டும். ஆகவே, தற்கொலை ஒன்றில் பலமும் பலவீனமும் சமரசமாகியே உயிர் போகிறது.

தற்கொலை ஏன்? தடுக்க முடியாதா? என்றால், தாராளமாக முடியும். மன அழுத்தம் பலமடையும் போது, வெறுப்பும் விரக்தியும் தற்கொலைக்கு இட்டுச் செல்கின்றன. அதனால் மனத்தை எப்போதும் இறுக்கமின்றி பாதுகாக்க, உரியவர் மட்டுமல்ல, சுற்றியுள்ள

வர்களும் பக்கத்துணையாக இருக்க வேண்டும். முதலில் ஒவ்வொரு மனிதமும் குடும்பங்களில் இருந்தே தோற்றம் பெறுகிறது. குடும்பங்களில் பெற்றோரின் பங்களிப்பு பிள்ளைகளின் உயரிய வாழ்வுக்குப் பக்கத்துணை ஆகின்றது.

பெண் பிள்ளையின் முதலாவது ஆண்நட்பு (boy friend) தந்தையே. அதேபோல்,

ஆண்பிள்ளையின் முதல் பெண் நட்பு (girl-friend) தாயே. ஆகவே, பெற்றோரே பிள்ளைகளின் சிறந்த நண்பர்கள், குழந்தையாகத் தூக்கிக் கொஞ்சி விளையாடிய பெற்றோர் பதின்ம வயது ஆனதும் மானசீக நண்பர்களாக

உடுவிழூர் கலா

மாற வேண்டும். தன் மனத்தில் உள்ள எல்லா ரகசியங்களையும் போட்டுடைக்கும் நட்புறவுகளாகும் நம்பிக்கையை பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

இன்று பெற்றோர் பிள்ளைகளின் நிலை என்ன? எல்லோர் கைகளிலும் செல்போன். தாய் ஒரு திசை நோக்கி. தந்தை ஒரு திசை நோக்கி. பிள்ளை எத்திசை நோக்குவது?

பிள்ளையின் பாதையில் கல்லையும் முள்ளையும் பெற்றோர் விதைத்தால், அறுவடை என்னவாகும்? சிந்திக்க வேண்டும்.

ஆடம்பரவாழ்க்கைக்கு அதிமுக்கியத்துவம் கொடுக்கும் பெற்றோர், பிள்ளைகளின் நெருக்கத்தில் இருந்து விலகி நீண்ட காலமாயிற்று. வெளியே உள்ளே சந்திக்க துன்ப துயர்களை சொல்லி அமைதி பெற யாருமில்லாத நிலையில் இன்று இளையோர் உள்ளனர். அதன் விளைச்சல் தற்கொலை.

இன்னும் சாதி, மதம், காதல், கல்வி என்பன வெல்லாம் பெற்றோரின் வரட்டுக் கெளரவமாக உள்ளதால், பெற்றோர் வாழ்வி யலில் தோற்றுவிட்டதாக உணர்கிறார்கள்.

அதைவிட, ஏமாற்றங்களும் பலமான காரணமாக உள்ளமை கண்கூடு.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, தட்டிக் கொடுக்கும் பெற்றோர் அமைந்து விட்டால் போதும் வாழ்க்கையே சொர்க்கமாகும். கைபேசியின் அடிமைகளான இன்றைய பெற்றோர், பின்னை களின் நாளாந்த மன நிலையைக் கவனிக்கும் நெருக்கத்தோடு பயணிப்பதும், கூடியிருந்து ஒரு வேளை ஆயினும் உணவருந்துவது, வாரத்தில் ஒருநாள் கட்டாயமாக பெற்றோர் பின்னைகள் சகிதம் வெளியே செல்வது, ஆலய தரிசனம் செய்வது, நல்ல இசையைக் கேட்பது என ஒருங்கே மகிழ்ந்திருப்பது ஒருவரை ஒருவர் அறியவும், மன அழுத்தம் வராமலும் தவிர்க்க வழிகோலும்.

இணையின் வாழ்வியலிலும் கூட, பெண் ஆணிடம் எதிர்பார்ப்பதெல்லாம் அன்பும் அரவணைப்புமே. சில குடும்பங்களில் வன்முறையே குடும்பங்களைத் தாலாட்டு கின்றன. பெண்கள் வாழ வழியின்றி அன்புக்காக,

அரவணைப்புக்காக ஏங்கி முடியாத நிலையில், தூக்குக் கயிற்றில் தூங்குவதும், நீர்நிலைகளில் வீழ்ந்து மாய்வதும் நாளாந்த நிகழ்வுகளே.

மனஅழுத்தம் இதயத்தை இறுக்கி வைத்து ருக்கும். இந்தப் பரந்த உலகையே வெறிச் சோடிய ஆழப் பார்வையில் வெறுப்பை உமிழும். வாழ்க்கை அர்த்தமற்றுத் தெரியும். கண்முடித் திறப்பதற்குள் தற்கொலையில் தஞ்சமாகும்.

என்றோ ஒருநாள் மரணத்தின் பிடிக்குள் நாம் அகப்படுவோம். இல்லாமும் கிறிஸ்தவ மும் தற்கொலையை முழுமையாக எதிர்க் கின்றன. வாழப் பிறந்த நாம் வாழ்ந்து விட்டே செல்ல வேண்டும். யார் யாரோ செய்யும் தவறுகளால், மன விரக்தி கொண்டு தற்கொலையில் மாய் வோர் ஒன்றை உணர வேண்டும். நாம் இறந்து விட்டோம் என்று எம்மோடு யாரும் துணைக்கு வரப் போவதில்லை. சில நாள்கள் அழுது விட்டு மீண்டும் நீரூழி வாழ்வார்கள்.

ஆக, தற்கொலை தீர்வாகுமா? ஒருபோதும் தீர்வாகாது என்று உணர்ந்தாலே போதும், தற்கொலை காணாமல் போய்விடும்.

நிறப்பிரிகை

என்னை நான்
ஆக்கிரமிக்கவில்லை
அனுதாபங்களால்
வலை பின்னவில்லை
இழுத்தலை என்னை
இரக்கப்படவில்லை
தொலைத்ததை நினைத்து
வருத்தப்படவில்லை
தவறுகள் எங்கே எப்படி
என்பதை மட்டும்
தேழித்தேழி கண்டுபிடித்தேன்...

இல்லாதலின் வெறுமைக்கு
வண்ணமிட்டேன்
பச்சைவண்ணப் பூச்சுக்களால்
பசுமைப்புரட்சி செய்தேன்

பொய்க்களை நிறம்மாற்றி
ஊதா வண்ணத்தினால்
உருவும் கொடுத்தேன்...

நிறப்பிரிகை தேசவிரோதம்
என்பதை உணர்த்துவதற்கு
கருமையோடு வெண்மையை
சலவை செய்தேன்
பிரிவினை செய்யும் நிறங்களை
எந்த வண்ணாங்கள் கொண்டு
மறைக்கலாமென்று
பரிசோதனை செய்தேன்...

விஞ்ஞானத்தின் விதிகள்
எதிர்மறைத் தாக்கத்தை
நிகழ்ந்தும்வரை

ஆய்வுகூடத்தில் காத்திருந்தேன்
ஆய்வும் முழந்தது
விதியும் வந்தது
எந்த நிறமுமற்று
இரசாயணத்தில்
சிதைந்து ஊனுருகிப்போனது
உயிரோடு உடலும் விதிசெய்து!

- ஏராமகள். ஜி.சுமித்ரா

கொஞ்ச நேரம் இரு!

இறைத்த சுடுசொல் இனிமை தராத போதும்
விறைத்த உடல்மொழி விரும்பவில்லை எனினும்
மறைத்த நேசத்தை மனதுக்குள் இரசிக்கிறேன்
முறைத்த படியேனும் கொஞ்சநேரம் இரு
கண்களால் படம்பிடித்துக் கருவுலமாய் சேமிக்கவே
மென்னாக ஒன்றை மெல்லவே அணிந்து விடு
சுற்றும் நட்புகள் கூழ இருந்த போதிலும்
சுற்றுநேரம் பார்வையைக் கலக்க விடு
உற்றுப் பார்த்து உற்சாகம் கொடுத்திடு
கற்றுக் கொண்ட கலையை கண்களால் மெச்சிடு
பற்றுக் கம்பியான பந்தத்தை அறுத்து விட்டால்
முற்றும் படரும் கொடியின் முகவரி தொலையுமே
விற்பனை ஆகாத விருப்பமே எனினும்
கற்பனை வாழ்வின் கனிச்சுவை போதும்
பாசிபாந்த மனதில் நீந்தும் பருவ மீனே
நாசியில் உண்மணம் நங்கூரம் இட்டும்
காதல் பரிசொன்றைக் கைகளில் தீணித்து
மோதல் நடிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்திடு
விரசமாக எண்ணாது விகலபம் கில்லாது
விரல்களால் தொட்டு விரதத்தை முடித்துவை
அஞ்சன விழிகளில் அன்றைப் பொழிந்து
பஞ்ச மனதுக்குள் பஞ்சாமிர்தமாய் நுழைந்து
நெஞ்சின் எரிமலைக்கு நீர் விட்டுக் குளிர்வித்து
கொஞ்ச நேரம் இரேன் குறைந்து போய்விடாது

இரா.கவிதா,
பட்டாரி ஆசிரியர், தீண்டுக்கல்

தமிழ்நெங்கம் 2023 அகடோபர்

பூமரத் தேன்புக்கள் பூப்பு!

கவித்திலகம்
வெற்றிப்பேராளி

இன்பத்துப் பாற்கடலில் ஏகும் குறட்தோணி
முன்பொங்கும் காணா முதல்.

அன்னத்தின் தூவி நெஞ்சிப் பழமென்ற
மென்மைக் குறள்களியை மேவு.

ஆயினைப் பேரழகில் ஜம்புலன் ஊறிடும்
பாயிரம் வள்ளுவனில் பார்.

முத்தத் தீத்திப்பை முதலுரைத்த வள்ளுவன்போல்
எத்திக்கில் உண்டாம் இயம்பு.

எழுதுங்கால் கோல்காணா கண்ணது முப்பால்
பழுத்த உவமைப் பழம்.

நோக்குப் பொருளுரைத்த நூட்பத் திருக்குறளின்
* ஓக்கம் அதனை உணர்.

தான்நோக்கி மெல்ல நகும்தலைப் பெண்ணவனை
வான்மகளே வந்து வணாங்கு.

தும்மலை வைத்துத் தொடுத்ததந்த வள்ளுவனின்
செம்மைமிகு நாடகமாம் செப்பு.

முப்பால் சுரந்தொழுகும் மூன்றாம்பால் காமத்தீ
தப்பா தெரியப்பைய் நெய்.

காமத்துப் பால்குறள் காதல் பெருவாழ்வின்
பூமரத் தேன்புக்கள் பூப்பு.

* ஓக்கம் - உயர்ச்சி, பெருமை.

தன்முனையியைப்பட்ட கலைஞர்

தென்னாங்கு 'நாளிலு' வகைமைக் கவிதைகளிலிருந்து சிறு மாறுபாடுகளுடன் தமிழில் கவிச்சுடர் கா.ந. கல்யாணசுந்தரம் ஜயா அவர்களால் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட 'தன்முனைக் கவிதைகள்' வகைமையின் கிளை வடிவமாக 'தன்முனையியைபுக் கவிதை' வகைமை அன்புச்செல்வி சுப்புராஜ் ஆகிய எண்ணால் தமிழ் எழுத்துலகிற்கு 23/08/2023 அன்று அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

தன்முனையியைபுக் கவிதையானது

- எவ்வையான சொற்களில் நான்கு வரிகளில் எழுத வேண்டும்.
- வரிக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று வார்த்தைகளில் எழுத வேண்டும்.
- இரண்டாவது மற்றும் நான்காவது வரிகளின் இறுதி சீர்கள் 'இயைபுத் தொடை' வருமாறு எழுத வேண்டும் என்பது அவசியம்.
- நான்கு வரிகளிலும் இறுதி சீர்கள் இயைபு வருமாறு அமைந்திருப்பின் சிறப்பு.
- இரண்டாவது வரியில் ஒரு நிறுத்தம் இருக்கல் வேண்டும்.
- மூன்றாவது, நான்காவது வரிகள் முதலிரண்டு வரிகளில் சொல்லப்பட்ட நிகழ்வுக்கு ஒட்டி யோ அல்லது முரணாகவோ கருத்து சொல்ல வேண்டும்.
- கவிதையில் குறியீடுகள் வேண்டாம்
- கற்பனை, உவமை மற்றும் மூன்று காலங்களிலும் எழுதலாம்.
- தலைப்பிடல் கூடாது.
- தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக்கொண்டு எழுத வேண்டும் என்று வரையறுக்கப் பட்டுள்ளது.

தொடர்ந்து பல கவிஞர்கள் தன்முனையைபுக் கவிதையினை எழுதி வருவது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. உதாரணத்திற்கு சில தன்முனையைபுக் கவிதைகள்.

தன்முனையைபுக் கவிதை என்ற தலைப்புடன் முதன்முதலில் வெளிவந்த கவிதை இதோ...

நிலவில் தடம்
பதித்தான் சந்திரயான்
உலகமே உற்று நோக்கும்
தன்னிகரில்லா மந்திரயான்

அன்புச்செல்வி சுப்புராஜ்

தொடர்ந்து இளங்கவிஞர் பிரவந்திகா உண்மை முகத்தை மறைத்து வேசம் போடுவதால் மனவருத்தமே மிகும் என்பதை உணர்த்தும் வகையில் எழுதியது

அனைத்து உயிர்களிடமும்
காட்ட வேண்டும் பாசம்
யாரிடமும் போடக் கூடாது
பொய்யான வேசம்

ச.பிரவந்திகா

அடுத்ததாக தன்முனையைபுக் கவிதையின் அறிமுகப் புதிவைக் கண்டதும் ஊக்கம் தரும் வகையில் கவிஞர் இளையபாரதி கந்தகப்பூக்கள், கவிஞர் இளவல் ஹரிஹரன் அவர்கள் எழுதிய கவிதைகள்

நல்வழிப்பாதை அது
நல்லவரால் வரும்.
உள்ளத்தில் உவகையைக்
கள்ளமில்லாதே தரும்.

இளையபாரதி கந்தகப்பூக்கள்

தன்முனைக் கவிதையில்
இயைபின் ஊக்கம்
எல்லோருக்குமான
எழுத்தின் ஆக்கம்

இளவல் ஹரிஹரன்

தன்னம்பிக்கை யிகும் கவிஞர் கவிநிலா
மோகன் எழுதிய கவிதை

தூக்கியே எறிந்தாலும்
விதையாகவே விழுவேன்
தாக்கியே அழித்தாலும்
திரும்பவும் உயிரோடு எழுவேன்

கவிஞர் கவிநிலா மோகன்

ஆசிரியர்களைப் போற்றும் கவிஞர் தன்ராஜ்
பாப்பண்ணன்

கரும்பலகையில் வெள்ளொழுத்துகள்
இருளை விலக்கும்.
அறிவுச் சுடறைப் பாய்ச்சி
அகத்தைத் துலக்கும்

கவிஞர் தன்ராஜ் பாப்பண்ணன்

பெண்களுக்கும், ஆண்களுக்குமான
குணமாறுபாட்டை விளக்கும் கவிஞர்
கிருஷ்ணநாதன் கவிதையொன்று

வயிற்றுக்காகப் பீடி
சுற்றும் பெண்கள்
புண்பட்ட நெஞ்சுக்காகப்
புகைவிடும் ஆண்கள்

கவிஞர் கிருஷ்ணநாதன்

உறவுகளை விட பணத்திற்கு முக்கியத்துவம்
கொடுக்கும் மனிதர்களின் குணத்தை
வெளிச்சமிட்டுக் காட்டும் கவிஞர் அய்ஷுத்
அப்சத்

தொலைவிலிருந்த உறவுகளை
இணைத்த தொலைபேசி
அருகிலிருக்கும் உறவுகளைப்
பிரிக்கும் அலைபேசி

தா. உமா, பூம்புகார்

மகரந்தங்களின் பயணம்
விருட்சங்கள் ஆனது
மனிதர்களின் பயணம்
இலட்சங்கள் ஆனது

இந்துமதி.ப, சென்னை

துமிழிந்துசம் 2023 அக்டோபர்

தனிமையில் வாழ்ந்த
தாத்தாவின் பினம்
காணொளியில் அழும்
புதல்வர்களின் பணம்

அய்ஷுத் அப்சத்

மேலும் சில கவிதைகள்

கவிஞர் கண்டது
நிலவு முகம்
அறிஞர் தேடுவது
நிலவில் முகம்..

இரா.இராஜாமணி

காலை உணவில் நிகழ்கிறது
சமூக மாற்றம்
காழ்ப்புணர்ச்சியில் எழுகிறது
கழிப்பறை நாற்றம்

மு.ஷாஹுல் ஹமீது.

குறுகியகாலத்திலேயேபலபடைப்பாளர்களும்
தன்முனையியைபுக் கவிதை வகைமையினை
எழுதி வருவது பெரும் ஊக்கம் தர... அதன்
முதல்படியாக நாற்பது கவிஞர்கள் எழுதியுள்ள
தன்முனையியைபுக் கவிதைகளைத் தொகுத்து
முதல் நூலாக 'தன்முனையியைபுக் கவிதைகள்'
தொகுப்பாசிரியர்: அன்புச்செல்வி சுப்புராஜ் அ
வெளிவரவிருக்கிறது என்பதை மகிழ்வுடன்
பகிள்கிறேன். நன்றி

கவிஞர் அன்புச்செல்வி சுப்புராஜ் அ (செயலாளர்)
தன்முனைக் கவிதை படைப்பாளர்கள் பேரவை
சென்னை - 600072

தகரத்தைக் கூட
தங்கமாகப் போற்றும் சிலர்
கையில் கிடைத்த வைரத்தின்
மதிப்பே தெரியாமல் பலர்

இரா.கவிதா, தீண்டுக்கல்

வித்தானோர் வீழ்ந்தாலும்/
முளைத்த பயிர் வேரெறியும்
பத்தானோர் வாழ்ந்தாலும்
விளைத்த உயிர் விழுதெறியும்

வயல் வளரியில்
பயிர்களின் நாட்டியம்
பரவசம் அடைய செய்தது
பசுமையின் கூட்டியம்.

மூக்கையா மணித்திருமருகன்

ஆற்றில் நீர்ப்பெருக்க
சக்தித் தூர்வாரல்
பேனாவின் கையால் நடைபெறும்
மனங்களின் தூர்வாரல்..

ம.ஞானசம்பந்தன், இலங்கை.

ச.வித்யா கார்த்திக், பழநி

நேரிசை வெண்பாக்கள்

கன்னியாவள் மேனியிலே கண்களும் மேய்கிறதே
இன்பது கூடிடவே என்னவளே - என்னருகில்
வந்திடுவாய் என்விருப்பம் வாழ்ந்திடவே ! கேட்பாயே
என்பேச்சைத் தட்டா தீனி !

இனிவரும் காலம் எனக்கிங்கு இனிதே
கனியுண்ட நற்சைவக் காண்பேன் ! - தனிமை
விலாங்குதைத்து சுற்றுவேன் வெற்றி உலகில் !
பலமிட அன்பேந் பார்!

பார்வையில் கண்டேன் பலவித ஈர்ப்பினைச்
சேர்ந்திடும் ஆசையில் சிந்தையும் வேர்த்ததே!
கார்முகில் கூந்தலால் கன்னியாவள் கட்டிடவே
ஆர்வமும் கூடுதே அறிந்து !

அறிந்திட வந்தேன் அருகில் ! எனக்கு
அறிவினை ஊட்டவாய் அன்பே ! - சிறியதாய்
காட்டிடும் புஞ்சிரிப்பில் சீக்கிரம் கற்பேன்..நான்
வாட்டாதே நானும் வதைத்து !

வதைத்தது போதுமே வஞ்சியே ! வாழ்வும்
சிதைந்திடும் முன்பேந் சொல்வாய் ! - கதைத்தே
பொழுதைக் கழித்தால் புரியாதே காதல்
அழும்முன் என்னைநீ ஆற்று !

ஆற்றுவாய் ஆசையை அன்பே எனைநீயும்
ஏற்றிடுவாய் காதலனாய் இன்றேதான் ! - தூற்றாதே
கோபத்தில் என்முன்னே ! கொள்வாய் இனித்திட
தாபத்தை நீக்கவே தாங்கு !

தாங்குவேன் உன்னைநான் தங்கமே ! நெஞ்சுக்குள்
ஏங்காதே கோழையாய் என்றுமே ! - வாங்குவேன்
நீவிரும்பும் ஆசைகளை நிச்சயமாய் ! வாழ்நாளின்
தேவியே நோகாதே தேய்ந்து !

தேயாதே என்காதல் தேக்முள்ள காலமெங்கும்
ஷயாதே உன்னைதன்னாம் உள்ளினனவில் ! - காயாதே
பெண்ணேந்த நாளிங்கு போற்றிடுவேன் ! வாடாதே
கண்ணீரை நான்துடைப்பேன் காண்

காண்போம் இருவரும் காணாத காட்சியினை
மாண்புதன் சேர்ந்தே மகிழ்ந்தேதான் ! - தூண்போல்
கருத்தினில் ஒன்றாய்க் கலந்திடுவோம் ! என்மனமே
வருத்தம் துறத்தல் மகிழ்வு!

மகிழ்வுண்டாம் நற்சையலை மக்களுக்கு வழங்க
பக்கர்வுண்டாம் எல்லோரும் பார்த்து - மகிழ்ந்திட!
நற்புகழ் உண்டாம் நலங்கள் நீஷக்கவே !
பற்றுடன் செய்தால் பலன்!

நா. பாண்டியராசா

எனையானும் இளமங்கை எந்நானும் என் துணையே

ஆடுமேனம் அழகுறவாய் ஆசையோடு உடன்வரவே,
ஆரணங்கும் மகிழ்வுடனே அசைந்திங்கு அதில்வரவே,
தேமேனம் தெளிகிறதோ தேவைகளும் புரிகிறதோ?
தேவதையாய் இவள் வரவு தீத்திக்கும் மனநிறைவோ?
நாடுமேனம் புரிந்தவளாய் நற்கருத்தில் வளர்ந்தவளோ,
நங்கையிவள் வருகையிலே நானிலமும் சிறக்கிறதோ,
பாடுபொருள் அறிந்தவளோ பருவநிலா அழகிவளோ,
பாவையிவள் பார்வையிலே பரவசத் தேன் விருந்தோ!

சாதிக்கப் பிறந்தவளோ சரித்திரத் தீருமகளோ,
சத்தியக் கனவினுள்ளே சாகாவரம் ஆனவளோ,
பேதமை அறியாதப் பேரமுகுப் பெட்டகத்துள்,
பெருந்தகை மனமான பூமகள் இவள் தானோ,
வேதனை களைவதற்கே விளைந்த நல்முகவரியோ?
வேல்வாள் எல்லாமும் விழிமலரில் தெளிகிறதோ,
ஆதவனின் மனராணி அதிசயப்பிறவி தானோ,
ஆற்றல் மிகப்பெற்ற ஆண்டவனின் வரம் இவளோ.

இமைப்பறவை வழிவிடவே இருவிழிகள் கதையாக்கோ?
இந்திர இளவளான இளையவள் இவள் தானோ?
அமைத்ததோர் அகல்விளக்கு ஆழ்மனதுள் ஒளியேற்ற,
அகயிருள் மறைந்திடுமோ அன்புருவம் துணைதானோ,
எமையானும் சுடர்விழியோ எனக்கான மணி விளக்கோ,
ஏழுலகும் கேட்டிடவே எழுந்தவாலி இளமைதானோ,
உமையவளின் ஓர்முகமோ உயர்ந்திட்ட கோபுரமோ,
உள்ளுடை மகிழ்வாக உயிர்ப்பினில் ஒன்றானவளோ.

பரணி சுப சேகர்

அண்ணல் காற்றி ஆசை !

நிலத்தைப்போல் பொறுமையுடன் இருப்ப தற்கும்
நீரைப்போல் உயிருட்டம் நிறைவு தற்கும்
நிலம்செழிக்க மழையாக வருவ தற்கும்
நெல்மணியாய் உணவாக ஆவ தற்கும்
மலர்ந்தாலும் மணம்வீசி மகிழ்வ தற்கும்
மாநிலத்தைத் தாயாகிக் காப்ப தற்கும்
வலம்வந்த அடக்குமுறை ஷிப்ப கற்கும்
வரிந்துமூத்த அண்ணலவர் வழியே வாய்மை !

அடக்குமுறை கண்டஞ்சி ஆழ டாமல்
அமைதியுடன் இமயமலை போலு யர்ந்தார் !
முடக்கிடவே பலதடைகள் மூண்ட போதும்
முளைத்தெழுந்த ஒலைக அரசாய் நின்றார் !
புடம்போட்ட தங்கம்போல் பொலிவாய் நாளும்
பொல்லாத இருள்விலக்கக் கதிராய் வந்தார் !
அடம்பிழுத்த ஆங்கிலேயர் அடங்கு தற்கே
ஆனவழி அமைதிவழி அண்ணல் ஏற்றார் !

வன்முறையின் துயர்கண்டு வாட வில்லை
வாள்வேலும் தானெடுத்தே தாக்க வில்லை !
முன்மறித்த வீரர்முன் முடங்க வில்லை
முறுவலுடன் தண்ணீலவாய்த் தாமே நின்றார் !
வன்கருவி பலவாக வாய்த்தி ருந்தும்
வாழுமைதி முன்பணிய வைத்தே வென்றார் !
மென்மனத்து மேன்மையினால் மேல்வான் அண்ணல்
மெலிந்திருந்தும் மேலான புகழில் பூத்தார் !

அன்புடையார் எல்லாமும் உடையார் என்னும்
அருமறையாம் குறள்வழியே ஆழந்த அண்ணல்
நன்னென்றியாம் தமிழ்நெறியே நடந்தார் நாளும்
நாடெல்லாம் புகழ்ந்தேத்தும் ஏற்றம் பெற்றார் !
தன்உடையைத் தான்களைந்தார், தமிழர் நாட்டின்
தனிஉடையைத் தன்னுடையாய்த் தாங்கி நின்றார் !
இன்னுமிங்கே பிறப்புண்டேல் தமிழ னாக
இனிபிறக்க வேண்டுமெனும் வேட்கை கொண்டார் !

- ‘படைக்களப் பாவலர்’ துரை. மூர்த்தி

குரியக் குடும்பம்

ஓ! குரியனே
உன்னைக் கண்டு மயங்கி
என்னை நானே
சுற்றிக் கொள்ளும் போதெல்லாம்
அன்றலர்ந்த மலராய்
நாட்களை பிரசவிக்கிறேன்!

என்னை ஆளும்
உன்னை சுற்றிவந்து
புத்தம் புதிதாய்
ஆண்டுகளை பிரசவிக்கிறேன்!

நாம் பெற்றெடுத்த செல்வங்கள்
யுகம் யுகமாய்
காலத்தை உருவாக்கி
நொடிக்கு நொடி
நேரத்தை கடத்திச் சென்று
வரலாறு, புவியியல்
வானியல் படைக்கின்றன...

உன்னையே சுற்றிச் சுற்றிவர
ஏராளமானவர்கள் இங்கு
இருக்கும் போது
குடும்பப் பொறுப்பை சுமந்து
எங்களையும் எங்கே
கூட்டிச் செல்கிறாய்?

நீ யாரைத் தேடி
தீசை தெரியாமல்
பயணித்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?
இப்படிக்கு யூமி.

- பி. குத்தேஸ்

SHRUTHILAYAH
PRESENTS

ACCOR
ARENA

RESCHEDULED
NEW DATE ANNOUNCED

AR RAHMAN

PARIS 13.10.2023

SHRUTHILAYAH.COM

@shruthilayah

BREAKING
NEWS

அக்டோபர் 2023 துவிழிநெஞ்சல்